

Edebiyat Defteri

Oğuzhan KÜLTE -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
2 Şubat 2024 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Türkiye`m

Dağlarınla, taşlarınla, gökte salınan kuşunla
Yükseklerde dondurucu ayazın, enginlerde sığağınla
Kumunla, kumsallarınla, bahçende gül ve begonya
Sen varsın herbir düşümde, can vatanım Türkiye`m.

Aşğın başka söyler senin, türkülerinse bal tadında
Yolların sevda yüklüdür, bulutlarınsa tasada.
Bereket yağdırırsın; kurduna, kuşuna, toprağına
Her özlemimde sen varsın, hayat dolusun Türkiye`m.

Halılarda, kilimlerde, oya gibi işlenmişsin
Türkülerde, manilerde, yürekleri dağlamışsın
Bereketli toprağına, hep yüzleri güldürmüşsün
Naçiz dillerde söylenen, en güzel sözsün Türkiye`m.

Baharında açar çiçek; nergis, papatya, laleler,...
Her biri birbirinden leziz, türlü yemiş ve meyveler.
Âşıkların tellerinde, kuşların ötüşünde varsın,
Öz vatanım Türkiye`m , cennet gibi bir yuvasın.

Kinden. nefretten arınmış; gönüllere taht kurmuşsun
Mevlânâ`ya, Yunus`a, Hacı Bayram-ı Veli`ye,...
Gönül sofrasını açmış, onlara dergâh olmuşsun
Vatan namına tek namzet, sen biriciksin Türkiye`m.

Tipi, kar ve ayazında, Sarıkamış`im seslenir,
Çanakkale yiğitlerin, tüm cihana bir ders verir.
Sakarya ve Eskişehir, kurtuluşa yön gösterir.
Mazin ile hafızamda kutlu tarihsin Türkiye`m.

Enbiyalar, evliyalar, bağrında şehitler yatar.
Mübarektir her bir yerin; belki bundandır, mis kokar
Hainlere, katillere, merhametsiz yüreklere,...
Geçit vermez bir kalesin, yıkılmazsın sen Türkiye`m.

Pınarların bemberraktır, nehirlerin coşkun akar,
İçtikçe o güzel sular, hastaya bile can katar.
Seher vakti rüzgârların, bağrımıza ılık eser
Doğan bile benzersizdir, gıpta edilir Türkiye`m.

1071`den bu yana, bizlere kol, kanat açtın,
Avrupa`nın ta bağrına, Osmanlı mührünü bastın.
Ecdattan bizlere kalan, paha biçilmez mirassın,
İlelebet sönmeyecek, bir yıldızsın sen Türkiye`m.

Sümela`nla, Ürgüp`ünle; Efes`te antik kentle,...
Sayısız kalelerin, köprü, han ve camilerle,...
Binlerce yıldır bizlere, miras koca tarihle
Beşeriyete de müze, canlı tanıksın Türkiye`m.

Mazlumlara kucak açtın, sevgiyle bağrına bastın
Şecere ve kök aramadan, aman deyip kapını çalan
Türlü ırktan her millete; düşkün, garip, yetimlere,...
Yuvasın cümle âleme, hayır kapısı Türkiye`m.

İncir, üzüm İzmir`inde, narenciyen Akdeniz`de,...
Ordu, Giresun`da fındığın, afiyetle kırın, yiyin
Rize`nin enfes çayını, yudum yudum yudumlayım.
Türlü meyven, yemişinle, baklava ve böreğinle
Damaklara ziyafetsin, benzersiz bir lezzetsin,
Sanki tüm beşere açılmış, doyumsuz tatsın Türkiye`m.

Al renginde hilal ve yıldız, semalara pek yaraşır
Gökte salınan bu bayrak, sanki kuşlarla yarışır.
Cennetten köşk Anadolu`m, rahmet fişkirir her yanın
Şehit kanıyla yoğrulmuş; şuheda toprağın, taşın,
Rahmet yağıyor bak gökten, mübareksin sen Türkiye`m.

Dur yolcu, telaşlanma ! Yol bitecek nasıl olsa.
Karşıda şirin bir köy, gitte bir orayı gör.
Uzaktan geliyor sesler; düğün, nişan ve mevlütler,...
Sanırsın ki bayram yeri, şu küçücük köy yeri,
Bu yurdun her bir yöresi, ciğerimin ta köşesi
Canıma can katıyor; ananesi ve töresi,...
Maneviyatın çok büyük, ilhamsın bana Türkiye`m.

Kaplıcanla, hamamınla, bol mineralli o sodanla
Binbir çiçekten toplanmış; anzer, çiçek, çam balınla,...
Hasta, düşkün, çaresize, şifalar dağıtıyorsun,
Nerde yıkım, nerde âfet? Türkiye`m hemen orada.
Hayırsever bu halkınla, beşerde de hep en başta
Yaraları sarıyorsun, deva merkezi Türkiye`m.

Gakkoş, dadaş ve efenle, kırk pınarda yiğidinle,
Can verip, sırrı vermeyen, siperden asla dönmeyen
Mert oğlu mertler diyarı, yüksek imanlı erinle
Gözüpek koç yiğidinle, kahramansın sen Türkiye`m.

Sen ümitsin, sen bir neşe; hayat kaynağı bizlere,
Sen varsan, bizler de varız; yokluğun ölümdür bize.
Gülmemiz, ağlamamızda; düşümüzde hep sen varsın
Hak`tan bizlere hediye, bir lütufsun sen Türkiye`m.

Bunca güzellik ve tadı, bizlere sen bahşeyledin
Dağ, tepe ve yaylanla; deniz, orman ve gölünle
Mor sümbüllü çiçek açmış; bahçen ve bağın ile,...
Vatan olarak kendini, armağan ettin bizlere.
Biz de seni korumaya, vefa borcu ödemeye
Ant içer ve söz veririz; can fedâ sana Türkiye`m.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019049/turkiye-m.html>

Ben Anadolu`yum

BEN ANADOLU`YUM

Taşına, toprağına, gökte uçan sürmeli kuşuna
Enginine ,düzüne, denizine, sahiline
Çam kokulu balına, merada otlayan kınalı kuzuna
Tarihinin en şanlı, görkemli hatıralarına,
Abidelerine, evliyelerine, enbiyelerine senin
İnkişâf ediyorum saygı ve hürmetle Anadolu`m.

Zihnimin her an bir yerinde
Ayağım toprağında, kalbim seninle
Kuzey,güney, batın ve doğunla
Hülyalarımın coğrafyasını doldurdun Anadolu`m.

Serhat bir şehirdir Kars`ın, bahtiyardır Elazığ`ın
Aziz bir kent İstanbul`un, gezmeye doyulmaz ki sağın,solun
Uzan da gel bir Ağrı`ya, Doğubeyazıt`a, sonra da Van`a
Yorulduysa gel sen İrem Bağı`na
Feyz almalısın Mevlânâ diyarı Konya`da.

Çanakkale`nden kan damlar, dilo dilo yaylalar
Ana, bacı ve kardaşlar, topyekün karalar bağlar
Sakarya`n bir başka akar, içimize hicran dolar
Afyon`unda Kocatepe; dost, düşmana korku salar.

Eğilmezsin Anadolu`m sen
Kaçkar`ınla dik bakarsın,
Ağrı Dağı gibi yüce, Karadeniz gibi hırçınsın.
Evimizin, obamızın,tadımızın ve tuzumuzun
Hem başı, hem de sonusun sen

Serindir Akdeniz`in suyu, girilir dört mevsim boyu
Bir yanında kış kıyamet,
Öte yanınla el yakarsın.
Hasretin çok ağırdır bize,
Sonu ölüm olsa yine, özümüzsün Anadolu`m.

Sivas`ta bak, Gök Medrese,
Görmek kısmet olsun herkese
Antep`in han,hamamları Nemrut`tan miras kalıntıları
Efes, Gordion, Alacahöyük,Alışar
Yazıyor her bir yanı, tarihler sıralar
Gözbebeğisin sen bu aralar
Sakinirim seni ben, canımdan ve özümden
Nazar boncuğu takmalı sana, Anadolu`m.

Çay elinden uzanmalı, Fırtına Deresi`ne
Hız kesmeden gitmeli bir Uzungöl Yaylası`na
Ağrı oradan uzanmış bize, dön de bir baksana
Otağlar kurulmuş yaylakta ve kışlakta
Zemininden zirvesine, hayat var Anadolu`mda.

Sensiz anlamsızdır para, pul, mal ve mülk
Leyla ve Mecnun`un da bak, hep boynu bükük
Sevgiler, aşklar zeminsiz, sensiz
Ağaçlar, kuşlar bak ki çâresiz
Selâmlar adressiz, kişiler kişiliksiz
Dağlar mahsun; ovalar, kentler suskun
Varsan sen anlamlı her şey,

Anadolu`mla anlamlı, canlı cansız her bir şey.

Yurtsun, sığınaksın; kurda, kuşa barınaksın
Mehmetlerden,Ahmetlerden, Fatma, Figen ,Velilerden
Sert bakışlı ama altın yürekli Koçyiğitlerden,...
Velhasılı ecdâdımızdan emanetsin Anadolu`m.

Diller lâl oluyor bana,
Şairler anlatamıyor seni mısralarında
Ozanlar çalamıyor seni, tutturamıyorlar makamı
Zenginliğin öyle büyük, öyle de derin ki
Sırmalı taş, işlenmemiş elmas, ab-ı hayatsın Anadolu`m.

Yurtsuzlara ebedî, bizlere ezelî bir yurtsun
Dünyalara denk, sayılamayacak kadar türlü renk
Sanatçının fırçasında uyum, mısralarda ahenk
İşlendikçe azalmayan bir madensin.
Sen varsan, biz de varız, Anadolu`m.

Elaziz`de sekiz köşeli şapkasıyla mertim, Gakkoşum,
Erzurum`da yiğidin hası,ağır başlı; can dostuyum,Dadaşım,
İzmir`inde,Aydın`ında, Kastamonu`nda gözüpek,gönlüpek bir Efenim
Dersliğinde vefâkar, sorumluluk yüklü, tebessümlü öğretmen,
Bereketli toprağında, seni işleyen, ekmeğini çıkaran
Nasırlaşmış elleriyle hasadı yapan çiftçi,
Sanatkârın gözünde eşsiz bir tabloyum, şiirim,gazelim
Baştan ayağa biçâreyim, hem benim, hem de benim,...
Etle tırnak, canda beden, havanda oksijenim.
Henüz adına yaraşır yazılmamış o .şiir,
Tekrarlarla dinlenecek ve asla eskimeyecek bir senfoniyim
Çünkü ben Anadolu`yum, Anadolu da benim.

Ebedî saklanacak bir emanet, anlamını hiç yitirmeyecek
Zaman ve mekânla sınırlanmayacak, yıllara meydan okuyacak
Kardeşliğin ezelî ve ebedî yurdusun,
Sana kem bakanın özü, canı, nefesi kurusun
Bayrağınla, milletinle,toprağınla ilelebetsin.
Asla solmayacak çiçeksin Anadolu`m.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019329/ben-anadolu-yum.html>

Çocukluğa Özlem

Çok savaştım, tüm kalbimle, aklım, ruhum, bedenimle
Aksilikler oldu yine, planlar hep suya düştü,
Hayat denilen şu gemi, aldı içine herkesi
Aplansız dev dalgalar da; seni, beni yıktı geçti.

Bir hızla geldik meydana, ortaya değer koymaya
Yemin ettik, hep söz verdik, andımıza sadık kaldık
Gece, gündüz kararlıca yürümeye devam ettik.
Hesapta olmayan işler, ters gitti tüm beklentiler
Derinden bir yara aldık, deryayı biz seyre daldık.
Elâlem koşarken menzile, bizse gittik tam tersine
Feleğin bizle işi ne? Tuzaklar kurdu peşime
Hafızamdan çıkmaz bu dert, kapanmaz bir yara açtı.

Yıllar geçiyor sırayla, yaş eriyor artık kemâle
Biz dostlardan ayrı kaldık, âlemin seyrine daldık.
Dost bağından ayrılalı, aşk şarabı içmeyeli
Bağımıza kondu baykuş, sıldan da uzak kaldık.

Gurbet uzaklarda değil, artık bizim içimizde
Hâl, hatır sorulmalı, alıştık biz bezginliğe
Kendimize yabancıyız, başkası dost olmaz bize
Aşmalıyız bu engeli, çaresiyse yine bizde.

Olsaydım ben bir çocuk, umursamazdım dünyayı
“Gel sen de bir büyük ol.” sözüne kulak tıkdım.
Para ile değişmezdim, teklifleri reddederdim,
Çocukluk geçmeden evvel, doludizgin eğlenirdim.

Kıskanırdı gökkuşağı, sanki beni hep izlerdi
Cebimdeki bilyelerin her biri farklı bir renkti.
Şimdi çok uzaktır bana, güzel çocukluk yıllarım
Yapayalnız kaldığımda, ufka bakarım özlemle
Ne de çabuk geçmiş bir bak, aynada bir kendi yüzüne.

Koşsaydım bir yalınayak, halı gibi şu kırlarda
Solusaydım havayı da çok iyi gelirdi bana.
Annemin pastalarını, gözleme ve çöreğini
Yerdim yine afiyetle, kimseler karışmazdı bana.

Kardeşlerim, annem, babam velhasılı tüm ailem
Hep yanımda olurlardı, sıkılmazdı benim canım.
Paslı çemberim, çomağım, teldendir arabalarım
Hem neşeli, hem haylazım, bitmesin çikolatalarım.
Elbet ben de keyif alırım, çocukça yaşayabilsem.

Sesi geldi uzaklardan, çocuklar kulak kesildi
Şimdiden şekerler için bozuklar yere saçıldı.
En irisi, en canlısı, ne sevimli yalaması
Horoz şekeri alanlar, çocukların en şanslısı.

Yapılıyor yine tek tek, binbir rente uçurtmalar
Gövdeden arta kalanla, kıvrılıyor bak kanatlar.

İpler çok uzun olmalı, sağlam olup kopmamalı
El emeği uçurtmalar, en yüksekte yarışmalı.

Sayısmaca ile seçtik, ebemizi belirledik
Bağladık onun gözünü, ses sedayı hemen kestik.
Yakalanmamak için hepimiz, adeta dikkat kesildik
Körebedir onun adı, belli olmaz sağı, solu
Sonunda tutulur biri, budur işte eni, konu.

Dönüyorsa çemberlerim, hem neşeli, sevinçliyim
Yalamadan erimiş bak, elmalıdır şekerlerim
Uçan halim olmasa da, Kaf Dağı'na çıkmasam da
Dondurucu şu ayazda, lapa lapa yağan karda
Kızak ile kaymanın ben en derin heyecanımdayım.

Dondurmam varsa elimde, gam kasavet yoktur bende
Yaz sonu karnem elimde, bense hayaller peşinde
Çam kokulu ormanların, şırıl şırıl derelerin
Belki orda yüzmelerin planları var defterde.

Unutmam arkadaşlarımı, ne kalanı, ne gideni
Severim her birini ben, sanki kardeşimmiş gibi
"Geçmeseydi, bitmeseydi." diye ümit ediyorken
Oysa onca zaman geçmiş, hayat bizi adam etmiş
Uyanınca anladım ki, yazdıklarım hep hayalmiş.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1021189/cocukluga-ozlem.html>

MEMLEKET SEVGİSİ

Bakıyorken uzaklara, ufkun ta ötelerine
Duyar gibi oluyorum halay ve zılgıt seslerini de
Bir başka türlü burada armoniler; ağıtlar, türküler,deyişler,...
Yazıldığı gibi değil, bambaşkadır gözlemlenenler
İçim bir tuhaf oluyor, tutamıyorum kendimi nedense
Her köyü, kasabası,beldesi ayrı bir sevgi doğuruyor bende,
Memleket doğuyor içimde, memleket oluyor bakışlarım
Bir yandan ürperiyorum âdeta, öte yanımsa coşkulu
Beni benden ediyor, diyâr diyâr savuruyor bu sevgi
Anlıyorum; memleket, ses veriyor kulak verene
Çağırıyor bizi kendince; kırır, bayır,yükseği ve enginiyle.

Ey vatanım, söyle seni nasıl anlatayım?
Hudutlar boyu dalgalanan şanlı bayrağının hayranı,
Demokrasi uğruna sere düşen bir başın kurbanı,
Hürriyet aşkına akan asil kanın, yaralanan bedeninin aşığı
Bal dökülen dillerde de vatan, millet, bayrak ülküsüyüm.

Var mıdır böyle bir sevgi, benlikleri eriten?
Farklılıklara rağmen, zıtlıkları da kendinde zenginleştiren
Dondurucu ayazı, boranı ve karında çileyken,
Kumsalında ve kışın orta yerinde serinleten
Dört mevsimi de aynı anda kendinde barındıran
Ve belki de bu yüzden sevgisi içimizde âbideşelen!

Aynı tebessümlü bakışlardır, aynı çalışkan eller,
Aynı kuş cıvıltısıdır, aynı yağmurun sesi
Değişmiş olsa da dağın, yaylanın, ovanın rengi
Ve farklılıklar gösterse de yemesi, içmesiyle,...
Aynı vefâli duyguların, aynı hasret ve beklentilerin
Ortak sevinç ve kederlerin adresidir memleket.

Kırılsa bir ağacın dalı uzakta, çok uzaklarda
Ansızın kuzeyde açsa güneş, içleri ısıtırken
Bir yandan kara bulutlar sarsa da alabildiğine göğü, koyu griden
Sanki bizim bahçede kırılmıştır dal, bizim gözümüze de inmiştir perde...
Düşen çocuk ağlarken aynı bahçede, duyulur sesi ta ötelerde.
Açan da bizim güneşimizdir o,
Kapanan havasıyla da bizim gökyüzü...

Göbek bağı ile bağlıyızdır fark etmesek de
Medyada dillendirilen bir müjdeli haberde
Aynı coşkuyla, topyekün kilitlenmişizdir
Haber ister doğudan gelsin, ister batıdan
Sevinecek bir şey varsa seviniriz; en kuzeyden ve güneyden
Memleket türküleri düşer birden dillerimizden.

Başka şeye benzemez, bizde asla tükenmez,
Kundaktan kefeneye değin bizi kuşatır, terk etmez,
Alında, kırmızısında bayrağın gönderinde
Şairin mısralarında, aşığınsa telinde
Bindallıların oyasında, cepkeninde efenin
Memleket sanat sanat kokar sinelerimizde.

Gülü sevmeli, dikenine katlanarak
Çocuğu sevmeli içten, büyüüp adam olacak
İşlemeli toprağı, yoksa çorak kalacak
Vermeli sevgisini canım memleketin,
Vatan diye haykıracak bu nesillere
Her karış toprağında sevgi ekmeli,

Nefretleri, öfkeleri, kötünün tüm silsilesini
Atmalı içimizden tek tek, olmalı tek yürek
İşte, o zaman memleket âtiye yükselecek.

Davulun tokmağında, sazın tezenesindeki uyumsun
Binbir rekte açan bir gül, gözümüzdeki nursun
Cömertlikte sınırları aşmış, ulvi bir yurtsun
Hem gözümüzde, hem gönlümüzdesin, teksin
Seni anlatmaya yetmiyor kelimelerim, sen ki memleketimsin.

Yaşınız ister yedi, isterse yetmiş olsun
Çocukça bir sevgi dolar içinize ansızın
Toprağı yarıp, kabına sığmayan pınarlar gibi
Başdöndürücü, teselli edici, huzur verici
Gam, keder giderici bu mekânsal sevinci
Tutamazsınız kendinizi inanın, bu sevgi başka sevgi
Güneşte da kalsa biri, yalınayak da olsa
Yürüdüğü, gezdiği, gönlünü esir ettiği
Benliğinden sıyrılıp, tekrar kendine döndüğü
Her şafakta yeniden doğmuşçasına umutla,
Selâmların en güzelleriyle günün türlü vaktinde
İnsanı, insana ısındıran da o, memleket sevgisi.

Kurun salıncakları kurun, ardıçların iri dallarına
Salınarak yürüyün bir yalınayak, şu güzelim kumsalda
Yolunun asfaltında, yahut tozlu toprağında.
Dinleyin hele bir, kulak kesilin ki size ne diyor?
Tarihten esintiler şimdi size ninni gibi geliyor.
Memleket kokuyor zaman, mekân, tarih,... memleket.
Türkülerde de hep o aynı nakarat,
Memleket havaları çalıyor gizlice yüreklerde,
İçimiz bir başka oluyor, her memleket denişinde.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1038158/memleket-sevgisi.html>

BABAM GELMİŞ

Mevsimlerden sonbahar, günlerden Pazar
Daha erkendi vakit, ansızın kapı çaldı.
Şimdi mi gelir sütçü veya belki yoğurtçu
Diyerek açtım kapıyı, üstümde bir rehavet
Gözlerim oğuştu bir an, tam da göremedim sanki,
Bir sabah ve ansızın babam karşımda şimdi.

“Hoş geldin, sefa geldin.” dedim umumiyetle
İçimde bir heyecan, mutluluk hat safhada.
Ne iyi etmişti babam, beni hatırlamıştı,
Yıllardır beklediğim, hayalini kurduğum,
Geceleri apansız, hem çaresiz, ümitsiz
Bekler iken ben onu, işte şimdi gelmişti.

Kavuşmuş insanlar, bitirmiş bak özelemler.
Ne şanslı olduğumu, say ki mutluluğumu
Paylaşmak isterdim inan, tüm samimiyetimle,
Onca yıldır babasız yaşamış yetimlerle.

Şimdi anlıyorum belki, “baba”nın anlamını,
Kavuşma şaşkınlığı, tüm ruhumu sarmıştı.
Birden uzanıp gittim, ta yıllar öncesine
Horoz şekeri yediğim, çemberler çevirdiğim
İnat edip, hır çıkarıp zorla elde ettiğim,
Harçlığını babamın, nihayet tükettiğim

Çocuk ruhumla sanki gitmişim o geçmişe
Oysa benim de yaşım, geldi kırbeş, elliye.
Verseler de dünyanın şöhretini, şanını,
Umursamazdım asla, çünkü babam yanımda.

İçeri girdi babam, belli o da sevinçli,
Yüzümde var tebessüm, tıpkı çocukluğumdaki gibi.
Yalnız değildi babam, yanında biri vardı
O ise çok kıymetli, dünyalardan değerli
Beni doğuran kadın, annemin ta kendisi...

Üç çocuklu adam ben, her zaman seveceğim,
Babam ile anamı hep mutlu edeceğim.
Seviyorum onları, daima seveceğim,
Hürmetlerimi sunar, ellerinden öperim.

Babalar varken daha, asla geçmiş değildir
Her bayramda aramak, sağ iseler kısmettir.
Örnek olmalı bize, ecdât bulunmaz bir nimettir,
Evlâtların herbiri olsalar da tahsilli,
Babadan alınacak, nasihata muhtaçtır.

Ne iyi ettin baba, sefalar verdin bana
Eşime, dostuma ve çoluk çocuğuma
En güzel hediyesin, en şirin misafirsin
Allah sizleri bize, ebediyen bahşetsin.

Sarıldım babama ben, o da sarıldı bana
Aylardır göremediğim, söz sohbet edemediğim
Belki ansızın bize, sürprizle gelir diye
Ümitle beklediğim, babam gelmişti bize.

Şükürler ediyorum, Hz. Mevlâ`ya ben
Bir kez daha görmüştüm ecdâdımı yeniden.
Rab`bim bu mutluluğu, sonsuza dek yaşatsın,
Diliyorum hiç kimse, kalbini kırsa bile
Yıllardır aramayı ihmâl etmişse yine
Telâfisi varken henüz, kırgınlığa son versin,
Yeryüzü hazinesi baba ve anasını
Hiç olmazsa her bayram, gidip ziyaret etsin.

Her kulun vardır mutlak, mukaddes bir görevi
Ailede babanın ve hele ki ananın
Sözleri veciz gibi, hafızamda hep gizli.
Baba evin direği, ailenin dümeni
Ana ile beraber sürerler bu gemiyi.

Babam ne mutlu bana, sen varsın ya yanımda
Gam, kasâvet, kederler, şimdi vız gelir bana.
Gelemezsen sen bana, ben gelirim yanına,
Özlemiştim gerçekten iyi ki geldim baba.

Hani okuyamazdım, hesabı yapamazdım,
Bazen bana sitemle, arada bir kızardın.
Sayende babacığım yendim onca güçlüğü
Tahsilimle aştım ben, sayısız her müşkülü.

Ne güzel senin ile, kalem olmasa bile
Fırça kullanarak biz ne resimler çizerdik,
Ellerin çok ehildi, kılı hep kırk yarardı,
Benim çizdiğim resim, senle tamamlanırdı.

Eksik yönlerimi sen, tebessümle düzelttin
Öfke ve şiddetten hep bilirim nefret ederdin.
Uzlaşma adamı sen, en iyi öğrencin ben,
Ailemde hem rehber, hem de öğretmenimdim.

Yine anlat baba bana, hayatın ta özünü,
Yaşından alıyorsun elbet tecrübeli sözünü.
Çok iyi anlıyorum ben, tatlı dillisin hep sen
Sevgi, muhabbet ile seviyorum seni ben.

Şu Pazar günü bana, ne de kismetli geldi
Babam ve anam bize büyük şerefler verdi.
Sohbet etmeli şimdi, demli çayla beraber
Kandil günleri gibi yaşadığım saatler,
Babam gerçekten gelmiş, büyük lütuflar vermiş
Hayal değil, düş değil; yaşananlar gerçekmiş.

Oğuzhan KÜLTE

(Baba olma sıfatına haiz tüm babalara ithaf olunur.)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1038722/babam-gelmis.html>

DEĞİŞİR

Eskisi gibi değil hiç bir Şey artık
Dalgalar gelir kıyıları,yıkar da geçer
Sel olur, boran olur, gün açar, yağmur yağar,...
Doğa değişir, zemin, duygu değişir.

Kken yaşadığın o heyecanlar
Sana dert olan nice olaylar
Kendini mutlu saydığın kimi zamanlar
Aynı kalmaz asla, elbet değişir.

Dn doğru bildiklerin, bugün Őüpheli
Dost dediklerin Şimdi elden bir kişi.
Horgrdklerin bir bak, zirvede Şimdi,
Planlar, yargılar,tutumlar değişir.

İŞlendikçe beceri, tecrübe artar
Çıraklıktan ustalığa, kıdem de artar
Yapamadıkların belki,kolaydır Şimdi,
Ham olanlar da piŐer, beceriler değişir.

Takvimlerden eksilir, yiter de zaman
Günler,haftaları kovalar, geerki devran
Küçükler de büyürler, adam olurlar,
Aylar, mevsimler, yıllar da değişir.

Yüzünde zamandan kalma çizgiler
Her çizgide hayatın yükü var belli.
Genlikten bu güne geldi mi yaşlar,
Hayata bakıŐın, duruşun değişir.

Tanyeri ağarır, kızılca Şafak
ÖĞlen vakti yakar, güneş sımsıcak,
Grup vakti gelmiş, sen keyfine bak
Sabah ile akşam elbet değişir.

Ayak izlerin kalır mı bu karda?
Atkısız eldivensiz gezme sokakta.
Sağlığını yabana atma sakın ha!
Güneş açar ne iz, ne soğuk kalır.
Mevsimler tazelenir, ortam değişir.

Tozludur raflar el değmedike
Sevgi denilen lĞat, sayki iki hece.
Zamandan tortuları sakla zihninde,
Eksilsen mrdr hep, o da süreli
Hatıraları sakla, bil ki onlar değerli,
Önceliklerin, beklentilerin yine değişir.

Resimlere dn bir bak, kim var bugünde?
Zaman kimilerini götürmüŐ ,bir meçhul yere.
Onlardan bize kalan say ki bir buse,
Varken yok olmuŐlar bak, masal bu sanki.
Hayat hep yenilenir, suretler değişir.

Tabloları göz nuruyla işleyen o eller
Ahşabı hamur gibi süsleyen dülgerler
Dokunmaya kıyılmayan nice değerler
Eserleridir baki, kendileri yittiler.

Bağlamam çalmıyor artık neşeli
Bugünlerde barak, uzun hava, ortam matemli
Belki bir zaman eski günlerdeki gibi
Söylenir şarkılar birbirinden değerli
Unutulur acılar, olunur teselli.

Yollar bizi götürmüyor artık sevdalara
Rotamızı kırdık biz, uzak diyarlara
Bizi bilen, tanıyan hiç olmasa da
İstikametimiz hep sevgiden, aşktan yana
Mekanlar da aynı değil, duygular da değişir.

Çok isteriz gülmeyi, kahkahalarla
Dost, tanıdık, aşinâ girerlerdi kolkola
Yiğit meydanları bak, şimdi matemli,
Savrulmuş rüzgâr gibi, devran değişir.

Emek çok değerliydi, saygı duyardık
Uçurtmaları bile kendimiz yapardık.
Dağ, tepe, engebe demez, üşenmez aşardık,
Cana can katan dostluğu bi güzel yaşardık,
İlişkiler, anlayışlar, bakışlar değişir,

Siyah beyazlı filmler ortak izlence
Yeşilçam`dan seçkiler nostalji bence
Ortak izlenceler de kaldı geride,
Teknoloji gelişir, beğeniler değişir.

Geçmişten izler taşıyan eşyalar
Çıkırıkla kuyudan su çekerdi kovalar
Damlaları ziyan edilmeyen o sular,
Damanacanalarda artık bak, tadı değişir.

Ne güzeldi Nevşehir, Niğde patatesi
Tuzsuz da lezzetliydi o tarla domatesi,
Ne tadı, ne de tuzu kaldı bunların şimdi,
Amaç kâr olunca, nitelik değişir.

Hatıralar sanki art arda eklenmiş
Ömür dediğin limit epeyce tükenmiş
Sen de sür sefasını, vakiç geç olmuş,
Yüzler, suretler, bakışlar değişir.

Yaz tatillerini biz iple çekerdik,
Ailecek kahvaltıda bir araya gelirdik .
Yer, içer, konuşur, ne güzel söyleşirdik,
Küçükler büyüdü hep sılaya gitti
Aile içinde de çok şey değişti.

Bilmeli kıymetini yaşayanların,
Çıkarmalı tadını bu zamanların,
Pişmanlıkla yoktur anlamı şu yaşamanın
Fırsatlar şimdi vardır, yarın değişir.

Anlamını bilerek tüketmeli hayatı
Bırakmalı geride hoş anıları
Her şey değişse bile insana saygıyı
Ahde vefâlı olup sevgiyle kalmalı
Değerlere sarılıp örnek olmalı
İsterse insanlar, her şey güzel gelişir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1038840/degisir.html>

KENT SÜRGÜNÜ

İşte, içinizden biriyim ve gayet sade
Kent hayatı yıktı beni, getirdi ne hâle
Oysa ne mutlu hisseder insan, eminim
Ben asla metropollere ait değilim.

Özledim, hem de çok özledim
Sıra sıra dağları izlemeyi
Erkenden kalkıp seher vaktinde
Doğuşunu güneşin, ufkun önünde
Ve elbette iştahla yenilen kahvaltıda
Esen sabah yelini tüm sevecenliğiyle
Doğayı çekmeyi içime, soluk almayı
İçerken şu çayı keyif bulmayı,...

İnlerdi sazım el becerimle,
Yanık çıkardı sesim gayet aheste.
Dizilirdi mısralar gurbete doğru
Kah yukarıdan inerdi bir tınılar
Kah peste kıldardı karar.

Dinlemesi bile güzeldi o türküleri
Herbiri içime sevda sarardı
Severdim çiçeği de, kuşu da, ağacı da
Başka bakardı gözüm, her şey güzeldi.

Saradım bir sigara tüterdi ucu
Yanan sigara değil, özlemdi sanki
Memleket havaları gelirdi aklıma
Sanki uyanırdım ben çocukluğuma.

Arıyorum o köyleri adı konmamış
Her çam dibinde sanki bir hatıra kalmış
Kimi kazımış adını kütüğüne ağacın
Kimi de yazmış sevdiğini düzüne
Enginlere doğrulmuş eski bir kayanın...

Ey doğa, sensin içimize hitap eden
Sensin bizi özümüze döndüren
Bir bakarsın derenin şırıltısında
Belki de keşfedilmemiş zirvenin başında
Bulursun kendini mutlu olursun
O an tüm dertlerinden kurtulursun.

Yok elbette zamanı insanın hayat akıyor
Gecenin bir vaktinde gökten yıldız kayıyor
Diyorsun ki tutayım şimdi bir dilek
Ebedî hep seni mutlu edecek.

İşte bu yüzden dostlar hep kaçırım
Kuru kalabalıktan hemen bıkarım
Kimi ağlar, düşünür, kimisi terler, ...
İnsanların her biri farklı haldeler.
Bulamazsın gerçek dost kentte ebedî
Samimiyet denilen eski bir melodi
Çocukların oynarken aldıkları hevesi
Biz de dönderirdik o yıllarda demir çemberi.

Anlardık küçüklerin mutluluğunu içimizde
Hoş olurdu gönlümüz minik tebessümlerle
Kent hayatı çürüttü, kuruttu bizi,
Eski resimlerde buluruz şimdi teselli.

Var yine de inatla, sevmek hayatı
Fırsat buldukça insan doğaya çıkmalı
Görmeli arıyı, çiçeği, börtü böceği
Bilmeli değerini, doğayı sevmeli.

Aslında ait olduğumuz yer, o saf doğadır
Önemli olansa, özünde kendini bulmaktır.
Anlamaktır hayatın şu gizemli yanını,
Sabırla örmeli, emek ve özveriyle
Nakşetmeli sevgiyi, edebi ve ilmi
Bakmalı bir geriye bıraktığı esere
Doldurmalı yaşamı, kucak dolu sevgiyle.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179005/kent-surgunu.html>

Vefa Arıyorum

Selâmı hakkıyla alacak, karşılık verecek
Çıkar gözetmeksizin seni sevecek
Sen bir gidersen sana, koşup gelecek
Ahde vefâlı bir dost, dost istiyorum.

Varken, herkes gibi sevmesin beni
Yoklukta arasın, sorsun ki beni
Sağlıkta değil hayır, çökmüşken beni
İzvede, viranede, kuytu köşede
Adsız kahramanların gezdiği serde
Göz göze gelebilecek yâr istiyorum

Güçlüyken yanımda sahte durmayan
Bakışları adeta ummanı andıran
Martıların kısmetini eliyle sunan
Bereketli , izzetli bir el istiyorum.

Az olsa da candan ve samimice
Dışa değil asla ta içimize
Cebe değil, kalbe en yüreklice
Sarılan bir kul, can istiyorum.

Kırk yılın başında da olsa bir kez arayan
Hâl hatır edip, gönül avutan
Sıradan lakırtı değil, özden konuşan
Sözü,sohbetiyle cana can katan
Bir vefalı dost, dost arıyorum.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179179/vefa-ariyorum.html>

BİR BARIŞ MUŞTUSU SÖYLENSİN

[ikiyanayasa]

Dinle ağa, dinle paşa, dinle bey!
Zalime ve zulmüne bir dur de, aman hey
Yıllarca üstümüze namludan, rampadan
Siperden ve gökten yağın şey,
Söndürdü ocakları; umutları, akıttı gözyaşları
Ne diyelim şimdi biz bu zalim ellere ne?
Bir barış muştusu söylensin artık dillerde.

İşte Hiroşima, Nagazaki, Kore ve diğerleri,...
Atılan bombalarla sustu insanlığın gülleri,
Şimdi kırsak artık barış için sayısız zeytin dalı
Uzatsak elleri birbirimize, ulaşsak ebedi saadetlere
Uzak doğu, yakın olsun, batıdan bir selâm gelsin
Kuzey, güney hep şenlensin, bu dünya hepimize yeter
Onca kısır çekişmeler, boş yereymiş didişmeler
Asılsızdır hurafeler, gökyüzü kuşlarla dolsun.

Bir çorbaya muhtaçlar var, bir lokma ve hırkaya
Çöpten ekmek toplayan var, yatacak yer arayan da
Hesabını bilmeyen var, hesabı tutmayan da
Gel bölüşelim şu hayatı; acısını, tatlısını
Artarak zenginleşsin, dillerde de barış şarkısı.

Kıralım bizi boğan prangalarını dilden hasetin
Koparalım zincirlerini aman vermeyen kinin
Yok edelim düşmanlığı, hasmane fikrin
Güller serelim ovaya, yaylaya,bağa,bahçeye
Düşler kuralım yeniden,sevgi üstüne
Birlik, beraberlik,kardeşlik,dostluklar üzerine
Yeniden yazalım tarihi yeniden, bembeyaz bir zemine
Yok olsun karanlıklar, ufuklar aydınlansın
Beşerin üzerine bir barış müjdesi açsın.

Annelerin elleri gibi bereketli,
Babanın gölgesi gibi şefkatlicesine
Bülbülün gül bahçesinde ötüşü gibi neşeli,
Açların doymaya, susuzların kanmaya ihtiyacı gibi
Ustanın ellerinde mükemmelleşen bir pırlanta misali
Kainatın en şerefli varlığına yaraşır
Bekliyoruz özlemle, beşerce bekliyoruz
Barış gemisi elbet, şimdi limana yanaşır.

O zaman, bir meşâle yakılsın doğudan
Elden ele dolaşsın, dilden dile söylesin tüm yüreklerde
Şaheser tablolarıyla ressamlar çizsinler barışı,
En kudretli kelimeleri seçerek yazsınlar ozanlar
Her dilde aynı ritimle, kol kola girsin şarkılarda insanlar
Sınırları olmadan ve özgürce; kurulsun sevgi sofraları
Afrikalı çocuklar çağrılısın önce,
Din , inanç,dil,millet ayrımları ayıplansın
İnsanlık, saygı ve hoşgörüde birbiriyle yarışsın
Sevgiyle başlasın sabah, çocuklar selâmla kucaklaşsın
Bir daha dönülmesin asla geriye,savaşlar mazide kalsın.

Gelsin hele gelsin de, bizlere sefa versin
Otursun ebede dek, en kıymetli köşesinde
Kalkmamacasına taht kursun gönüllerimizde barış,
Ümidimiz, umudumuz,özlemimize o ortak
Biliyorum ki tüm dünya, sevgiyle açar sana kucak

Güneş gibi doğmalı barış şafakla, bize bu kâr!
Değdiği yerlerde bak ;sevgi, saygı, bereket var
Anadolu kucagından beşere bir mesaj bu
İnsanlığın beklediği son durak bu
Gelsin diye verelim şimdi her birimiz el ele
Bir barış muştusu söylensin artık dillerde.

Olmasın kuşun kanadında, olmasın masallarda barış,
İstemiyoruz avuntuyu, gerçeklere bağladık sağduyuyu
İnsin neredeyse çayıra, çimene; salınan iplerle gökyüzünde
Uçurtmalarda yazsın, nakaratlarda geçsin neşeyle
Umumiyetle sinsin insanlığın düşlerine, yüreğine barış.

Önce kendimizle görelim bir ince hesap
Mutluluğun, coşkunun, sevginin harcı barış,
Aryalım kusurları önce hep kendimizde
Uzlaşmanın türlü yolları var elbette
İnsanla,doğayla; karıncayla ve de böcekle,...

Ekilsin barış tohumları, ekilsin bu asırda
Çocuklar büyüsün de sağlıkla, hasadı da yapılır nasılsa güzde
Olsun artık asude bir hayat şu yeryüzünde
Göçler, yıkımlar,acılar,...yaşanmasın dramlar
Tertemiz siciliyle yazılsın tarih şimdi yeniden,
Uyanalım birlikte asude bir hayata
Uzanalım sonsuza, barış muştularıyla.

Oğuzhan KÜLTE

[/ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179451/bir-baris-mustusu-soylensin.html>

Oğul Candır

Anlamadın belki geçen günleri,
Eklendiler birbirine geçti ay,sene
Hasretin içimizde hiç snmese de
Hayat böyledir oğul, dik dur sen yine de.

Yetiş, amade ol, düşme gaflete
Annen, baban,kardeşlerin gelsin düşüne
Erken kalkmak sana biraz g gelse de
Durma oğul yürü, koş geleceğe.

Yerinde olmak isteyen gençleri düşün
içinde bulunduğun hale, dışarıdan bakın
Sabır ile yoğrul, koş,koşuştur ve yorul,...
Allah`a asla isyan etme,şükret sen oğul.

Gün doğmadan neler doğar bilinmez,
Yiğit adam, iki günü bir etmez
Güçlüklerden korkmaz, işten ekinmez,..
Elbet sana da bir güneş doğar,doğar be oğul.

Babalık ağır sınav, sen gidince anladım
Yokluğunda inan ben gizlice ağladım
Tttn her an gözümde, soluk birkaç resimde
Gidişin bana müşkül, ağır be oğul.

Aramızda şimdi mesafeler olsa da
Dağlar, yollar, bayırlar bizi ayırsa da
Evdeki boşluğun bize, ağır gelse de
Vuslatlar var, özlemler var unutma oğul.

Adın dilimdedir her an özlemlerle
Bu mısralar yazılırken resmin önümde
Sana sevgim bitmeyecek, bitmez zmde
Hasretle gelmeni bekleriz oğul.

Senin derdin bizim de derdimizdir
Sana melhem olmak tek gayemizdir
Hayat savursa da bizi binbir köşeye
Sevgin hep taptaze, hep içimizde
Ansızın yanında oluruz oğul.

Ölüm dışında her derde çare var
alışmaktan ortaya güzellik doğar
Miskinlikten kime, kime fayda var?
Alnının akıyla alış, ret sen oğul.

Bilgiye ve bilime uzak kalma
Avare işlerle vakit harcama
alış, eğlen, dinlen,.. planlı yaşa
Kariyerini yarıda bırakma oğul.

Yokluğun iimi acıtıyor olsa da
Yaşama sevincim buruk, yarım kalsa da
içtiğim sensiz ayda, acı kahvemde,
ocukluğun canlandı şimdi gözümde,
Dşlerimde, yüreğimde, senki iki hece,
Canımsın,candan yakın, bunu bil oğul.

Bunları yazan kalem, seni zlyor
Adı Oğuzhan onun, içten söylüyor

Sayki acemice mısralar diziyor
Sevginin bir bedeli var, adı özlemdir
Tez vakitte kavuşmayı dilerim oğul.

Geldi beklenen gül, dediği günde
Memnun olduk, sevindik biz bu gelişe
Kısa da olsa zaman, çok şeye değer
Allah`tan dilerim hep, mutlu ol yeter.

Dilerim, babalar hasret çekmesin
Evlatlar da babaların kıymetini bilsin
Yol alırken hayatın şu hoyratında
Özlemler sona ersin, vuslat yaşansın
Sevgiler yüreğimizde hep sıcak kalsın.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179630/ogul-candir.html>

Sevgidir Kalan Geride

Elmas, yakut,zümrüt, pırlantalar,altınlar,...
Ne kasalar dolu para, ne sınırsız hazineler
Hiçbiri kâr değil, kalıcı değil
Ne asaletlidir onlar, ne de değer katarlar bana
Varsa bir tek sevgi, ille de sevgi
Ezelden var eden beni, ebedde de kâim olan
Bir tek sevgidir sevgi, ailemden bana kalan.

Aramadık yer, sormadık kimse kalmadı
Okunabilir herşey okundu, literatür tükendi
Tükendi kitaplar bir bir,izlenmedik film kalmadı .
Ne değerli bir tablo var artık, görmeye değer
Emeklerin sonunda onu buldumsa eğer,
O ki, iki heceli bir muamma,değermiş tüm zorluklara.
Sevgi demişler adına, sığmamış koca cihâna.

Düşüncem donakaldı, kelimeler tükendi
Bu saadette tanıştıran beni kimlerdi?
Kim anlattı onu ilkin,kim yazdı, kim resmetti?
Donakaldı şuurum, cevap arıyorum da
Annem, babam, kardeşlerim geliyorlar aklıma.

Ne kıyas götürür bu duygu , ne yıpranır zamanla
Ne de tartılır teraziyle, ne satılır parayla,...
Dedik ya köküdür sevginin, mayası ve özüdür
Sevmelerin afak-ı, mihrâcıdır aile.

Çelikten olsa zincirler kırılırdı
Altından olsa kafesi, bülbül yine esirdi
Geçse de yıllar takvimin yitik sayfalarında
Bitmez aile sıcaklığının muhabbeti, bitmez
Ne kırılacak zincirdir, ne esarettir bu yuva
Ahde vefa vardır orda, zaman, mekân tanımaz
Kişileri yiter belki, sevgileriye tükenmez.

Diridir orda sevgi, cana can katar,
Ümitsizlik pınarı orda akmaz, kesilir
Her ferdi değerlidir, uğruna can verilir
Yoktur ölçüsü sevmelerin; belki ırmak, nehirdir
Hazinedir aile, sevilir mi sevilir.

Sanattır ailen sanat; tabloda bir resim, duygulu bir şiir,..
Paha biçilmez asırlık halıdır, belki bin yıllık kilimdir,...
Okundukça derinleşen anlamıyla, soluksuz bir romandır,
Gişe rekorları kırmış klasik bir filmidir,
Velhasılı ailen; sesindir,sözündür,ruhun ve nefesindir.

Bir ucunda olsan mekanın, en uzağından,
Yerde izler silinse tipiden, borandan ve kardan
Yer, göğe kavuşsa da amansız yağışlardan
Bir liman ki o; mahsun , asude ve şefkatli
Yüksemiş elleri semaya ,annen ki dirayetli.

Sarar sığacağı seni birden onca hengâme dağılır
İşte bu yüzden güzel, bu yüzden tarifsizdir
Yoksa soran derdini, paylaşan bir dost ara
Baba ocağın var ya, çare olur yarana.

Ne tahsilin, makamın, ne araban, ne evin,
Olsa da çokça servetin, mukayese edilmez,
Değmez hiçbiri değmez, yanından bile geçmez

Sevgiyle beslendiğin, büyüyüp geliştüğün
Öpülesi eliyle babanın ve annenin
Ne çekilen çilenin, sabrın, mücadelenin
Dünyada karşılığı yok, bu tarifsiz sevginin.

Madeni işleyen el, ona şekil veriyor
Haddeden geçen demir, kalıplara giriyor,
Oluyor sonra birden pense, çekiç ve kaşık,...
Hayret ediyor insan, maddenin bu haline
Bir bebekken büyüdük, emekledik, yürüdük
Uzadık fidan gibi tarifsiz emeklerle,
İnsan şimdi anlıyor, sanki haddeden geçiyor,
İnkişaf ediyorum şimdi geçmiş günleri
Öpeceğim elbette hizmet eden elleri.

Çekildi çok kahrımız, sarıldı yaralarımız
Düştük bazen derinden, dipsiz köhne çukura,
Uzanan el aradık, çıkarsın diye ordan
Görmedi kimse bizi, hatta umursamadı,
O kaosta, afette bize uzanan tek el
Her zaman umursayan bir ailemiz vardı.

Nasıl bir sevmekmiş bu, bu nasıl bir feraset
Sevgi denen bu sözcük; ne sihir, ne kerâmet,
Ailenin özünde, kimlik ve benliğinde
Mayasında o varmış, aile çok kutsalmış.

Şükürler olsun derim, Rab`bi hep hamdederim
Ailemden her ferde büyük değer veririm.
Bana miras buradan, ne mal ne de makamdır,
Ebeden yaşayacak o, bakî kalan geride
Bir tek sevgidir inan, namzettir tüm benliğe,
Sevgide birleşmekse, bu en güzel hediye.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179780/sevgidir-kalan-geride.html>

Bu Mudur Sevmek?

Tenin kalmasın uzak, sesin de öyle
İster hiç sevme beni, sil maizi de
Seni sevmeden ben alamam nefes
Kınasın tanıdık, âşına ve tanımadığım herkes
Tutkudur bu kana karışmış, yok ilâcı
Yok seni sevmelerin ne ötesi, ne de mihrâcı.

Anlıyorum derinden şimdi tüm benliğimle
Sevmekten öte bir duygu bendeki de
Fanatiği de değilim kupkuru sevmelerin
Katlanır mı insan yoksa onca hengâmelerin
Açtığı yaraları bende, köhne şu bedenimde
Ruhumun güzide ve en özelinde yeşerirsin
Başyapıtı, klasiği, en güzelisin, senfonilerin.

Sevince öyle sevmeli insan, biraz da delicesine
Olmalı aşklar biraz da sıra dışı
Yemesem, içmesem de yok artık ziyarı
Bana kâr gibi zaten bu aşkın her bir anı
Alıp götürür seni sevgi, o anı iyi tanı
Yıkılsa da dünya üstüme, kahredemem
Senden gelen çileye sabrederim, öf diyeemem
Kainata değerki o gülüşün, asla vazgeçemem .

Okşar ana eli gibi ve şefkâtli
Yardan güzel var mı, insafı bir sevgili
O yüzden çekilir kahrı her deminde zamanın,
Zaten geriye bir buse kalır onca yaşananların.
Ağlama sakın, dökülmesin göşyaşların
Dindiremem o zaman bendeki o ıstırabın
Açtığı yaralar kapanmaz asla,
Doyulmaz bir seyri var o gözlerinin,
Eder beni perperişan, bakışların, bakışların...

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179897/bu-mudur-sevmek.html>

O Günler ok Yakın

Seveceğimiz , hoşgörüyle duruş göstereceğimiz
Sen, ben ayrımı olmaksızın şu gökkubbe altında
tekileştirmeden ve çıkar gözetmeden
Alabildiğine saf ve merhametlice el uzatırken
Zeytin dalları ve gller içerisinde bir gelecek
İnananlar bilir ki ümitler hep yakın.

A yatan varsa halen birileri aramızda
Sevgisiz kalmışsa dalında iekler
Yağmur duası bekleniyorsa kurumuş çorak topraklara
Rahmet olsun diye dualar dilleniorsa hep bir ağızdan
Beklenen yağmur da yakındır artık, aş da, iş de,...
mitlerle besleniyorsa geleceğe dair birileri
Elbette, hasadı da edilecek o günler pek yakın.

Ayırса da yollar bizi her bir kşeeye
Savursa da rüzgâr kllerimizi uzağa, ta öteye
Hasmımız galip gelse de şimdi kürsüye
Yitmedik ve bizi biz yapan umudumuzu
Yarını yakın bildik, iğnetmedik onurumuzu.

Emektir, sabırdır güzelliklerin yolu
Alında ter, elde nasırdır izlerin çoğu
Boram boram kokan iek bahçesi gibi
Hayatın kişinin da var mutlak bir sonu
Az kaldı bahara, o günler çok yakın.

Etmemeli şikayet, sabırda vardır hikmet
Elden gelen işlerle, dilde güzel sözlerle
Dostlarla hep birlikte; hem kuliste,mecliste
Ortak olmalı yürek, ortak olmalı istek
ıkara dayanmayan, hizmet için yarışan
İnsanlar gelir bir gün; o gün, belki de bugün.

Takdir et sen atanı; oku, öğren ve tanı
Almak için tasanı, ne fedakârlıklar yaptı
İşte şimdi sırası, bu asır olsun milât
Renk, dil,din,mezhep ayırmaksızın
Hizmet et milletine ve de beşeriyete
Halk için bu muteber, gerisi hep angarya
Bki kalan aslında emeklerdir sonunda.

Bayram yeri olsun mekan,
Dağ,yayla, bahçe ve bağ,..
şenlensin kuş yuvası, ttsn evin bacası
şarkıların dilinde mutluluğun ilci
Dağıtılsın herkese, ücretsiz ve her yere
İlham versin bu duygu, en kudretli kaleme
şairler mısralarla,aşıklar bağlamayla
Yaklaşan bu muştuyu, paylaşsınlar hel dilde.

Sanki çok mu uzaktır, mutluluk sırrı bize?
İçimizden atarsak, şu kinleri bir kere
Kalır geride yine, saf ve temiz duygular
Onlar kafidir bize, gerisi neyimize.

Söyleyen güzel söylesin, dinleyen de saygılı
izen güzel bezesin zemini, rengini de versin detaylı
Doğrudan hiç şaşmasın, adil olsun liderler
Tarih yansız yazılsın, ondan alınsın ibretler

İş hakkıyla yapılsın, toprak işlensin belle
Onca iş bitirilsin, birlikte ve sevgiyle
Ufuktan doğan güneş, neşe katsın gönüllere

Selâm olsun, şimdi selâm; gelene, görene, geçene
Hakkı üstün tutup, emeğe saygı duyana
Selâm en kuzeye, güneye; alçağına, düzüne, enginine
Ve selâm olsun ayrımsız, " İnsanım,insan" diyene
Karıncayı incitmeyene, gönülleri kırmayana
Sabrı, hoşgörüyü, sevgiyi ; elde, gönülde tutana.

İşte bunlardır, bunlar.Bizi kardeş yapanlar
Önyargılardan uzak, öze dönüp bakanlar,
İnsana değerini hakkı ile verenler
Bir lokma ekmeğini kardeşiyle paylaşan
Acısıyla üzüлüp, sevinciyle gülenler
Çoğaldıkça erdemli, hikmetli şu insanlar
Uzak değildir barış, yarınlar aydınlıktır,
Umudumuz sevgide, o günler çok yakındır.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180079/o-gunler-cok-yakin.html>

Ayrılık Melankolisi

Yorgundun, ama dimdik durmaya çalıştın,
Ayrılık vakti geliyordu yavaştan. Hey haaat!
Yaklaştıkça yaklaştı vuslat, kaçınılmaz bir hakikat
Hüzünleri ,sevinçleri bir arada yaşarken
Ağır basmaya başladı ayrılık, buruk bir şekilde
Hayat devam ediyordu, hazandı o an,ayrılık vaktiydi
Ama bu ne son olacaktı, ne de ilk; o mâlumdu,belliydi.

Derken,çantalar konuldu bagaja yavaşça
Hasıl oldu gerginlik ;yüzlerde, morallerde.
Gelmelerle ve ilk karşılaşmalarla yaşanan mutluluktan,
Hasreti sona erdiren o ilk gülüşlerden, neşeden
Uzaklaştı her biri, aheste ve nazlıca.

“Oğlum” dedi baba, buruk ve içten bir sesle.
Yine geleceğiz, belki sen daha önce gelirsin he,...
Bunları söylerken de bakışları bende,düşünceleri derinlereydi.
İçinden aktı o an ılıkça bir ağıt, ama bozuntuya da vermemişti.
Hazırdı ağlamaya herkes, bir dokunmak kalmıştı.

Vedalaştı , sarıldı; o an kırgın,üzgündü.
Kalakaldı geride, koca evde o yine
Gidenlerse mahsundu, moraller bozulmuştu.
Duramadı baba, indi arabadan yeniden;
Sarıldı, bir daha, bir daha, sanki durmuştu zaman.

Kafile hareket etti,, yavaş ve gönülsüzce,
Yön verildi araca, gidiş istikâmetine
Bitmedi, bitemedi veda, bakışmalar sürmüştü, köşeyi dönene dek
Bir adım bile atamadı evlat; geride ve öylece.
Donakaldı duygular;diller lâl,tenler hissiz,gözler nemli,...
Akarken yaşlar yanaklardan, manzara kasavetli.

Terk edilen ufak bir çocuğun edasıyla,
Açıldı ayakları oğlun ve biraz da gergince,
Kenetlenmişti kolları,...üzgün ve de sessizce.
N e acı bir andı o, kazındı zihinlere,
Kor düştü talihsizce, babanın yüreğine.
Dönemediler, durmadılar, hayat bent oldu önde,
O kara sıfatıyla ezmişti onları yine,
Hoyratça koparmıştı, sevenleri bir kere...

Bomboş kalmıştı birden, hayat akıyor derinden
Cıvıltı, gürültü, o hengamelerin ardından
Enkaz gibi, savrulmuştu ve yine çaresiz,
Henüz on dokuzundaydı o, tecrübesiz ve yalnız...

Ama benim oğlumdu, tebessümlü,nazik ve güleryüzlü.
Bilirdi hayatın elbet, şu hoyratça yüzünü,
Umutluydu, kararlıydı, emindi, bu öykünün sonundan,
Tatmalıydı bir kere yalnızlığı her insan,

Açıldı mesafeler, kalanların ardından,
Döküldü türküler dilden, iç yakarak usuldan,
Dağlar eridi bir bir, dolambaçlı bu yolda
Anlıyor sevmeyi de yitirmeyi de insan.
Mesafelere rağmen, umut etmeli özden
Sevgilerse depreşsin ,çoşkulu ve yürekten.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180226/ayrilik-melankolisi.html>

VAKİT PAZAR

O sabah bir başka sabahtır; koşuşturma ve telaştır.
Erkenden kalkma vaktidir, çünkü pazarın günüdür.
Traktörler homurtularla çalışmaya başlamış,
Römorklarda yolcular yerini almış
Kahvaltılar yarım kalmış, yola çıkmanın vaktidir.

Sıralanmıştır römoğa ihtiyarı, çocuğu, genci
Çanta ve filelerinse, çoğu birbirinden renkli
Yolları epeyce uzun; hem çukurlu ve tümsekli
Pazar yolculuğudur bu, belli ki hengâmeli...

Küçükleri eğlence; top, şeker, dondurmalar, ...
Büyükleriyse bekler ;türlü meyve, sebzeler.
Listeler özenle yazılmış, bütçeler hazırlanmıştır
Ve ustadır şoförleri, kıvrımlı bu zorlu yollarda
Hareket de etti konvoy, kattı tozu dumana.

Savrulur yerden rüzgâr, asfaltsız bu sert zeminde
Kiminin saçında toz, kimininse el ve yüzünde,
Bu kıvrımlı yollarda ağır ağır giderken
Kimi de dönerek bakar, köy kalmış çok gerilerde.

Koyu bir sohbet başlar, spor ve siyasetten
İktidarı över kimisi, kimi hükümeti yıkar
Bellidir kaçmaz yüzünden, içlerinden genç birinin
Sızı çökmüştür içine, bu ayrılık acısının...
Uzundur onun yolu; ya İstanbul veya Bolu
İşte ondan hüznüldür gidenin ana, babası
Bekleyecektir oğlunu, belki de bir bayram sabahı.

Derken görünür uzaktan, yolculuk biter birazdan
Kasabanın pazar yeri, noktalar koyu sohbeti.
Çekilir konvoy kenara, kimseler kalmaz araçta
Çünkü ticaret vaktidir, alış veriş var rövaçta.

Listelere göre yapar herbiri harcamasını
Çocuklarsa fırsat bu ya, tüketir tüm harçlığını
Üstelik ısrar ederler; pasta, simit, şeker derler, ...
Mevye, sebze alınmışsa, çocuklara gün doğmuştur,
Pastaneci amcaları, külâhları doldurmuştur.

Çanta, file, çuval, heybe, dolmuştur zerzevatlarla
Dönüş vakti de gelmiştir, ikinci ezanı ile
Son gelenler şoförlerdir, sayımları hızlıcadır
Herkes tamamdır aslında, gurbet yolcusu dışında.

Araçlara binilmiş, saf olunmuştur yeniden
Gün batmadan çıkılmıştır, yolculuk başlar birazdan.
Tebessüm eder yüzleri, köye varmak tek dertleri
Kimi çiftçi, kimi öğretmen, kimiye emekli fabrikadan.

Her hafta gidilir pazara, ihtiyaçları almaya
Neşeli ve zahmetlidir, pazar yolu o yıllarda
İhtiyarlar çok yıpranır, çocuklarsa lple çeker
Haftada bir yinelenir, şu pazar çile aslında.

Şimdi belki noltaljidir, pazar denilen muamma
Köy yolları asfaltlıdır, tozlu yollarsa hatıra
Sıkıntılar diz boyuyken insanlar ne de mutluymuş
Alınan her bir yemişin, tadı da lezzet doluymuş.

Geçmiş bir anımsadım, bir de o koyu sohbeti

Dönülmüyor dostum inan, dönülmüyor asla geri.
Nasıl unutulur nasıl, onca çile derde rağmen
İnen sağanak altında, size can katan gülüşleri,
Ve rahmetten yansıyarak, neşe saçan o yüzleri.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1181534/vakit-pazar.html>

DİLDE EDEP

Ey dilim, sen kendini söyle ne sanıyorsun?
Açıldıkça engine, beni batırıyorsun
Değerim şol yanınla düştü aşağılara
Şimdi mutlu ol haydi, bir de alkış tutsana.

Kırmamak için canı susmasını bilmeli
Susamıyorsan eğer, edeple beklemeli.
Yoksa egonla hesap, aklını hep önde tut,
Düşer isen beise, hâkim ol dilini yut.

Nice başları aldı, makam, şöhret salladı
Sultanı etti rezil, şarlatanı da vezir.
Eğer bu güç var ise sende
Bil haddini yavaş ol,
Çıkar isen en öne, iyi geçin benimle.

Hakkıdır dil insanın, ustaca kullananın
Dildir etkileşimde, ön koşulu lisanın
Geçmişte yaşanılmış; gurur, inat, hırsların
Ve dahi her belânın, müdavimi o dildir,
Kişi yönetemezse , diliyle hep rezildir...

Azad et beni dilim, çok çektirdin sen cefâ,
Konuşursan güzel söyle, bal damlasın yerlere;
Etme gıybet aman ha! Sokma beni günaha,
Ya da sus ebediyen, sürerim ben de sefa.

Evet dostlar, işte budur dilim ile geçmişim
O yüzden de çokça susar, uzunca da dinlerim
Bilirim kemiği yoktur, patavatsız şu dilin,
Ya güzellik saçar sana, veya ;gaflet ya da kin.

Olmak ister isen abat, neşe ve tebessümle
Hâkim olmalısın dile, her vakti geldiğinde.
Tutabilirsen onu, mutluluğu bulursun
Sürersin asude hayat, dilin mehlemdir yarana
Eder isen sürçü lisan, kalırsın zan altında
Yüklenirsin onca çileyi, dertler bakîdir sana.

Güzel dil anahtarıdır, mutluluğun da ilâcı
Bulur isen böyle insan, bırakma yakasını
Hep çekeriz biz bu dilden, sokar bizi çukura,
Çıkmak için esaretten, gem takmalıdır ona.

Kırılıydı elim, kolum,... geçerdi acısı zamanla
Üç beş ay sürerrdi çile, alınırdı alçıya,
Ya kırsaydım ben bir kalbi, etseydim yerle yeksan
Geçer miydi izi onun, sürerdi ebede dek.

Anladım ki dil çok mühim, iyi kulanmalı onu
“Söz gümüşse, sükût altın” aslında işin özü,
Edeceksen bir kelâm,kırk düşün ve bir konuş,
Ya da dinle edebinle, bence bu çok mühim iş.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1181807/dilde-edep.html>

CAN DOSTUM

Sen takılı duvarda küçücük bir çiviye
Bense küçük bir memur, dünya denilen zeminde.
Senki dut ağacından almışsın bu deseni
Ben de sana sevdalı, amatör bir talebe.

Alıştığın o elde ne de güzel durursun
Baktıkça ben de sana mutluluğum olursun.
Sıralı tellerini tezenemle okşarım
Kah yumuşak dokunur, kah sertçe esnetirim.

Sensiz geçen bir günü yaşamamış sayarım
Çıkardığın sesleri zihnime hep kazırım
Açılır enginlere, nice güzelliklere
Seninle alırım yol, çıkarım düzlüklere.

Başlarım bir bozlaktan, sonra uzun havadan
Ağırlaşan makamdan, pestedir makam o an.
Bir de bakmışsın ki, Karadeniz seslenir
Çay bahçeleri sanki odanın içindedir.

Sen anlarsın, bir tek sen, beni şu yeryüzünde
Ne gam kalır ne de dert, sen var isen elimde
Bilen için sen, hem yoldaş ve hakiki bir kardeş
Tanıdıktan sonra seni, hayatımda güneşsin,
Ve belki de insana huzur veren uğraşsın.
En ehemniyetli varlığım, iyi ki varsın sazım...
Anlamaz değerini senin, çalmasını bilmeyen
Diken diken olur tüyü, sazdan çıkan o sestem,
Hürmet eder de sana, taşıyorsa öyle gen.

Ne stres kalır, ne gam ne de kasavet
İlâç gibisin bilirim sen her derde
Uzanırsın yaylalardan, plato ve dağlardan
İnersin sahillere; denizlere ve göllere
Ya bir turna olursun, engin şu gökyüzünde
Ya da Mehmetçiğin elinde bir yanık mektup
Alır seni ılık bir rüzgâr, hem de zamanı durdurup.

Sen ağlarsan o da ağlar, incedir makam, sitemkar
Güler isen o da güler, coşkuludur armoniler.
Sen ne isen, sazın odur, sanki gönül ikizindir
Bahardaysan bahar olur, kışta isen karalar bağlar.

Aşık derler seni çalana, hem çalıp hem söyleyene
Meftunuyum ben sesinin, moral verir dinleyene.
İncedir beli, sapı uzun, akort gerektirir ansızın
Havadan da hemen nem kapar, sesi de biraz kulak tırmalar.
Üstadının elinde, gül kokar ; sanki bağ ,bahçe,
Açılır sahnesi hayatın ansızın; perde perde...

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1181925/can-dostum.html>

Bayram Sabahı

Kalktım sabahın seherinde erkenden
Daldım seyrine İstanbul`u güneş doğarken
V e farkındayım ezana da az kaldı
Sabah namazını izler müminler, bayram sabahı.

Sisler dağılırken zaman eridi,
Cemaat camiye vaktinde erişti
Sığmadı içeriye ümmet, avlu genişti,
Hasır ve kilimler de zemine serildi.

Saflar olundu sevinçle,bu mübarek bayramda
İşçi. esnaf, memur... imama kulak kesildi.
Ve heleki çocuklar da tarifsiz bir mutluluk
Bayram heyecanı bu, manevi bir yolculuk...

Hutbe akıyordu, zaman geçiyordu
Hocam mevzuyu derinden işliyordu.
Düştü başlar hep öne, mavevî derinliklere
Mabedde tekbirler ruhları okşuyordu...

Velhasılı namaz kılındı tariflerle
Musafahalar başladı camide, içerde.
Öpüldü eller tek tek, tokalaşıldı,
Çocuklar unutulmadı;okşandı saçları, yanakları sıkıldı.

Dağıldı cemaat bir vakit sonra
Adımlarsa ağır değil, epey hızlıca
Evde kahvaltılar hazır, gelecekler beklenir,
Bu bayram sabahları ne de bereketlidir...

Ailecek kısa bir bayramlaşma sonrası
Oturulur sofralara, yaşanır bir kahvaltı sefası.
Verilir harçlığı el öpenlerin, yüzlerde tebessümlerin de en güzeli
Tatlı ve şekerlemeler ise bu için cabası...

Çocuklar için bayram yeni başlamıştır,
Harçlık, şeker yarışı en rövaçtadır
Derken uyanır tüm kent, canlanır cadde
İstanbul ki bayramda bir başka bence.

Kabir, türbe, mabedler, kutsî bu yerler
Edilir tek tek ziyaret almak için feyz
Yetim, hasta ve yaşlılar bekler ziyaret
Unutursak biz onları sonra ne derler?
Merhamet değil mi bayram, hoşgörü değil mi?
İnsan onuruna iyiliktir namzet.

Açmak istemezdim bu ortamda şu hususu,
Ama bilin ki gözlerim yaşlarla dolu
Utanmasam sarılacağım bir evlat edasıyla ve içten,
Pencereye yaslanmış bir ninenin,
Elinde tesbihle zikir çeken o dedenin
Yalnızlığı koydu bana, hem de bayramda
Niçin açılmaz kapıları onların, niçin?
Bütün bu detayları hissettiğim için
Sokakta gözyaşımı siler geçirim.

Olmamalı sabah, bayramda böyle,
Tebessüm saçmalı insan, ilahî emir böyle
Bizi doğuran anne ve besleyen baba

Belki de pencereden bakan dedeyle nine!

Biliyorum Şimdi kaçırdım keyifleri
Haykırmak isterken yazdım bu gerçekleri
Bulur isem o dedeyi ve nineyi,
Öpeçeğim evlat gibi, o mübarek elleri.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1182035/bayram-sabahi.html>

RİYA

Sevemedim dostlar, sevemedim, ikircikli yapıları
Dost gibi görünürken arkandan,çukurunu kazanları
Zariflik satarken bir yandan
Kabalığının ve riyanın tarihini yazanları,... sevemedim işte.

Hani olduğu gibi görünse insan
Alışır belki buna zatım, etmezdim böyle de sitem.
Ya olsun huyu sertçe ve fakat görünsün mertçe kişi,
Ya da olsun bir kalbi, kursun seninle empati
Çirkin ise görüntüsü, dilde güzel olsa keşke.

Deriz ya, biz çok titiz ve temiziz,dürüstlükte abideyiz,...
Ağza hoş gelir bu sözler ve hem de kulağa
Ve fakat ; gerçek başkadır, davranışlarsa bambaşka.

Alışamadım bu ikileme alışamadım; şaştım, kaldım,
Döndüm bir de kendime baktım
Ele çuvaldızı, kendine iğne misalı
Eledim ince ve sık dokudum
Bulamadım ben de hata, gerisi de hep masal ya...

Çıkmışsın bir pikniğe, doludur sepetler
Dolu, İğneden ipliğe; etliler, sütlüler, yemişler de
Yemiş , içmiş, eğlenmişsin; yarasın ciğerlerine
Doymuşsun bu sayede tertemiz oksijene,...

Vakit olmuş geç, toparlanmışsın, ne hoş
Tabaklar, poşetler, olmuş bomboş,
Derken unutmuşun çok önemli bir şeyi
Tertemiz bulduğun bu mesire, piknik yeri
Sanki kendinden vazgeçmiş, talan olmuş, boran vurmuş,...
Kendinde değil artık, sayki savaştan kalmış!
Hani bizim temiz hanfendi, beyfendiler; cicili sevimli küçükler,
Pek bir duyarsız ve de sorumsuzmuş.

Dildeki şu temizlik, gerçekte kuru bir lakırtı
Kıyafetlerdeki denge, modadan bir yelpaze,
Görüntüler sahte, egolarsa en önde
Bunlar var ya bunlar; betermiş,şommuş, betmiş,
Tam bir katliamcı ve de riyakarmış.

Bu hikayeler sıkar beni, unutmaya çalışırım
Her aklıma geldiğinde, sıyrılırır benden benliğim
Onlar utanmaz belki de, ben utanırım kendimce,
İnsan denilen öznedede, mertlik, saygı,... dürüstlük nerede?

Sahte tebessümler, yalandan titizlikler, ve daha neler neler,...
Soktu beni komaya, gizmez oldum topluma
Hayırda yarışırken bile, bir gösteriş, bir de caka
Gidin başımızdan gidin, ne olur Allah aşkına.
Size kalmadı insanlık, üç beş dostum yeter bana.

Aldım elime ansızın, gündüz vakti bir pusula
Dedim ki dosta gider, cana gider nasılsa.
Şaştı pusulanın da ibresi, kalmadı kıymeti harbiyesi
Ne dost buldum, ne de arkadaş,mahcubum
Düşündüm de suçlu benim, belli ki fazla titizim...

Aramazsan mertlik, doğruluk, velhasılı riyakarlık

Bulursun çokça eş, dost; edersin arkadaşlık,ahbablık.
İnce eler, sık dokursan; mutsuz olur, yalnız kalırsın
Hayat böyle işte dostum,bunları sen iyi düşün
Ya tebessümle gez daima, çok girme detaylara
Ya da ayrı kal toplumdun, Mecnun ol, düşün yollara.

İsterim ki hatasını kendi bulsun her kişi,
Bizse yapalım birlikte, samimice özeleştiri
Mükemmel olamayız belki, ama oluruz hallice
Eksik olmasın dillerde, tatlı sözlerden esinti
Gülsün insanlık, gülsün; samimi bir tebessümle.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1182194/riya.html>

AŞK VE ACI

Ölüm derlerdi, ölüm
Bir çaresi yok onun
Var mı kırılan kalbin çaresi
Ölüm olmasa da ucunda
V e ölümden geri kalsa da
Onun da yok ustası hala...

Faydalar da faydasız , imkanlar da imkansızdır
Yaşamak var ya yaşamak, aşkla belki anlatılır.
İşte o zaman aşk anlamlı yaşanır..

Aşklar ne kadar büyükse
Açtığı yaralar da öyle
Ya olmamalı aşık, ya olmamalı aşk.

Hayat katı bir seçim
Ya müşkülle yaşamak var, ya da aşksız kalmak
Her yığidin hakkı değil aşksız olmak,
Aşk odur ki, sevgiyle bakmak.

Geçse de dikenleri eline dilberinin
Harcansa da hoyratça emeklerinin
Ve dahi artılarının, eksilerinin,tüm benliğinin
Ezilmesine susmak, sabra sığınmak
Bir şehla gözüne yitmektir sevgilinin .

Keskin dile kulak tıkamak, ketun davranmak
Uğruna defalarca acıyı tatmak
Ölümü yakında, yaşamı uzakta bilmektir.

Katlanmaktır cevri cefaya, rıza göstermek
Taş üzerinde yatarken, pamukta sanmak
Yokuşta hızlı, inişte yavaş kalmak
Tutarken elinden onun, donakalmaktır.

Sesinde ezgilerin senfonisini
Yürüyüşünde kalp sızlatan ataletini
Oturuşunda taze bir fidanı, yahut kuğuyu görmek
Kırıldığında parça parça, sağlamış gibi olmaktır.

Kalbinin atışını göğsünde hissetmek
Nefesini her an yanında bilmek
Dokunuşunda örneğin, pusulası bozulmak,
Ormanda yolunu kaybetmektir aşk.

Yoktur ki bir aşk, olmasın acısı
Acısı olmayan aşk, verimsiz bir toprak
Esasen aşk, çölde bulmak vahayı
Vahada su şırıltısını,şelale sanmak
Kadeh kadeh sevgiliye sunmaktır.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1182305/ask-ve-aci.html>

Yol Hali

Uzanır,gider yollar kıvrıla kavrıla
Kiminde taşır seni sılıana,yuvana
Kiminde alır götürür gurbetten yana.

Ne gidenleri biter,ne dönenleri,
Yuvarlanır tekerler asfalt üstünde.
Kimi taşır yükünü,çileli ,yalnız,tasalı,
Ve kimi de paralı,gamsız,kedersiz.

Yollar hem ayıran,hem birleştirendir
Sabır ile dikkat orda elzemdir
Kimi son faslındadır bu yolun ne çare,
Ölüm gelmiş ise başa,kaza bahane.

Katar tozu dumana kimi,verir mesajı
Hedefi olmayansa, savrulur gider
Dalgın,dikkatsiz ise ömrü tez biter
Sonunda malumdur ki, okunur salası.

Derler ki çok yavaş o, tercih edilmez
Hızlı ve dikkatsizliği,göze görülmez
Fakat yollar,basiresizleri affetmez
Yavaş gidenin yolu sağlık, esenlik
Hızlı gideninki de Asrî Mezarlık.

Yollar araç elbette,kuralları var
Uyulursa onlara, sonuna kadar
Girmez gençler mezara, bu işte kâr var.

Ağlamasın kimsenin anası,babası
Yollar birleştirsın hep, uzaktaki herkesi
Varsın uzun sürsün yol,hayat kıymetli,
Gülmeler daim olsun sonuna kadar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1182457/yol-hali.html>

İSKELEDE ZAMAN

Güneş düşmüş vakit ikindi; gün yorgun,esnaf yorgun
Kaldırımlar ısınmış sanki, onca sıkı yürünmekten.
İskelede bu akşam, başlar keyif saati her an.
El ayak çekilirken, caddelerden ve bulvardan
Kordonculara doğar gün; doluşurlar iskeleye, mutlu ve biraz yavaştan...

Etraf biraz isli -dumanlı, ocak ve ızgaralar harlı
Her yanı kaplamıştır, kesif bir balık kokusu lezzetli.
Rüzgar kah yıldızdan ve bazen de eser poyrazdan,
İskele yayılır sanki, denizden gelen tatlardan
Siner uskumrular, istavritler, burunlarda ortak algı
İşten çıkanlarda başlar, eve dönmenin telaşı.

Gündüz tıklım tıklım iken, iğne düşmezki yere
Her çeşit kent ve iklimden insanlara burası paye
Çok satılır soğuk su, petten geçilmez meydan
Vapurun sesi duyulur, iskelede her köşeden.

İskelede bir başka, hızlı akar hayat, binbir şekilde
Kimi geçim derdinde, kiminin keyfi yerinde.
Sırası gelen alır suyu, kimisi yer simitini, kimi de içer turşuyu,...
Hiç bitmez ki burada işler,sabahtan akşama kadar.
Sabretmesini öğretir, iskele tüm insanlara
İyi bir gözlem yeridir o, koskoca o meydanayla.

Gir sırana suyu al, diğerinde simiti,unutma kestaneni,...
Bitmez sırası, tükenmez; sanki panayı gibi
Her nereye dönersen kuşatmış bir küçük esnafı.
İskede değil sanki, büyük kent festivali...

Ellerdeki biletle ve kartıyla beklerler
İnsanlar pek telaşlı, vapur yanaştığında
İnenler bir yandan, binenler de öte yandan
Kısıtlı o sürede hızlı adımlarla başlar; itişmeler, kakışmalar,
Velhasılı çok cafcıflı, vapurla şu yolculuklar.

Vakit ilerledikçe, hareketlilik de artar.
Yapılan anonstan sonra, kulakların pasını silen
Deniz suyunu köpürten, büyük bir homurtu başlar.
Çözülen iskele babasından, kalınca o halatlar
Başlatmıştır yolculuğu, dümende kaptanımız var.

Martıların eşliğiyle yapılır usta manevra
Nasıl döner insan şaşar, koca gemi şu denizde
Bacadan çıkan dumanlar; bir çoğalır, bir azalır
Rotaya giren vapuru, keyifli bir yolculuk bekler...

Biri gider, biri gelir, iskele çok hareketli
Anonlar birbirini izler, sanki çark-ı felek misali.
İnsan bakınca geriden; şaşar, kalır hengameye
Oltacılar ne rahatlar, iskele denilen bu yerde.

Meraklılar toplanırlar, denizi seyre dalarlar
Yüzeyde gezen balıklar , heyecana verir ayar.
İşte böyledir iskele, herkes farklı bir gayede
Ağarlar her birini de, mutludur yolu düşenler
Görmeyene ilginç gelir, iskelede yaşananlar.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1182619/iskelede-zaman.html>

KISMET

İyi niyetle çık yola, hep sabırlı ol
Sabırda vardır bereket, o ne güzel yol
Varsa nasibin burada, hiç merak etme
Gelir Çin`de de olsa, olur seninle.

Kimi derki yok kısmetim, ne de şanssızım
Gökten yağsa hazineler, bana kâr etmez
Bunda da vardır bir hikmet, sual olunmaz
Eldeki mala, paraya tamah edilmez.

Karşılıklı oysa her şey tesadüf değil
Aldığın nefesin sahibi var, bunu böyle bil.
Etme sitem kaderine, girme günaha
Ümidini kesme sakın, kısmetten yana.

Kapanırsa bir kapı, açılır diğeri,
İnsan, onuruyla çalışıp didinmeli
Verecekse eğer Yaradan verir bilmeli
Dinlemeli güzel sözü kulak vermeli.

Olur da bazen taşar, sabır denen hazine
Çetrefilli şu hayat, verir sana çok çile
Yokuşlu yollar zordur, inan herkese
İnişi değer elbet alın terine.

Karıncanın kısmeti de börtü ve böcek
Oysa bilmeden arar o; yemiş, yiyecek
Bulur karşılığını sevinçle, paylaşır tümüyle
Paylaşmasını bilene, verilir misliyle.

Dostum, kısmet dediğin kanatlı bir melek
İyi niyetle beslenir o,ta sonsuza dek
Korumalısın içinde şevkle, Rab`be muhabbet
Göreceksin kısmetini vakit gelecek
Düsturlu insan namzettir, bulur selamet.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1182727/kismet.html>

YIKILMADIK, AYAKTAYIZ

Elmas işlenirse eğer,değeri katlar
Çizemez onu demir ve diğer taşlar
Özünde çok katıdır, özlü yapıdır
Sıradan değildir o, mihenk taşıdır.

İşte biz de böyleyiz, özlü ve asil
Geldi Orta Asya`dan seçkin bir nesil
Malazgirt`ten bu yana biz hep buradayız
Merhameti biz öğrettik tüm cihana
Anadolu denilen bu serhat yurttta.

Çok çektik çileleri, gördük savaşlar
Yılmadık hiçbirinden olmadık esir
Çünkü düşkün bu millet özgürlüğüne,
Çanakkale`den ders verdi medeniyete!

Çökertmek için savaştı bizle, dost bildiklerimiz
Sırtımızdan vurdu bizi, ümmet dediğimiz
Yetmedi içimizdeki işbirlikçileri
Bir içerden, kah dışarıdan kuşattı bizi.

Ama olmadı hüsrân, olmadı talan
Yurtseven bu aziz millet, vermedi aman
Dostu da düşmanı da öğrendiğimiz an
Şahlandık hep birlikte ve hep el ele
Yıkılmadık, ayakta yız milletçe yine.

Zorlu şartlara alıştık, varız bugün de
Çökertemez bizi kimse, kenetlendikçe
On üç asrı aşkın süre, güzel ülkemde
Örnek olduk çok millete özgürlüklerde.

Ecdattan yadigardır bu kutlu miras
Ruhsatı bu milletindir bilsin ki herkes
Laz,Kürt,Türkmen.... ve diğer, hepsi de kardeş.

Tarihe yön vermiştir asırlar boyu
İnsana hürmetse burada sıradan konu
Olmamıştır eza asla azınlıklara
Mefkûresi yüksek bu millet, ta sonsuza dek
Yaşayacaktır asude Anadolu`mda.

Yapacaktır her icadı, boyun eğmeden
Ata`m da öyle diyordu, "Çalış her zaman."
Kendimize inanıpta güvendiğimiz an
Engel yok aşılmayacak gönülden inan.

Türk oğlu Türk`üm ben de gurur duyarım
Gece gündüz okur, izler, araştırırım
Tembellikten fayda yoktur, bu yasak bize
Ancak çalışmayla gelir düşmanlar dize.

Sev yurdunu, sev insanını,göklerde dalgalanan şanlı bayrağını
Öğren ki tarihini, bil kimliğini,
Gidecek başka yurdun yok bunu unutma!
Anadolu bir cennettir Türk ulusuna.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1182904/yikilmadik-ayaktayiz.html>

ORMANDA

Mis gibi kokar reçineden
Çamdan çıkan o sakızın
Tadı bırakır ağızda
Lezzeti eşsiz anlarsın,
Çiğner isen ağzında
Sanki çamı yutmuş sanırsın...

İğneli çam yaprakları
Kıskandırır bilirsin, diğer ağaçları
Her mevsim ve üstelik kışa da inat
Dökülmez,daima yeşil kalırlar,
Beyazı da olmasa karın,
Baharı hep taze tutarlar.

Kolkola girmiş fidanlar
Çarçabuk büyümek ister
Eğer kırılmazsa dalı,
Görür kışı, sonbaharı....

Eğil de bir göz at yere
Yeni çıkmıştır mantarlar
Keşfe gelen birileri,
Toplar zevkle bu nimeti.

Az ötede mor bir meyve,
Çakal eriği derler kendine.
Olgunu bile ekşidir,
Onu bulan çok şanslıdır.

Derken kestane, gürgenler
Sanırsın ki halay çeker.
Ardıç, meşe, köknar, kayın,...
Say say bitmez burada türler.

İleride var bir duman
Aman dostlar, aman aman!
Sanki yangın çıkmış gibi,
Piknikçinin şu ateşi.

İçine çek nefesi derinden
Ciğerlerin bayram etsin,
Görkemli şu manzaranın
Seyrine gözlerin de doysun.

İşte, hemen ötelerden
Bir çıtırtı koptu birden
Açıklıkta görünüverdi,
Ceylanmış sesin sahibi.

Kurt, kuş, arı, kelebekler,...
Ormanın müdavimleridir
Siz varken korkup kaçarlar,
Sizden sonra hep ordalar.

Ormanın öyküsü derin,
Rüzgârıysa eser serin.
Fırsat buldukça hep gelin,
Sevin ormanı, hep sevin.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1183135/ormanda.html>

İSTERİM

Ey dostlar, kardeşler, bacı, halalar
Ecdadımızdan bize nasihatler var
Üstümüze düşen, bizden beklenen
Gör ki sirta yüklenmiş ağır sorumluluklar.

Yürüdüm memleketin türlü kentinde
Kiminde patika, sarp yollarında
Köyün kimisinde, tozu toprağında
Aklımda bir husus var, beni hep sarsar
Onu sizlere anlatmak, paylaşmak isterim.

Kapanmış ufkumuz belki yetmiş senedir
Millet Ay`a çıkmış, bizse kavgada
Ne zaman başımızı kaldırmış isek
Yumruğu yemişiz sanki sırtımıza.

Alınmış özgüvenimiz, kimliğimiz silinmiş
Hedefi olmayan yelkenliye dönmüşüz.
Tam da onların istediği gibi olmuşuz
E uyanalım artık dostlar, bu böyle gitmez
İki günü bir olan asla kar etmez
Açmayalım elimizi o namertlere,
Her şeyi üretelim biz, güzel ülkemde.

İsterim, semalarda uçsun şahinimiz
Seyredelim milletçe bu gururu hepimiz
Heybetli tanklarımız aşsın dağ tepe,
Düşmana salsınlar korku, her an her gece.

Onların olsun yazılım, onların motor
Bunların kralını yapacak bir nesil hazır
Hele ki ortaya konsun milî bir şuur
Dünya sesimizle inlesin isterim.

İstemem telefonu, tableti ,PC`yi
Anlaşılmaz dille yazılış o içeriği
Kendi lisanımız ,kültürümüzle
Teknolojiye Türk damgası, vurulsun isterim.

Uyanalım her alanda, tam da sırası
Halep orda ise, arşın burası
Nemize gerek elin yürosu yahut doları
Türk lirasının ağırlığını görmek isterim.

İstemem Alman,Amerikan malıyla övünmek
Ecnebi hayranlığıyla gönül avutmak
Bu öyküler sıktı artık, geleceğe bak,
Özüne dönmüş, çalışkan nesil isterim.

Bu istekler hayal değil, millî davadır
El ele verilirse eğer bir hakikattir
Milletimin yıllardır, hak ettiği bu payeyi
Ölmeden önce gözümle, görmek isterim.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1183280/isterim.html>

AH, O GİTMELER

Gelmeleri hep neşelidir hayatın, ucu açıktır
Yüreğiniz sakin, sınırsızdır.
Ya gitmeler, öyle mi?

Gitmeler biliyorum daraltan sizi, sıkılmış gibi
Adeta nefes alamaz hale getiren,
Kavurucu çöl sıcağını baştan ayağa hunharca
Üstünüze üstünüze püskürten ve üstelik kara kışta.

Gitmeler var biliyorum, serseri sandıran sizi
Ayakta durabilme mecalinizi sömüren,
Yürümekle yürümemek arasında ikilemlere sokan.

Ve gitmeler var; en sevimlisi, tebessümler eşliğinde
Tekrar gelebilme ihtimalini muhtevasında taşıyan,
Ve yeniden o sıcak gülüşleri görebilmeyi vadeden.

Ama bana uğramıyor o neşeli gitmeler artık
Şansıma hep hüznü, melankolik gitmeler
Şah damarım kadar yakın bana o anda, kalpten gelen inlemeler...

Gitmeler var ya, bir daha görebilmeyi ıraksayan
Zamanın acımasız ellerine sizi teslim alan
Buğulu gözlerinizde, mazide sevgiden kalan
Fakat, sabır ile sizi taştıran gitmeler.

Biliyorum bu gitmelerin bir rötarı yok,
Gözüme gelmiş, dil olmasa da bakışlarla
Sevgi, dostluk bağlamında
Dile rağmen ne de çok şey anlatılabilirmiş oysa.

Gitmeler birbiri ardına geliyor ya da
Genç sandığım ruhum örseleniyor galiba.
Her defasında bu gitmeler ,koparıyor değerli bir anı
Hücrelerim sükun olup gidiyor bedbaht bedenimden nasılsa.

Biliyorum durum ciddi, elden gelen bir şey yok
Katlanmak lazım yine acıya, ya da sığınmalı korunaklı bir limana
Liman mağrur, ben üşengen; çekeceğim yine derdi galiba.

Yok adresi gözyaşının, yanaktan süzülüp gidiyor
Rengi aynı ,acısı ortak, kaynağıysa çırılçıplak
Gitmeler sanki zanlısı, araştırırsın olay yeri
Malum ölümlerin biri, katili odur muhakkak.

İşte o gitmeler var ya o gitmeler
Beni mecnun, beni bitap, mum misali eritiyor
Söz geçmiyor bu gönlüme, sevgiler içimde kavgalı
Çıkmak isterler dışarı, tüm hislerim darmadağın
Bedenim, ruhum, düşüncem; hep yaralı, hep yaralı.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1183478/ah-o-gitmeler.html>

BEKLERİM

Hayat o git-gelleriyle savuruyor bizleri
Kalmıyor insanın dizinde yürüyecek mecâli
Hele o beklemeleler yok mu, beklemeleler,
Bana her şeyden daha ağır ve çekilmezler.
Fakat nihayetinde ona, verilen sayısız emekler
Değer tüm cefalara, işte o zaman anlam bulur beklemeleler.

Rutininde hayatın, savrulmuş biriyim
Severim işimi, özenli de yaparım
Gelgelelim sonunda ben de insanım
Al şu iznini de gel, gel aramıza,
Özledik seni inan, sıcak yuvanda.

Uzunca o yolların, bize kısalsın
Zor işerin sana eğlence olsun
Arada bir gel de gönül avunsun,
Haydi koş memlekete, yüzünü görelim
Çay sohbetlerinde keyifle, hasret giderelim.

Kavuşmanın verdiği hazzı bilirim
Ölçülü, dikkatli, sebatlı adamım
En zorundan işlerin müdavimiyim
Bir özlemin yakar beni, anlıyor musun?
Söyle, sılaya halen gelmiyor musun?

Dağlar vermese geçit, patikalar var
Karadan yol kapansa, havayolu var
Bugünlerde sardı beni, yine bir efkâr,
Seçenekler tükenmez, niyet halisse
Engel yoktur vuslata, özden sevgide.
E artık anla beni, işe ara ver,
Yollarına halılar sererim oğul!

Beklemektir insanı mum gibi tüketen
Demiri bile paslandırır, oksijen ve nem
Daha bilmem ne kadar çekilir bu özlem,
Elinde bavulunla çık sen yollara
Almaya gelirim seni sadece ara.

Terminalde hazırım, sabahtan beri
Karşımda göreceğim birazdan seni
Dakikalar saat oldu, saniyeler yıl
Bendeki heyecana ermiyor akıl
Naz etme artık sen de, tezden gel oğul.

Yazdım boş odanda ben, bu mısraları
Resmin takıldı ansızın gözüme, gecedan beri
Sana özlemlerim hiç, hiç geçmediki
Gurbeti bitir de artık, dön buralara
Odan bile aynı kaldı sıcak yuvanda.

Hayat böyle çilelidir, gerçekler böyle
Düşünmeden edemiyor insan, kendi kendince
Beklemeleler hiç bitmiyor, özlemleri de
Ömür oldukça beklerim, bu teselliyle.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1183706/beklerim.html>

İSTERİM SENDEN TESELLİ

Sırtımızda hayatın hoyrat o koca yükü
Koşturup duruyoruz içinde bir ömür boyu
Naz etme artık insafsız, bırak didişi
Eyle güzel bir sohbet , doğsun bir rahmet
Yoksa buna da gücün, bırak beni de
İstemem senden teselli artık yine de.

Saçımız bembeyaz artık, belimizse bükük
Ağızda diş kalmadı, olanı da çürük
El ele vermeli artık, hayat çok büyük
Gelecek için tut sen de, uzanan eli
İki kişi daha güçlü, bu aklın sesi.

Sen bana gören göz ol, ben sana kulak,
Kaynatırız biz çorbayı, sen işine bak
Düşme asla yılgınlığa, uyma şeytana
Ben varım zordaysan sen, yanı başında.

Oluruna bırak yaşamı, geçti yarısı.
Talan etme kalanını, çıkar tadını
Gül dilediğinçe gül; heyhat, bir de nara at
Seni benden çalan o zamana inat.

Didişmeler, itişmeler, gevezelikler,...
Ömürden götürür hep, bu çirkinlikler.
Olacaksa hayat abad, dönder rotanı
Giden gitti, dönüşü yok, açma yarımı
Hiç olmazsa bugün olsun bize bir milât
Asude yaşansın kalanı, budur feraset.

Sevdim seni her şeyinle anlatamadım
Geceleri yalnız kaldım, seni düşündüm
Geçmedi ki hiçbir günüm, inan üzgünüm
Elden gelse, senin için bin kez ölürüm.

Sana bir sözüm var, kulak ver dinle
Selamlarım seni çocuk tebessümüyle
Sevenlerin duası bu, en masumane
Vazgeçmedin asla senden anla beni de
Sadece bir tebessüm et, azıcık da naz,
O zaman alırım belki, hayattan bir haz.

Yürü, gidelim buradan, uzaklaşalım
Derdi, gamı, tüm enkazı geride bırakalım
Açılsın yeni bir sayfa, olsun bir sefa
Uzanalım kayık ile engin denizde,
Kaybolayım gözlerinin maviliğinde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1183883/isterim-senden-teselli.html>

MEÇHUL MÜ, MEŞGUL MÜ?

Vazgeçiyor insan zamanla hayallerinden
Diretmek yitiriyor anlamını, yol kapalıyken
Açılsa da yollar bana, vakit geç artık,
Gidiyorum bir meçhule zaman denizinde
Zaman da kayboldu sanki bu hikâyede.

Eksi yirmilerde hava, aldırıyorum ne kışa, ne de soğuğa
Yıpratmıyor bedenimi soğuk, hissiyat donuk
Rüzgâr esse de bir artık, boran çıksa da
İnsanlar da hiç keyif yok, her şey ortada...

Kime baksam ümitsizlik, kimi dinlesem dertli,
Yok mu içlerinden biri teselli verici?
Ben de kapıldım şimdi, bu yönsüz girdaba
Bindiğim bu gemi gitmez, hiçbir limana.

Isıtmıyor beni hayata, sahte gülmeler
Dağıtmıyor efkarımı o zifiri geceler
Sevgi denilen o şey ki çoktan tükenmiş
Direnen yok sahteliğe devir böyleymiş.

Ne yerdeyim, ne semada, ne de bir kalpte
Ariyorum kendimi ben, meçhul bir yerde
Bulmak ümidiyle çıktım şu loş sokaklara
Bulamadım tabelayı sisli havada.

Hatır, gönül, büyük, küçük ne anlatıyor?
İnsanlar onca yaşı nasıl alıyor?
Kimi yaşıyor ezbere, başında bere
Bazısı besmelesiz basmaz hiç yere
Kimi de imanlıdır, hastır; gider hedefe.

Gıpta ederim hedefi olan insana
Sıradan şu yaşam onda sanki romandır
Bir de kendime bakarım, utanç duyarım
İlkeli insanlar yılmaz güçlükten, bunu bilirim,
Onlar asıl kahramandır, örnek almalı
Ne olursa olsun hayatta sıkı durmalı.

Ki adamlar vardır, sana açarlar kapı
Etrafta onlardan çok az; iyi bak, tanı
Yoksa gidersen meçhule, zaman tükenir
Verilen ömrün de elbet bir sonu gelir.

En yakınından bile ansızın yersin bir tokat
Anlarsın ne dostluk kalmış, ne de sadakat
Küstürür seni hayata düştüğün boşluk
Farkedemezsin zamanı, erteleyemezsin
Düzensiz bir gemi misali, meçhule gidersen.

Düşmeyi de bilmeli hayatta, sürünmeyi de
Hiç kimse çıkmadı tahta, sürmedi sefa
Sen de emek ver ve yürü, örnek ol halka.

Miskinlikten gelir başa, türlü telaşe
Hedef koymalı kendine, her seferinde
Meçhule giderken gemi, tutki dümeni
Kırma kimseleri boşuna, değmez inan ki.

Zamanın ne bir tarifi, ne de valfi var
Ne kısılır ayarı onun, ne geri döner

Kendini doğru anlatmak istersen eğer
Ara da bul o yolları, alış,abala
Senin de faydan dokunsun, tüm insanlara.

Doldur mr var gücünle, olmasın meçhul
Kaybolma gece gibi karanlık , dipsiz çukurda
Ya kat tozu dumana, yara bir işe,
Ya da yut tozu dumanı, kaybol mehulde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1184030/mechul-mu-mesgul-mu.html>

HALAM VARDI

Gezerdim sokakları yaşıtlarımla, yaş altı
Büyükü küçükü çocuklar vardı, komşu çocukları
Aynıydı hedefimiz, ayırımımız yoktu,
O küçük mahallenin neşesi, ne kadar çoktu.

Derken başladı ,tebeşir kokulu o güzelim yıllar
Üstümüzde resmiyeti yansıtan kara önlükler
Yakası ve düğmeleri idi , o gece karası önlükte tek beyaz
Kışın dize kadar karda, yüzümüze vururdu o zalim ayaz.
Işığı görünce yanardı, onu kehribar sanırdın
Sıcaktan, fırındaki ekmek gibi de içinde kızarırdın.

Ders bitimi çalardı okul zili, çoğunlukla elle
Gideceğim yer malumdu, halam beklerdi beni sevgiyle
Bir alt sokakta gecekondudan ve bahçeli bu evde
Ne hatıralarım oldu, halam ve kuzenlerimle.

Hazırdı sofrası onun, beklemezsiniz asla
Sanki, yedi yirmi dört mutfakta çalışırdı inatla.
Bilmezdi çoğu kere küçük tencere,
Kaşık yerine kullanırdı, koca bir kepçe.
Düşmezdi türküsü dilinden, gözü de ocakta
Lokanta usulü pişerdi yemekler, koca kazanda.

Aç giden görmedim o evden sayki oteldi,
Tokları ağırlaması ona biraz zahmetli.
Hadi derdi, hadi gelin sofraya, o nasıl bir düzen ki
Ortada genişçe bir dairesel tahta, onun üstünde devasa tepsi
Nedir tepsideki diyeceksiniz eminim
Tavuk adına ne varsa orada, ben kefilim!
N e cömert bir kadındı halam umumiyetle
Eksik olmadı yüzünden tebessüm, iyi bilirim.

Geçti aradan yıllar, gurbet girdi araya
Halam ise halen aynı kafada.
Yeterki bir görsün seni, asla bırakmaz,
Tıka basa dolar da miden, yine inanmaz.
Aç gitmemeli düstur olmuş onun zihninde,
Belki de bundandı hürmeti misafirine.

Adımı telaffuzu hem komik, hem de yanıltı,
Kendine göre onu, belki de kısaltmıştı
Pamuk gibi yumuşak, sakın kadındı
Hatıralarımda saklı o, benim halamdı.

Göçtü halam bu dünyadan, ahiret yurduna
Siyah-beyaz birkaç resim kaldı ardında
Oturur düşünürüm de çok daralınca
Çok severdim halamı ben, artık yok oysa.

Akraba sevgisi asla benzemez, sıradan aşka
O sevgi ki,büyütendir sizi aslında
Yitirince anlar insan bu çınarları,
Arada bir dua ile onları anmalı.

Bu satırlar halama olsun benden hediye
Rabbim de cömert davranır inşallah kendisine
Dünya dediğin bu devran,bir pencere değil mi?
Herkes bu pencereden baktı da geçti.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1184215/halam-varidi.html>

BİR 5/A VARDI Kİ...

Bazı anılar asla çıkmaz zihinden
Derin işlenmiştir onlar, belki de bu yüzden
Bir 5/A vardı ki dostlar, nasıl anlatayım?
Şiire sığmaz ki onlar, özel insanlar,
Acemi şairliğimle, şansımı bir deneyeyim.

Yıllar önce ve biraz tecrübeyle, Aksaray`a atandım.
Sarıyahşi ilçesinde soluğu aldım.
İki yıl Bekdik Köyü`nden hatıralarla
İlçe merkezinde ilk kez bir göreve atandım.

Demirciobası, Yaylak,Bekdik,Sipahiler,
Ve Boğazköy`den gelenle, tam otuz ikidiler.
Hepsi birbirinden değerli ve de meraklı,
Yollar kesişti işte, şu kadere bak
Düştü bana on numara veli, öğrenci.
Daha ilk gördüm bu hikâyenin
Ben de bırakacağı o derin izleri...

Başladı talim-terbiye hepsi istekli
Gözlerinde vardı ışık, daha ilk derste
Anladım ki bu çocuklar oldukça hevesli
Hedefi çok yüksek tutmak gerekecekti.

Çarçabuk okumaya, yazmaya geçtiler,
Daha bir biterken, sayki ikidiler
Nazar değmesin onlara çok sevimliler
Durumları velileri de memnun etmişti.

Hem eğlendik, hem de güldük, bazen ağladık,...
İşimizi severek, layıkıyla yaptık
Öğrenci, veli,öğretmen tam bir takımdık,
O yüzden 5/A`lılar hep zirvedeydi.
Onlarla yaşanan her gün pek değerliydi.

Seçilmişti sanki 5/A,çıktı karşıma,
Aslında kendimi buldum, aralarında
Öğretmene verilecek en güzel hediye
Vefaya anlam katan, size haz veren
İsimleriyle halen zihnimde duran
Özel nesildi onlar, elmastan öte...

Bayram olur sınıfça size gelirler
Mezun olur irtibatı asla kesmezler
Sanırsınız bunlar masaldan izler,
Masal değil, hakikattı şu bizim 5/A.

İyi ki vardın 5/A, iyi ki yaşandın
Sen bu millet için büyük bir kârsın
Herbiriniz elmas gibi değerliydiniz,
Öğretmene kısmet değil, mükâfatsınız
İhya ettiniz beni, çok kıymetlisiniz.

Bu mısralar 5/A`lılara, benden olsun hediye
Belki okuyanları olur da, dalar hayale,
Oğuzhan öğretmenleri onları çok sevdi
İşte ondan yazdı, size bu dizeleri.

Unutmalar unutuldu sizle birlikte
Geçmişe kazındı tebessüm ; gönülde, zihinde
Geriye dönmeyi çok, çok istesem de

Mümkünü yok, zamana geçmiyor nazım
Her şeye rağmen şanslı ve mutluyum
Kariyerimde en değerli ve güzide köşeye
Şiirle de olsa, sizi başyapıt yaptım.

Bahtınız açık, başınız dik, ilminiz bol olsun
Namerte eğilmeyin asla, duruşunuz dik olsun!
Helâl ediniz hakkınızı, çok özelsiniz
Velilerinizle birlikte muhteşemdiniz.
Bu yurdu geleceğe, istikbâline.
Taşıyacak kudretli el, bilin ki sizsiniz.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1184589/bir-5-a-var-di-ki.html>

VATAN NEDİR, NE DEĞİLDİR?

Şöyle bir düşündüm, kendi kendimce
Vatan dedikleri nedir? Kim bilir o içeriği
Kim anlar onu yürekten, kim gerçekten sahiplenir ?
Kimler hak eder onu esasen, kimlere hakkı saklıdır?...

Bunlar çok derin mevzular, kararı kalsın tarihe
Biz de başlayalım artık, “vatan” denilen gerçeğe.
Vatan yorganındır üstünde, alabildiğine de geniş
Seni sarıp sarmalar o, ana eli gibi şefkatli
Ve vatan yürüdüğü yoldur, asfaltıyla hem de kumuyla
Hoşgörülü bir babadır, yaslan sırtını huşuyla.

Peki vatan kime haktır, bu hak nasıl bir mirastır?
Ecdattan bize kalmıştır, şehit kanıyla sulanmıştır.
Anlayacağın şuhedadır, gazileriyle serhattır.
Yaşayan bir tarihtir o, ihaneti kabul etmez,
Karışına göz dikene, hakkını saklı tutandır.

Büyütür zemininde seni, yetiştirir millet için
Doyurur maddi, manevi ona hizmet etmen için
Vatanı olmayan bilir, onun kadir kıymetini
Haine anlatamazsın, aziz vatan gerçeğini.

Sana emanet edilmiş, senden sonra da mirastır
Ezanı, salası, bayrağı; bayramda fener alayı
İnsanları kenetleyen değerlerin ortak yanı
Düğünleri, horon ve halayı meydan da coşku yapandır.

Büyüğe saygı, küçüğe sevgi , misafire de hürmettir
Vatan bize ortak mekan, kültürün de beşiğidir.
Varlık nedenin o vatan, kılar seni özgür her an
Dostum onu hep sahiplen, düşürme değerini aman
Düştüğün zaman zillete, güç katacaktır o sana,
O zaman hep amade ol, kem gözlerden onu sakın.,,

Vatan bir otel değildir, keyifle terk edilecek
Vatan kalıcı limandır, ebede dek baki kalacak
İstemeyen çıkar gider, minnet etmez vatan ona
O gibi fütursuzlara, bence vatan ağır gelir.

Ey vatan, sana değersizce bakan o göz, bizlerden değildir
Sana şom dili uzatan, o diller şuursuz dildir
Toprağını hakir gören, batıyı bolca da öven
Alsın uçak biletini ve dönmesin asla geri,
O seni hiç hak etmemiş, vatana asi biridir.

Vatanımız eşiz güzel, cennet sanki içinde saklı
Anlayanlar anladı da; maldan, candan bile geçti
Hepsine edelim dua, işin aslı burada saklı.

Toprağa akarsa kan, toprak olur bize vatan
Uğruna ölünen meydan, kalır senden sonrasına
Korkaklara, hainlere vatan olmaz buna inan
Mertler diyarı şu ülkeye, ne yapılsa da az gelir
Anlayana bir çift sözdür, vatan bize emanettir.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

Ben Hep Sendeyim

Sevebilseydin keşke, sevdin mi beni gerçekten,
Deneseydin bir acı çekmeyi benim gibi
Gecelerin adamı olmak kolay mı?
Demli çayın dibinde bir aşk sarhoşu gibi
Seni düşünüp, sensiz kalabilmek,
Dokunacak kadar yakınken, elini tutamamak...
Sesinin buğusunda kaybolmak,
Aşk için ölmek, ve aşkla yeniden dirilmek

Sevseydin vazgeçerdin ihtiraslarından
Ben vazgeçtim çok makamdan, paradan
Caka satmadım senin gibi yalandan
İçimde büyütürken seni ben,
Sen küçülttün sözlerinle, çok geldin üstüme çok
İşte bundan koptu düğüm,
Senki benim içimde en fazla büyüttüğüm...

Sen de sevseydin eğer küllenirdi
Benim gibi taşısaydın bu ateşi yüreğinde
Korlarından olurdu volkan, dağ devirirdi
Engel mi kalırdı bize sandın
Biliyorum , ama üzgünüm çok yanıldın.

Vazgeçenlere göre değil aşk
Vazgeçemeyenlere değer
Seni hep ıskalamış bu hayat
Bence hayat sen, sense bende aşk.

Halen sevmeyi alıyorsan göze burdayım
Ama yalın, söze değil, öze hitapsın bende
Eğer, sence de sevmek değerse vazgeçmeye
Vazgeçebildiklerimin bende toplamı sensin
Umarım ki, sen de karlılığı bensem yanındayım.

İnce hesaplarla uğraştırma beni,
Kaldırmaz artık zedelenmiş ruhum, yüreğim.
Sayki bedenim burada, zihnimle firardayım.
Ararsan bulacaksın, eminim
Saf sevginin adresinde, YÜREĞİNDEYİM.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1184935/ben-hep-sendeyim.html>

SORMADILAR

Oturur düşünürüm hayatı bazen,
Yalnızlık mı mutlu edendir bizi,
Yalnız kalmak korkusu mu yoksa?

Niçin sevdiğimi arada bir sorarlar da
Yalnızlık galebe çalıyor biraz galiba
Dinliyor insan hayatın akışını içinden
Kavriyor yerini zeminde güçlü, yeniden
Buluyor istikameti o anda
Yalnızlık treni varıyor istasyona.

Şimdi yine bir hengâme, yine curcuna
Kuru kalabalık ortasında boğulurcasına
Çiçekten çiçeğe konan arılar gibi hızlı
Kronometreye basılmıştır zamanda sanki.

Beni yoran işte bu, neden işler limitli?
Sorsalardı bana da bu soruyu
Bulurdum cevapların en doğrusunu
Sıkıştırmayın şu hayatı, bırakın aksın
Zamanı dolmadan çiçekler nasıl açsın?

Hayatın var zaten kendince bir temposu
İkincisi ağır gelir bana doğrusu
Anlatabilseydim keşke size bu sorunu
Hata yok bende, yaptım üzerime düşenileri de
O halde, bırakalım versin kararı hakem
Sonuç ya zaferdir, ya da matem.

Sorsaydılar bilirlerdi, kalmazdı akılda şüphe
Sahile vurmazdı belki ümitler, yanaşırdı bir limana,
Umarsız ve kalıp yargılar getirdi beni bu hale.
Belki de en hızlısı bendim pratikte, bilemem
Pistlere çıkmayınca bunu ispat edemem.

Yine de isterim sormalarını budur temennim
Ben insanlara asla küskün, kırgın da değilim
Sadece sessizim, bu ki cehaletten değil asla, edepten
Konuşsam kalmazdı malgalda köz bilirim,
Bu cesaretimse, sayın ki cahilliğimdem.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1185036/sormadilar.html>

OLMAK İSTERDİM

Sıkıcı bir hayat yorar insanı
Hedefleri olmalı insanın, idealleri
Rutininde hayatın boğulmamalı
Çıkmalı yeknesaklıktan, yenilik yapmalı
Kırmalı seyrini zamanın ve yavaşlatmalı.

İçinde tarihin güzide bir yerinde
Kahramanlık türkülerinin tam da deminde
Mertliğin cirit attığı o devirde
İnanın, inanın ben de olmak isterdim.

En müthiş icâtları yaparken usta
Ona bakardım belki de heyecan dorukta,
Yaşadığı sevinci paylaşmak isterdim
Beşere malolmuş bir ilmi hususta.

Yazılırken kitabesi veya risalesi
Edebi bir eserin ya bir klasiğin
Kalemimi görmek isterdim ki nasıl yazıyor
Şaheserlerin ortamını solumak isterdim.

İsterdim ki Çanakkale`de ben de bir Mehmet
O mümkün değilse bile, olurum Ahmet
Coşkusu ne güzeldir, toplu yürekte
Şehitliğe giden yollarda olmak isterdim.

İmana davet eden dil, ya da kamil kul
Güçsüze uzanan kol, ona çıkar yol
Umutsuza tebessüm ve zengin bir gönül
Zulme karşı duran çelikten kale
Hayatı anlamlı kılan küçük bir buse
Çorak topraklara düşen, yaşama can katan
Sulu sepken değil, yağmur olmak isterdim.

İsterim her birimiz coşkuyla koşsun
Katsın kendinden hayata, bir fark yaratsın
Beklemesin her şeyi başkası yapsın
Artık varolmak demek; üretmek, becermek
Alın teriyle çalışıp bir şeyler geliştirmek
Sahip olmak tarihine, tecrübe edinmek
Yurdumuz her yönden, kalkınsın isterim.

Başaracak gençlik var, bu büyük ülküyü
Onlara güvenmeli, vermeli coşkuyu
Bu uğurda en kuvvetli o motivasyonu
Onlara sağlayan rehber olmak isterdim.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1185258/olmak-isterdim.html>

BIRAKIN DA YAŞAYALIM

Daha dünkü gibi hatırlıyorum çocukluğumu
Nasıl da geçmiş zaman, olmuşuz kocaman adam
Ve neler hayal etmişiz kısacık hayatın içinde
Neler için üzölmüş, nelere gülmüşüz?
Kime kızmış, kimi küstürmüşüz....?

Ama biliyorum, ömrün geçmiş y yvarısı
Halen hayaller var, ama fırsat var mı?
Planlar işe yarar, ama ortak karar mı?
Benim dileklerim, benim taleplerim,..
Avuntularım, yergilerim, övgülerim,..
Sadece benim mi bunlar, bana mı haslar?

İşinde hata hata yapma, neşeyle gez daima
Kan ağlarken yüreğın, sırça köşkü yıpratma.
Sevmesen de acıyı, bal sanarak ye ve iç
At yabana dostunu, düşmana uzak durma!?

Bu ne biçim bir hayat, düşünmesi de berbat
İnsanlar hata yapar, işi öyle öğrenir
Katı kurallar bunlar, gerdi bizi yay gibi
Sabki robot misal,düşmeden koşulmaz ki.

Bırakın direktifleri, yıldırın emirleri
Onca kural içinde, bitirdiniz hayalleri
Hep sorgulanır nesiller, niçin özgür değiller?
Halbuki biz büyükler, biliriz gerçekleri.

Öykünürüz batıya, onlar niçin çok zeki?
Sanki zeka işi bu, saklarız hakikati.
Hele bir fırsat verin, neler olur bir bakın
Sunun o imkanları,görün cevahirleri.

Ustam prangalardan, af dilerim yulardan
Olur mu medeniyet, çıkar mı icat bundan?
Oysa bu çocukların ilgiye ihtiyacı var
Verin sevgiyi önce, devleşirler büyüyünce.

Değışsin şu kafalar, ufku da karartanlar
Koltukla yürümez iş, aşığı bir baksınlar.
Biz de böyle yetiştik, kimseyi eleştirmedik
İşte bu yüzdendir ki, birbirimizle didiştik.

Uyanalım artık derim, geçmesin hayat boş
Olsun eleştiriler, yorumlar, öneriler
Gelecek nesilleri bekliyor zorlu işler,
Bizden geçse de artık, onları dert etmeli,
O zaman belki hayat, sunar bize teselli.

Asude bir hayatın olmaz ki anahtarı
Ne çilingir yapar onu, ne de bakkal Ali dayı.
Sevgiyle başlangıçlar, bence parola olsun
Ruhsatı mutluluğun dostluklarla kurulsun
Bırakın insanları,yaşasınlar özgürce
Üretsinler emekle, kotasız ve yürekle.

Yaşansın bir dünyada, abâd olsun insanlık,
Dipsiz derinliklere hapsolsun o karanlık
Yıkalım kaprisleri, yakalım gemileri
Kalan ömrümüz için, değer hayaller için,
Yaşansın tüm coşkular, mutlu olsun çocuklar
Sevgiyle başlangıçlar, muhabbetler doğursun.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1185460/birakin-da-yasayalim.html>

KADERE BAK

Daha gençtim, simsiyahtı saçlarım
Sevdalar uğruna çok geceler yatmadım
Çalıştım, didindim, boşa yoruldum,
İyi, güzel adına battım çamura
Ağarttım saçımı, döktüm dişimi,
Yine de kimseye yaranamadım.

Açmadım zülfünü sevdanın,el uzatmadım
Sevdadır ki o, asla kinle bakmadım
Bal yerine çok irinler,zehirler içtim
Takdire şayan kul, kul olamadım.

Uzandı raylar hep sılaya doğru
Benim özlemimse oldu o yâre doğru
Eğilmedim namerte verdim lafını
Bozmadım edebimi bu bana hastı
Küçük bir tebessüm olsun görmedim.

Yarından da ahu gözlüm yarından
Ne çıkar sabah olmazsa bahtımdan
Belki de duyulur salam caminden
Namazıma bir gelenim olmadı.

Kapattım o defterleri açmam bir daha
Adadım kendimi ben ilme ve çocuklara
Sevda kurşunları biraz yürek kanatsa da
Yaşarken öldüm zaten, yüzüm gülmedi.

Okurdum Leyla ile Mecnunu, meftun olurdum
Asliile Kerem`den teselli bulurdum
Aşk denince tutulur, dolunay olurdum
Gecelerimi ışık saçan olmadı.

Olmadı işte ne yaparsın kader böyle
Yaradan yazmış yazgıyı bu aciz kula
Sabır denen limana sarıldım çok defa
Derviş gibi bir murada ermedim.

Dünya dedikleri belliki iki kapı
Girdik birinden, görüldü ufuktan öteki
Sevdalar bitmez elbette, o kadar çok ki,
Bunu deli gönlüme, ben anlatamadım.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1185590/kadere-bak.html>

ANNEME

Anne evin cankuşu, hem özü, hem huzuru
Anlatmak kolay değil, anne denen mevhumu.

Ödenmez emeklerin, bunu iyi bilirim
Senki hep kalbimdesin, biriciksin annem sen.

Kırdım bazen kalbini, akıttım göz yaşını
Unuttum çilelerini, affet sen bu densizi
İnsan kırıyor bazen, o çok çok sevdiğini
Ama şuna emin ol, bu benden en samimi
Gönlümden kıramazdım, seni unutamazdım
Sen en büyük sevgisin, bunu bilmeni isterim.

Hayat çok çetrefilli; bizi yedi, bitirdi
Vazgeçmek yok lügâta, bu benim yeminimdi
Düşsem de bin kez yere, kalkacağım hep dimdik
Arkamda hep o gizem, bana da ilham veren
Çocukluğumun özü, insanlığımın örneği
Annemdi bana gücü ve yılmazlığı veren.

Olmasam da yanında, varlığın hep kanımda
Resmine her bakışta, mutlu olur gülerim
En sevimli yıllarım, en güzel anılarım
Abartısız hayatım, geçti senin yanında.

Giderdi babam işe, hem de başka kentlere
Kalırdı omuzlarında, geçim dertleri sende
Bir ben anlardım seni, çektiğin çileleri
Hem anneydin, hem baba, üç kardeşe kanımca
Büyük sınavlar verdin, çokça emek sarfettin
En büyük çocuğun ben, mücadeleler veren.

Bak, ben de oldum baba, düştüm çileli yola
Birbir giderken kuşlar, yuvamız döndü çöle.
Şimdi anlıyorum ki, evlat denen gerçeği
Fedakârlıkmiş meğer, ailenin yelkeni.

Tutmak için yuvayı, annem hep göze almış
Feda etmiş gençliği, zorluklardan kaçmamış.
Ağarmış o saçları, ağzında diş kalmamış,
Yıllar girmiş araya, zaman ne çabuk geçmiş.

İyi ki varsın anne, bana lütufsun her an
Yürüsün hep dizlerin, dert görmesin ellerin
Bu bir itiraf değil, göz boyamak hiç değil
Gelmek isterim sana, eğil dağlarım eğil.

Bendeki duyguların asla sönmez içimde
Bir gün kismet olur da, sen kapını açınca
Kırılmış şü saçım, çıkarım ben karşına
Eksik etme duanı, sevgin kalpte, yürekte.

Hatalar küçüklere, af büyüğe yaraşır
Kalpten gelmeyen sözler, yele karışıp gider
Umutlarımız solmasın, güzel günler yaşansın
Yine senle beraber, yaşayalım isterim.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1185853/anneme.html>

BEKLE HAYAT, DÖNECEĞİM

Daha bitmedi diyorum, film sürecek
Hayata dair izler kalacak, kalmalı da
Yoksa niçin koptu fırtınalar, ne diye açtı çiçek?
Uykusuz kalmadık mı sevgiler uğruna
Açken gezmedik mi avare, köhnemiş sokaklarda....

Döneceğim bir gün , bekle döneceğim
Ne olursa olsun tutacağım sözümü
Güzellikler adına, unutulmayacak izleri
En anlamlı sözleri zikrederek ve dostça
Geçmişten gelen hışımla değil ama
Geçen yılların hatırasına ve arkadaşça

Hafızalarda izler kalacak benden de sana,
Döneceğim, yaşanmamış mutlu anların
İçimde kalmış yakıcı, kahreden sevilerin
Beni benden götüren, ne kalmışsa hepsinin
Anlıyor musun, bir gün ufuktan güneş doğduğunda
Bekle ey yâr bekle,, ölmedim ki ben daha...

Geçtim ey hayali aşk, nelerden geçtim
Ötelemiştim hazları, saklamıştım
Yok artık sinmek, yok artık susmak
Bana mı soruyordu gönlüm, ediyordu beni tutsak.

Ben miydim yakan o korları, közleyen yürekleri
İşte, dinsin diye topyekün tüm acıları
Doldurdum ne varsa koca bir bavula
Kestim biletini, hem de uçakla,

Ne varsa gidecek, ötelere ve gelmemek üzere
Giderken onlar, ben bakacağım,
Açılacağım yeniden hayata, halen burdayım
Çıkacağım sahnelere; perde perde,
Roller alacağım yeniden, gerçek aşkı bulacağım .

Vazgeçtim, derininde kalmaktan aşk kuyularının
Örtüyorum üstünü, yeşersin diye aşk acılarının
Ümitler dikiyorum, gönül zeminine toprağının
Filizlerini göreğim, ihtimal ki, bahara ereceğim
Muhteşem ve dimdik, yeniden döneceğim
Sol yanıma geride, mazimi dizelerde
Acıları gecelerde bırakıp döneceğim.

Başım durmayacak öyle dumanlı
Gözlerim dalmayacak ötelere, hummalı
Sızlamayacak yüreğim, çıkmayacak artık yerinden
Biliyorum geçti o fasıllar çok, çok önceden
Bakacağım ileriye, sınırsızca, özgürce
Salacağım kuşunu sevdanın kafesten
Tutacağım hayatın nabzını yeniden.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1186028/bekle-hayat-donecegim.html>

PARKTA SOHBET

Saat epey ilerledi ve akşam vaktiydi
Eşim işten çıkmış, birazdan gelirdi.
Almak için onu,rutininde benim,
Biraz da acele etmem de gerekirdi.

Neyse ,indim araç ile alt yola,caddeye
Boş yer buldum park için, girdim oraya
Orası dediğimse yolun kenarı
Araçlarsa büyüklü, küçüklü hep sıralı...

Daha var dedim on-on beş dakika
Değerlerndireyim bunu az ileride parkta
Park ki her akşam faklı yüzlerin
Uğrak yeriydi kent merkezinin.

Küçük göletlerinin içinde ördekler, kuğular
Parkın etrafını kuşatmıştır çoktan
Onlardan haz alan sevimli çocuklar...

Boş bir bank aradı o an gözlerim
Sanki biri seslendi, etrafa bakındım
Hemen yanı başımda, yaşlı bir amca
“Gel” dedi, gel, otur yanıma
Önce kısa bir an duraksadım, düşündüm,
Aheste adımlarla, tam yanına oturdum.

Ordan, şurdan konuşmaya başladık
Memleketi bir düze çıkardık, bir batırdık
Derken başladı anılar faslı,
Amcamın bakışları derinlere daldı.
Amcam duygulu ve biraz da heyecanlı.
Anlaşılan çok şeyi vardı anlatacak
Belki de anlattıkça rahatlayacak.

Seçkiler yaptı, belli anılarından
Anladım ben de biraz, dikkat kesildim
Bir ayakkabı öyküsüydü anlatılan;
Güzel boyuyormuş ayakkabıları vaktiyle
Konuyla ilgili hatırası hem komikti, hem de bir çile
Derken aradan zaman geçmiş,
Ki bu olay, onda çok derin iz etmiş.
Amcam bu hatırasının sonunda
Veda etmiş ayakkabı boyacılığına
Meğer boyadığı o ayakkabı,
Değiştirivermiş onun tüm hayatını.

Biliyorum merak uyandı şimdi sizlerde
Patlatıyorum sürprizi o zaman ben de
Ayakkabısını boyattığı o meçhul kişi,
Devlet kurumunda ona vermiş bir işi.
Yıllarca çalışmış amcam, emekli olmuş.
Sayki sıradan bir muhabbet, nelere kadirmiş.

Esasen hikaye sürüp giderdi
Ne var ki eşim de servisten inmişti.
Üzülerek işaret ettim amcaya
“Tamam” dedi, bana müsaade etti.
Giderken tokalaştım ve muhabbetle
Tekrar görüşmek istedim yarın, aynı saatte.

İnanın bu muhabbet bana çok moral kattı

Yarın ilk işim o amcaı aramaktı.
İnsan dediğin zaten bir kitap gibi,
Şu park sefası, yaşananlara değdi.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1186206/parkta-sohbet.html>

ÜMİT

İşler yolunda gitmez, tutmaz hesaplarbazen
Hazan yeli eser tam da yaz ortasında
Ne sonbahara rağbet olur, ne de buz gibi kışa,
Maskara olursun, onsuz şu hayatında.

Düşen sarılır, o uzanan ele ve sıkıca
O el ki, sizi bağlar yeniden hayata
İlle de görünmesi gerekmez bu elin
Cismi de olur kimi, kiminde de bir ismi,
Onu bulabilenler bence gerçekten şanslı.

İlginç gelir size bazı hayatlar
Küçük adımlarla insanlar koşuştururlar
V esanırınız ki hep aynıdır, değişmez bu zorluklar,
Kolaya giden yollar açılmıştır ansızın
Ondan bilir zaferi, sabırla bekleyenler.

Ne yaparsanız yapın, onsuz geçmez zaman
Zamana da odur ki, gerçek değeri katan
Yoksa çıkar mıydı ava gökte bir kartal
Uçtuğundan görürdü, kendine o gün bir av.

Ya nasip diyerek bir pazar yerinde
Onca malı yüklenip getiren bir esnaf
Nerden bilirdi yapacağı satışı, ne tuhaf!
Elbette iyi niyetten, emekten beslenen hissi
Bir yerde ayrılmıştır mutlak, çalışana kısmeti.

Yatar mıydı onca ay bir hastanede yaşlı
Biliyordu zamanla geçecek acısı
Velhasılı edecekti kaderi tecelli
Bu inancıdır ki ona olacak ilâcı.

Yuvadan ayrılan kuş, niçin geri dönüyor?
Yavrularına yemeği nasıl da getiriyor
Hayret ediyor insan, bu belki ortak lisan
Her canlının hayatta ortak duygusu odur
Ümittir onun adı, yaşamı hep doldurur.

Olmasaydı umutlar, çiçekler açar mıydı?
Kuru toprak bağrında filiz yeşerir miydi?
Ümitler verir bize moral, elde tutmalı onu,
Ümitsizlik bedbaht yol, akıldan çıkarmalı.

Bizi bu gün var eden, yarına gülümseten
Bilmesek de sonunu, tebessümle besleyen
Yaşama anlam katan ve olmazı olduran
Umudumuz olmazsa, hayat çekilmez inan.

Diyeceğim odur ki, biz yürekle yapalım
Karamsarlıklardan da her dem uzak duralım
Doğacaktır ufuktan, güneş pırıltısıyla,
Sıkı sarılmalıyız, yarınlara umutla.
Oğuzhan KÜLTE

BENCE AŞK

Her Şeyi unutmak mümkün, ya bakışları
İçinize ılıkça akan, sizi alıp götüren uzaklara,
Bilinmez diyarlara , pazarda ucuza satan
Ve her defasında uykuya düşman eden ihtirasları....

Çekmeyen bilmezki od-unda yanmadıkça
Kırbaç Őaklaması gibi zihinde Şu aşk illetini
Demem o ki, kısmet olmaz aşk, her kula
Değdiği yerdeyse açar, onmaz bir yara.

Benimkisi artık on yedilik aşk değil
Güzel adına, iyi adına, adam sayılma babından,...
Ne varsa aklınıza takılan, ilahye bir meyil
Bilhassa evladınki, anlatmaya mukabil.

AŞk bir umman, bense içinde bir damla
Damlalar çoğalıyor her an nasılsa
Belki de boğuluyorum sanırsınız, korkuyla.
Saray sizi bir hafiflik, yolcusunuz Şimdi zamanda.

AŞk boğmaz ki adamı, ona gücü verir
AŞkın gücünden daha da büyük nedir?
Elbette en büyük tutku ki aşk, devirir ycesinde bir dağı,
Yerle yeksan eder, görkemli o koca saltanatı.

İlahiden geldiğine Őphem yok artık onun
Ona tutulan nadir, Şanslı bir kulum
Ya olmalı ilkelerim hayatta ve her pahasına
Veya ben giderim ateŐlere ve korkusuz
lmek yok ya ucunda, her nasılsa.

Kim ki ölmüŐ aşk denen bu nimetten
Nimettir ki o, alır götürür seni, eker zulmetten
Esiri olmazsın asla, sana bir kalkandır o
Pırlantalar kıskandırır, ıŐiltısıysa sanki nübüvvetten.

O zaman diyorsun ki "hayat bir perde"
Doğru basmak gerekiyor notaya bu zeminde
Ya sevmeli her Şeyi, bilmeli kadrini,değer vermeli
Ya da taŐımamalı ömür boyu bu yükü; ruhta, bedende.

Gözden gelen bu bakış, bakın ki neler etti!
Küçük bir ateş gibi tüm ormanı tüketti.
Ama onda tükenmek, asla yokalmak değil,
Varolmaktır kişiye, aşka verirse meyil
AŞkın pınarlarından, kimbilir kimler iti.

Yaratandan ötürü, doğuyor aslında gönülde muhabbet
Ebedî olmanın ilk Őartıdır bence aşka hürmet
Asırlar geçse de eskimeyen tek odur
Hak katında da hürmet, ancak sevene boldur.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1186835/bence-ask.html>

ANLATAMADIM GİTTİ

Bir tavırdır hayat, duruştur, düsturdur biraz da
Ezbere olamaz bu,onun adı da savruluş, her defasında
Ya mihenk ediniz bize uygunu, yaklaşırız bize, özümüze
Yahutta ziyan ederiz bizi, ömür boyunca döveriz dizimizi.

Farklı yaratılmışızdır oysa, bizler değeriz
Herbirimiz hayata birer renk veririz
Onun için mavisi de güzeldir denizin, ormanın yeşili de
Sorar, sorgularız, ayrıntılarına düşeriz hayatın derininde.
Ya gerçeklere yaklaşırız her adımda ve coşkuyla
Ya da teğet geçeriz yaşamı, yörüngeden çıkarız.

Kim kaim ki hayatta, var mı devrana yenik düşmeyen
Neden bu inat, bu hırs neden bizi biz etmeyen
Fırsatını bulunca ayrı telden çalan benlik, senlik
Haniydi can dosttuk, hepimiz de kardeşlik?

N e diye arıyoruz gülde kokuyu, dikenine mi rağbet?
O halde hayat; ya sev, ya da terk et, öyle mi?
N e dört dörtlük notadır o, hep kıvamlı ve sedalı,
N e de sessizliktir süresiz, doğru okumalı, yorumlamalı.

Diyorum ki güzeli var hayatın, erdemli, insani yanı
Makamlara bel vermeyen, dalkavukluk etmeyen
Emeklerle bezenmiş, alınteriyle ıslanmış anları
İşte tam da onları diyorum, onu anlatmalı.
Neden kötü örnekler görüyor rağbet?
Niçin edebe bu kör bakış, ihanet?
Onlar ayıklanıyorsa halen yaşamdan, heyhat!
Anlayamadık demekki hala, her şey emanet.

Özenelim derim bize, o güzel nadide özümüze
Ezelden bakir kalmış, kuytadaki nasipsize
Ayara vursaydık onu, saf çıkardı ve hilesiz
Kuyumcu siz olsaydınız, bu işe ne derdiniz?

Zenginlik kıskanıyor kültürümüzü, beşer gıpta ediyor
Silsilesinden çok örnek sunuyor, tarih yazıyor
Bizse hâlâ göremiyoruz ve fakat bakıyoruz
Bakmakla görmenin, korkarım farkını yaşıyoruz.

Dizginlemeli artık biz bizi,iş işten geçmeden
Kaçmalı izvesinden, kaosundan, anarşisinden
Açmalı pusunu gözlerin, perdelerini çekmeli önden
Kurtulmalı miskinlikten, ataletten, hem de ebeden.

Kaçmasın son tren de gardan, sevmeye çeyrek kalmış
Kimi çok istemiş;; koşturmuş, ona erişememiş
Hak bize güzel yürekler vermiş, nasıl da özenmiş!
Yıkmayı, yakmayı, savrulmayı... men etmiş.

İster oku,ister yaz,ister onlarla ol; dost, arkadaş
Hepsi de güzel, faydalı, insanlığa da eş,
Bunların dışındaki her yol; karanlık, kesmekeş,...
Çerez değil ki ömrün, kavrulup yensin,
Hayatına yön verecek sen, inanki sensin.

Olmalı diyorum yürümek için, misyonumuz geleceğe,
Almalı sıkı bir karar, dönmeli sırtı sahteliğe
Atmalı karanlıkları dimağdan, gelsin ışıklar
Bunu başaranlar, insanlığı kurtaracaklar.

Sen ki, değişebilirsin eğer istersen
Değişimler kırar zinciri; o ki, asaletinden
İnan, alış yılma,yıkılma; durma sakın!
Sen de bir gün karşılığını alacaksın,
Ve bakacaksın dnne, zafer kapısından
Vaadler de böylesine doğacaktır ufuktan.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1187160/anlatamadim-gitti.html>

OLMASAYDI MERHAMET

Ne kaderdir değer dediğin, sana ne katar
Sana verilen varsa ondan eğer, bu seni insan yapar
Ya mücbir nedenlerle boğuşmana karşın yıllarca
Halen kendini bir türlü anlatamadın ha
Ya sen de var sıkıntı, ya da seni anlayamayanda

Senden gider tebessüm; ecrin, uğradığın vefasızlığınsa kârın
Çektiğin gecelerdir odur, gönül sızın, şanssızlığın
Ne yapsan mahkumsun, ne düşünsen çaresiz
Çıkarmaz seni kör kuyudan ne ip, ne de urgan.

Sevenler olsaydı keşke, gerçek sevenler
İnsanlar niçin ikiyüzlü ve böyledine de sahteler?
Ya sen çok merhamettesin ki ,bunlar delili yaşadıklarının
Belki de kimselerin umursamadığı birisin şu anlamsız kalabalığın.

Hangi dala uzandıksa, hangi gülü derdikse
Cananı öne koyup, candan verdikçe, görmediler
Kimler vardı yüreğimizde, nice tarifsiz sevgiler
Ne genişti gönül onlara, içten ve karşılıksız sevdikçe,
Bilemediler ki bunları, anlamadılar, şuursuzca hep tükettiler,vurdular.

Rüzgârları da haşindi onların, yağmurları da oldu bana diken
Abad olamadık asla, estiler üstümüze üstümüze;
Devirdiler asılık dağları, un ufak ettiler, serdiler yerlere
Merhamet neredeydi , özveri nerede, kimlerin kininde gömüldüler?
Bunlar, ,işte asıl bunlar bizi perişan ettiler
Ne hedef kaldı, ne de misyon, insanlığımızı aldılar, bizi de tükettiler.

Affetmeyecek onları tarih, bize kısmetse yine kör talih
Geçti ömür böyle , kaderse sunmuş bize acı bade
Ya iç; ol mecnun düş çöle, ya da kendini vur adsız bir sahile.

Güneş ufuktan hayat vermeye , can katmaya doğarken
Sana karamsarlık dolusu gecelerin zifirinde yıldızlar,
Çok şanslıysan, onlara eklenmiştir , kararırken bahtın, bir yıldız kayar,
Dolunay eşliğinde belli belirsiz şovları var meçhul yıldızların.
Belki mutlu oluyorsun o anlarda; haz duyuyor, gülüyorsun.

Değişmeyecek bu gidiş, taa evvelden belli
Zalime yaraşan da ancak kaba sözü, asabiyeti
Olgunluk arama onlarda, sorma merhamet,
Kismet değil ki o ulvi duygudan beslenmek herkese.

Dile ne de yakışıyor bu durum ki, içi yansıtan bir hile
Ya merhamette ol, çek dertleri silsilesiyle
Beklemektir ecrinle ve sonu da ebedi saadetle
Yahutta vedalaş kendinle, değiş insaniyeti,
Seçenekler var hayatta, çöz fikrinle meselelerini...

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1187619/olmasaydi-merhamet.html>

Söylemeli

Elden ne gelir,zaman bu
Akıp gidiyor sizi de sürükleyerek
Ne hükmünüz geçer ona
Ne kaderiniz gecikir...
Elde,avuçta kalan onca yıldan sonra
Belki tatlı bir tebessüm,
Ya da küçük bir resimdir.

Büyür çocuklar,büyürler geleceğe
Her demde maziye iz bırakarak
Ve ansızın bomboş kalır eller,
Teselli bulacak söz de yoktur
Oysa büyümek; kaçışlara,vedalara
Kırmıştır rotasını çoktan, uzak diyarlara
Bir limanki yaşananlar,vuslat perde perdedir.
Albümdedir teselliler,kalppler kırık,boyunlar büküktür.

Hayat dedikleri size hem neşe,hem de bir derttir.
Varsa kavuşmalar yine
Bu en büyük lütuf size,
Sevmelidir çocukları,
Hayat devam ediyorken
Söylemeli o içten sevgi dolu sözcükleri,
Belki fırsat olmaz dostum
Gerçekler işte böyledir,
Sevdiğini söyleyebilen hem mesut,hem erdemlidir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1194861/soylemeli.html>

YORGUN ŞAFAKLAR

Gün bitiyor, akşam seyrindeyiz yine
Yorgun düşmüş bedenler, zihinler karakışta
Ne kalmış heyecanlar eskisi gibi bizde
Ne de biz eskisi gibi dimdik ve ayakta...

Terkedilmiş bir hengamenin kahramanı
Ya da titretirken sahaları o atletik yetenekler
Albümlerde veya zihinlerde kalmış bir kırıntı
Belki de şimdilerin değersizleştirdiği bir abide,...
Tanımlanamayacak kadar derin ve samimi
Gerçek şu ki, bu devre asi ve bir o kadar da gizemli.

Geçmedik mi o yollardan çoğumuz,
Yaşlar henüz yirmilerde ve belki sırtlarda
Eminim dimağlarda da var bir misyonumuz
Kendimizce tutturmuşuz bir yol, mutluyuz.

Peki şimdi nasıl işler, kim mutlu, kim umutlu...?
Yol mu biten, misyon mu tükenen,
Biten gün gibi bakmışız ki bir şeyler var yiten, giden.

Ya biz vefasız çıktık bize,
Ya da vefalar da unutuldu gönüllerde, zihinlerde
Onca karmaşanın içindeyiz, yakınız birbirimize
Ama gerçek ne acı, yalnızız şu sel gibi akan,
Caddede, bulvarda, metroda,otobüs duraklarında,...

Kime baksan tebessüm yoksunu
Kimi görseñ umut fukarası, öngörüsüz,
Ne misyonu kalmış yarınlar taşıyacak onu
Ne de yarınların umurunda bugünün kahırları....

Derin derin düşünüyor insan, dinliyor
Dinliyor sessizinde gecenin geçmişe takılmış ve
Diline dolanmış bir türkü tadında maziden gelen
Alıp götürsen sizi o yıllara bir mahur bestede
Anlıyorsunuz ne de mutluymuş insanlar
Çokmuş sıkıntılar, oldukça çok
Ve fakat her biri bizle içli dışlıymış
Şimdi dirsek temasında yakın gibi duran
O eski komşular, arkadaşlar,dost, tanıdıklar,...
Ya geçmişte gerçektiler, vardılar;asıldılar,
Ya da şimdi varlar ama yalanlar.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1198359/yorgun-safaklar.html>

YA ŞİMDİ, YA DA ASLA

Oluruna bırakalım mı yaşamı?
Gideceği son durağın ne zaman
Varacağı saatin kaç olacağını bilmeden
İnelim mi bu trenden, halbuki biletler elimizde
Ya hiç binmemeliydi ona, ya da
Bir yolcu ağırlığında seyredelim penceresinden, işte dünya....

Gönle bakarsan, takılmış geçmişe
Ondan gelen, onu ısıtıp önüne koyan
Koparıp seni andan, mekandan ve ansızın
Giderek geçmişin tam da ortasına savuran.

Zemin bastığın yer, mazin içinde yaşar
Sana bu günleri sağlayanlar, sunanlar
Onlar da mı bu ahvalde kayboldu
Yoksa anı kovaladı ve gönlüne kilit mi vurdu?

Elbette biz özveri var içinde
Kendinden vazgeçme, tüketme ve erir iken
Geleceğe tebessüm savuran o haslet sahipleri
İŞte ondan varız biz, onlardan kalan biz, birileri...

Saygı, minnet duyguları ve biraz da utanç
Ya bizden sonrakiler için önümüze konan
Bize bırakılmış gelecek yükünün, mirasının
Bizden sonrakilere teslim edilecek
Bizden de belki bu yüzden övgüyle söz ettirecek
Silkeleyip bizi aniden kendimize getirecek
İŞte o Şuur, o ki kurşundan da acı,üstelik ağır.

Bana düşeceği bilen birisiysem bu anda,
Benden sonrakine düşeceği görmezden nasıl gelirim
Bu eller nasıl boş bırakır, diller nasıl susar,...?
Var olmak ne de ağır, anladım Şimdi bu yaşımda.

Güzele öykünmüş nereye baksam
Canlı, cansız tüm varlık ona hayran.
Doğruya hasret yaşam ağacı, ahde vefalara
Ve çocuklar duymak istiyor artık bizlerden
Masalsı âlemlerin gerçekte hayata dolu dolu yansımasını...

Söz veriyorum kendimce içinizden biri ben
Buklelerle süsleyemem belki hayat yolunu
Ki o yol çok uzun ve zamanım da yok bunlara
Ancak söylerim en güzel sözleri,
Okurum en güzel tonunda ses ile dokurum belki
Dinleyen yürekleri, körpe ve saf o duygulara...

Bir geleceğimiz var dostlar, burada
Uzaklarda değil onlar, göz ucumuzda,yanıbaşımızda
Belki biz de mutlu oluruz anlatabilirsek hayatı
Acı, sevinç, umut, özlem velhasılı tüm hissiyatımızla
Eminim Şimdi daha bir emin, bu büyük miras
Sıvmalı kolları yeniden ve özveriyle, sevgiyle,
Çocuklara aşılmalı hasletleri;bir bir ve sırayla...

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1199303/ya-simdi-ya-da-asla.html>

ARAYIŞ

Yalnızım, uzakta değilim evimde
Yalnızım, düşünceler kemiriyor beynimi
Umut yolları ya kapanmış çoktan
Ya da taliden çıkar bu yol, az uzaktan

Ne geleceğin hesabı var artık
Ne de geçmişin hükmü geçer bugünlere
Dün yaşanılanlar bitti, yitti zaman eskilerde
Ne planlar var yarın için, amaçlarsa boş teselli
Savruluyorum sanki yaprak gibi
Nereden estiği meçhul, bir rüzgârın önünde.

Kendine bile yabancılaşıyor insan
Boş boş bakıyor gruba karşı akşamları
Ne kahvaltı, ne hafta sonları keyif vermiyor
Sandallar sefasını sürüyor belki
Küreklerse bir yük, nasırlı ellerimizdeki.

Bir kere düştü mü veyise, çok geç
Elinden uçtu mu rengarenk kelebekler,...
Ne seherin güzelliği özleniyor
Ne de gündeğümü vermiyor bize bir neşe.

Ah, o fukara hayatın neşesi neredesin!
Senin dertlerinle yüzleşmek var ederdi bizi
Hem yaşadık anı, düşlerdik yarını
Şimdi yaşamak rutine bağlanmış
Komutlarla çalışan, duygulardansa yoksun
Her birimiz sanki gölgesindeyiz hayatın
Kaçırılmış ayarını, hem nasıl kaçırılmış
Bakarken görmez, işitirken irkilmez,...
Girdaba kapılmış ve ataletsiz, harap ve yorgun.

Ben mi diyorum öyleyim, bakıyorum
Onlar duyuyor mu acıyı, anlayamıyorum
Narkozlanmış gibiyiz uzunca zamandır,
Yesem doymuyorum, yemesem aç değilim
Anladımki ben de onlardan biriyim
Labirente konulmuş bir denek gibi kaygılı
Bulmak için çıkış kapısını aramalı, aramalı...

Şimdi dur diyorum bu akışa, bir dur
Zaman, ben bir şeyler yaparsam belki anlam bulur.
Sıyrılıyorum çıkmaz sokaklardan, yönüm güneşe doğru
Aydınlanmalıyım diyorum çıkmak için artık,
Beni büsbütün sarmadan dipsiz şu karanlık
Açılır zihnim o zaman, düşler kapıları önümde
İyiye, güzele uzanan bir yol bulurum gönlümce.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1199587/arayis.html>

MAHALLEDE BİR GÜN

Çaldı yine telefon aynı ritimle
Uyanma vakti geldi yeni güne
Uyanmalar da uyarlanmış bir program gibi
Gerçekten uyanmalarsa daha geç saatlere...

Yüze çarparcasına okşuyan biraz da soğuk bir su
Ardından ayna ile karşı karşıya siz
Bakıyorsunuz ama, okunmuyor görüntü
Belki de bu,uykudan kalma mahrurluğun döngüsü.

Derken caddeyi yırtarcasına şiddetli mekanik bir kaç ses
Anlıyorsunuz ki açılıyor kepenkler, anlıyor bunu erkenci herkes
Gün daha ışımamış ama, yollar aydınlık
Bu, ya dolunaydan avanatajlı bir durum,
Ya da sokak lambalarından güne destekli bir uyum.

Olmasa da hiçbiri fark etmiyor
O saatlerde esnaf araçları ne de çok geçiyor.
Kimi pastanelere, marketlere, kimi bayilere
Ekmekler taptaze, buharı üzerinde
Açma, börek, simit, tam da bekarlara göre...

Gün ağarıyor yavaştan, apartmanda hareketlilik
Ya açılıyor kapılardan biri yavaşça
Ya da kitleniyor akşama değin anahtarlarla.

Kısa bir selamlaşma faslı, bitiyor aniden
Anlaşılan o ki, servis araçlarıdır gelen.
Ve sıra gelmiştir bize, yol görünür
Kahvaltılarsa kalmıştır öylece masada
Evin sorumluluğuysa yıkılır en geç kalkana .

Balkondan ne de hoştur izlemesi
Yaşananlar sanki bir film sahnesi gibi
Sırası gelen rolünü oynar, çıkmıştır caddeye,sokağa
Kiminin uzundur sahnesi, göz doldurur
Kimi bir görünür ve aniden sanki yok olur.

İşte dostlar, bizim mahallede yaşanan
Bu aşına görüntüler belki bol nakaratlı bir şarkı,
Akşam vakti gelen belediye aracı
Bu aracın da mütemadiyen ekibi yine aynı
O zaman anlarsınız ki biten gündür, yitense ömür
Dinlenmek içinse önünüzde koca bir gece
Zifirisinden mahrum olduğunuz gökyüzü üzerinizde.

Arada bir rutinin dışına çıkılır ki ne hoş
Roller değişmiştir, yönetense siz,
Yeni yüzler kazanır mahalle, gidenlerse noltalji
Gidenlerin yeri dolmaz asla, zeminleri hep bomboş
Çarkıfelek gibi döner hayat burada
Farkına varanlar anlarlar, bu hayat bir trajedi.

Ve biterken hengame geç saatlerdir
Yoldan geçenlerse ya gececedir, vardiyalara
Ya da devriyesini atan bir emniyet aracı
Tur atar muhkem yerleri sırasıyla.
Ezberlenmiştir bu mekanda yaşananlar
Saat saat, dakikası dakikasına
Sözleri de değişse, roman aynı romandır
Mekanlar aynı, roller, metinler,...

Değişense nadir de olsa yüzler, yüzler.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1199948/mahallede-bir-gun.html>

SANAL MI, GERÇEK Mİ?

Sevmedim, sevemedim yalandan ve kurmaca o sevgileri
Vermedim asla onlara prim, aradım gerçeğini
Dokunmaksa öyle içten, hissederek,
Yazmaksa çarpıtmadan, nesnel ve hakkını vererek
Ya sahici bir tavırla durmalı yeniden
Ya da parçası olunur yalandan hayatların apansız, aniden.

Her açılışında bir kapıdan tebessümlü bir yüz görmeli,
Çalan her zilde, umutla bir dostu beklemeli
Her bitiminde günün karanlığını, soğuşunu hissetmeli
Acımalı bir yanımız, bir yanımız da gülerken
İşte, o vakit yaşanıyor hayat sahiden...

Sanallaşan hayatımız me de sıradanlaştı,
Alalade konular öncelikleri aldı
Cüceler devleştirildi, devlerse cüce
Protestosundayım bunların, yangın ortasındayım,
Kızıyorum yine ben, bu bayağılık halimize
Yaşadıklarımız gerçekten trajedi, sahiden zalimce...

Adına paylaşım dediler, üstelik sosyalmiş de!?
İnsanlar tufana geldi sanki, adeta zehirlendi
Ne yaralar sarıldı bu âlemde, ne açlar tok artık
Kılıksız konular günbegün zihnimizi kemirdi.

Kaptırdık ipini bir kez şu güzelim hayatın
Ellerindeyiz bu düzeni kuran, o düzmece ustanın
Ne yöne çekseler bilin ki hep ordayız,
İpler onlarda şimdi, sayki bizler de kuklayız.

İstemiyorum sanalını hayatın, hiç sevmedim
Zorunlu olmadıkça asla içine girmedim
Görmedim abat olanı tebessümle gezeni
İçinde barındırıyor türlü türlü entrikaları.

Sözüm o ki hayat akıyor o filanca ...netten,
Ekmeğin sıcaklığı, buharı tütüyor fırının önünden geçerken.
Bak ki caddede bir amatör saz çalıyor,
Hayat nehri capcanlı, önümüzde duruyor.

Sırtıma dokunan eli, tebessüm eden yüzü arıyorum,
Bıktım onlarla gıyabında yapılan boş sohbetten
Elime değsin istiyorum rüzgârı, doluyu
Sırılsıklam olmalıyım yağmurda, üstelik gün boyu
Anlarım o zaman mekan, ses, insanlar gerçek
Beşeriyet sanaldan bıktı artık, gerçeğe hasret.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1200667/sanal-mi-gercek-mi.html>

TAŞTI GÖNÜL

Düştüm yollara arıyorum yine sevgiyi
Buluyorum kendimce bir makam, yolum çok ırak,
Ya molasız çıkmalı yokuşu nefes nefese, çarçabuk,
Veya vermeli mola şu karşı düzlükte, dinlenmeli.

Gökten iniyor ağır bir sis, yere doğru
Benim figanım yaktı gönlü, akşam da oldu
Sırça köşkü gönlün sanki harabe
Düşürmemeliyiz onu asla zeminlere, yerlere.

Tutmak mümkün değil, çağlayarak geliyor
Bir makamın nakaratına yaslanmış gidiyor
Bırakın aksın, taşsın kabından bîçare
Ya şimdi vursun sazlar, tüm cihetiyle dolu dolu
Ya da sussunlar matemle, ebediyen hem de.

Yaşamak muştusu, hem de ne muştı,
Paylaşmalar arttıkça büyüdü, genişledi,...
Selam olsun samimiyetten yana tüm sevgilere
Bülbüllerin öttüğü güllere,nergislere,...
Velhasılı yeşeren çayıra, çimene, tebessümle gezene.

Çağlasın sular gibi şu gönül
Ne vakit ötecek kuşlar, arılar konacak bir çiçeğe
Ölüm var sonunda ölüm, susma artık, konuş ey dil.
İster yağmur olsun, ister açsın güneş
Sebat yeter artık, demlendi ömür tüm derlere.

Gidin artık gidin bizden uzaklara
Kıpırdanışlar var yürekten, tüm canlara
Önümüz sonbahar, sonrası kış olsa da
Bahardır yeşeren içimizde, haykırılım tüm dünyaya.

Yitmesin içimizde bu enerji, elem vız gelir
Ölüm olmasın tek ucunda, gerisi hep teselli
Bahar kalsın özümüz, önümüzse yaz olsun
Dolsun badeler bahçelerden, türlü meyveden

Bir vardık ki biz nasıl, belki de an, bu an
Dayan yine özüksün gönül, kor gibi yan
Mıslısından değil hayatın asla, öyle bir yaşa ki;
Gelen doyar gülüşe, gören seyre gelir,
Biter geceler, an gelir;güneş sana da elbet yükselir.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1201441/tasti-gonul.html>

SABRET GÖNÜL

İster kapansız ufuklar,zifirisinde kalayım gecenin
İsterse bırakmasın sis perdeleri güneşi, aydınlatsın
Hep saklı içimizde ümitler,bir demindedir hayat dediğin
An gelir koyulur işine; silsilesini hem de, tüm dertlerin.

Ne zaman kapılmadık ki rehavete,
Ne vakit duyulmaz oldu gülüşlerin neşesi
İşte o anlarda kurduk sabırların zembereğini
Bükmedik başı, hep tuttuk önde
Zaferler getirir nasılsa, buhranlar geleceğe.

Üzülme cancağızım, üzülme dost,
Etme kendine zulüm, e biraz da sabret
Ya geçecektir tozu dumanı, günün o saatinde
Ya da rıza göstereceksin; hem de inanç,tevekkülle.

Ne bitmeyen dert var yeryüzünde, ne de zillet
Üst üste sıralanır bunlar, verir sana çokça eziyet
Hak için yaşıyorsan, bunlar sana birer kefarete
Var olmanın anlamı o, insan onurunun da nihayet,
Büyüktür kazancı sonra, tam da sana layık,namzet.

N e sevdalar var en derin, ne büyük asil ülküler
İnsan, alırsa hem zerreten biraz ziya,bil ki güçlenir,
Gece olsa vakit, parlar gökte yıldız gibi, olur bir nur
Nefesinden de çıkar tebessümle niyazlar,
İnci gibi sıralanır, devleşen resimde samimi dualar.

Duyguların güzel olsun, açsın iyiliklere kanat
Bilinmesi gereken ne önemli bir hakikat
Onlar yön verir düşüncelere, açar kapısını zindanın
Fikirlerse yol bulurlar, eylemlere yön verirler
İlhamla sarılır hayata, ancak anlamlı bakanlar
Erişir o hedeflere, hayal değil bunlar inan.

Çıkmazlar sarsa her yanı, o anları iyi tanı
Çıkışlar var her birinde, akıldır galip sonunda
Hayat bazen komedidir,çoğu zamansa bir trajedi,
Kaderde var olan gelir, o fasıl eder tecelli .

Ne yaşadığın değil, nasıl yaşadığın önemli
Eren erdi çoktan bu sırta, etti kendini teselli,
Olsun dilinde güzel bir söz, biraz da yüzünde tebessüm
Yaşarsın her geçen günü; sanki bayram yeri,düğün.

Bahar yarın elbet gelecek, açacak bahçende güller
Sabrın sonu selamet derler; ermiş, evliya, veliler
Sır odur ki sabır nimet, bunda var mutlak keramet
Savrulma zamanda tutun, rüzgâr da kesilir bir gün
O zaman sürülür keyfi, vız gelir dertlerin hepsi
Eder rahmetten tecelli, gün ışırsa sana ufuktan.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1202010/sabret-gonul.html>

GEÇMİŞ GÜNLER

Bir yanımda uzanmış belli belirsiz bir sis
Kenarındayım yolun, yabancısıyım eminin
İçinde yaşadığım, yıllar öncesinden bu kent
Canlandırdı birden bende çocukluktan kalan bir his.

Ne sokaklar aynı şimdi, ne evler, ne bağ, bahçe,...
Sökün olup gitmiş hepsi,yenilmişler modern kente.
Sanki yaşanmamış gibi çocukluktan hatıralar
Bir bir canlandı aniden; eski dostlar,arkadaşlar.

Mutluymuş insanlar, gelecekte umutluymuş
Yokmuş evi, arabası, tebessümü eksik olmazmış
Erişmek zormuş uzaklara, sevgilerse coşkuluymuş,
Yıkım gibi gelen yıllar,hayatları talan etmiş.

Aynı yoldu yürüdüğüm, kayıp kolumu kırdığım
Varlığımın bilincini en derinden soluduğum
Ne oldu bu sokaklara; han, hamam ve okullara?
Ben mi yalanım zaman mı, cevap yok bu sorulara.

Anlıyorum silinmişler, bizden kalan güzel izler
Ne bekleyen var bizi artık, ne de soran arkadaşlar
Yıllar eklenmiş sırayla, geçmiş günlerse film gibi,
Siyah beyazlı o yıllar, hatıradır bize şimdi.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1202420/gecmis-gunler.html>

ZAMANDA YİTENLER

Bir okul çıkışıydı,bunaldım biraz
Hava açık, güneşli,mevsimlerden yaz.
Dedimki bir gideyim,onla sohbet edeyim
Belki bulurum moral,kendime de gelirim.

Kıvrımlı dar yollardan, geçtim sessizce sokaktan
Çıktı önüme cadde, çizildi rotam sonradan
Yandı kırmızı ışık, yüzümde bir tebessüm
Az kaldı büyükbaba, yanına geleceğim...

Ellerim direksiyonda,gözüm dönüş yolunda
soldan dönmek üzere, sinyalim de hazırda
Neden, durdum aniden;bir anlam veremedim
Kırıldı zaman sanki, yolda ortada kaldım.

İrkildim apansızın, bana çalan kornadan
Toparlandım yeniden,şaka değil durmuşum
Ne hayal bu, ne kabus, gerçeğin ta kendisi
Defnettiğim dedemi, yaşıyor sanmaktayım...

Yıkıldı dünyam o an, gökse çöktü başıma
Kırık, mahsun ve üzgün, yanaştım bir kenara.
Dinledim hislerimi, belli ki zihnim komada
Oltasız balık avına giden avcı misali
Mantığımsa pes etti, ölüm geldi aklıma
Çok sevdiğim adamı görememek kahretti.

Ne severdim dedemi,dede demezdim ama
Büyükbaba sıfatı, pek yakıştırdı ona.
Keşke bu acı oyunu, aklım oynamasaydı
Yitmeseydi gidenler, hep orada kalsaydı...

Sevmek ne yüce duygu;zaman,mekan tanımaz
Pes ettirir yılları;kırar devr-i devranı.
Lâkin eller boş kalır,kalpde buruk bir acı,
Ellerimiz boş kalır,sevenler kavuşamaz.

Rahmet okudum ona,hem de yanında yatana
Gittim gözlerim yaşlı,kabrinin de başına.
Yan yana yatıyordu, büyük annem ve babam,
Okudum ağlamaklı;üç ihlas ve bir elham.

Kaybetmeden onları,dökmeli hislerimizi
Yıllar girmeden araya, öpmeli o elleri.
Fırsatları bulalım, kalalım muhabbetle
Ya da acır sol yanımız, tarifsiz kederlerle.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1202575/zamanda-yitenler.html>

Geleceğe Dair

Vakit geç artık,bakalım ikbâlimize
Açalım seyrinde sayfasını hayatın
Sırası gelenler meçhul, bu ki ilâhidir
Konursa naaşı kişinin, gelir önümüze.

Uzatmamalı,gereksizce harcamamalı hayatı,
Sermayesi sayılı ay,yıl,saat bilinmez
Kazanmalı gönülleri, dua ve hasenatı
Kaderde yazılanın önüne asla geçilmez.

Ana,baba,oba,yurt ulvi sevgilerden
Kardeş,arkadaş dost gönül ehlinden,
Her şeye rağmen bayraktan,vatandan
Ölünür,ölünür ama geri dönülmez.

Adanmış olmalı insanın, geleceğe
Sevdaları olmalı büyük,alabildiğine
Vakfetmeli emek,alinteriyle
Tecrübeye hürmet,saygı olmalı.

Ne yaşta büyüklük,ne de makamda
Ne kazanç kalıcıdır,ne de bir tarla,...
Eser,hepsinin üstünde,hem de muamma,
Ebedi kılacak ve andıracak
Yürekten gelen sevgiler alkış alacak.

Anlamalı ve yürekli yaşamak isterim
Benden sonra da kalsın bir tebessümüm
Yarını bilemem, belkidir derim
Hayırda,güzellikte,iyi uğraşta,...
Kalacaksa benden bu aziz vatana
Şerefli bir hizmetim kalsın isterim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1203060/gelecege-dair.html>

HAYAT SEVGİDİR,SEVGİYSE HAYAT

Biliyorum nasılsa bir sonu var her sürecin
Tıpkı sahnelenen tiyatro veya festival gibi
İster haz al geçerken manzara
İstersen bak ufka,seyre dal
Yaşanmışlıklar sanki tesbiğe dizilmiştir gün gibi
Yeterki geçmesin içinde çocuksu o şevkin,
Tutar seni sonuna dek, senle yaşar ve görürsün.

Umulur ki sevgiler bakidir ölmezler asla
Her duyduğumda sevda şarkılarını
Okuduğumda gözlerinden bunu insanların
Ve samimiyetlerinden eminsem hem de hülasa
Gelsin dertlerin dizisi; vız gelir, son bulur burda
Olsun yeterki bendeki o bitmeyen, büyüyen sevda,
İnanın gerisi ;yalan, dolan, riya, angarya.

Gelmez bir daha yeryüzüne bu acılar
Ya kabullen onları, ya gel görmezden
Daha sonbaharı varken ömrün ki, kışa uzak
Doldurmalı sevgileri çiçeklerden, öbek öbek.

Anlaşılması gerekmiyor sizi siz yapan sevginizin
Belli ki o sevgidir halen sizi dimdik ayakta tutan
Şimdi ya haykırın gerçekleri, ya saklayın
Hayat bu işte, ya sevdalarla sizi siz yapan
Veya onu çıkınca geriye, koskoca bir sıfır bırakan.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1203221/hayat-sevgidir-sevgiyse-hayat.html>

SERZENİŞ SEVGİLİYE

Bakki açık mavi değil artık gökyüzü
Rengarenk görünmüyor artık papatyalar da
Ya gel artık yaz bitti, hazan geldi
Kısa kaldı az vakit, yolun sonu göründü.

Yeterki gel sen, ben beklemekteyim
Baharındadır gönül senle, düşüncelerde
Duygularda senki, halen yerli yerinde
Yürüyorum, çok yorulmuş haldeyim.

Yine mi ısrar ediyorsun yüzüme bakıp
Sildim kinleri, çocuksu öfkeleri
Serdim yollarına gül,yarına bakıp
Vazgeçilmiş, biçâre bir haldeyim.

Sabır dedim tutumdum yıllar boyu
Hayat senden de aldı o güzel yüzü
Kalmıyor kimsede gençlik bir ömür boyu
Yüzümden eksik etmedim hiç tebessümü

Varsa sözün şimdi söyle geç değil
Kimseye kalmayacak hayat, bu bir sır değil
En kötüsü susmaktır, inanki ölüm değil
Ses ver artık, bu dertler çekilir değil.

Canı serde arama, o bir gönülde
Dinle bir kendini, düşme veyise
Ya sev adam gibi, içten ve asude
Ya bırak beni, incitme, iğneleme
Ben o meçhul yollarda ve yine çöllerdeyim.

Ab-ı hayat suyu olsa da beraber içsek
Binsen bir sandala deryaya açılısak
Korkumuz olmazdı alemde bundan eminim
Senle başlayan film,senle bitsin derdindeyim.

Şimdi ol derim sen de şu yarama melhem
Etmem asla şikayet, beni dinlesen
Önümde,arkamda, düşlerimde sen
Ya azat beni bırak gideyim,
Ya al gönlüne ebeden,içeri gireyim.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1203678/serzenis-sevgiliye.html>

VARSA EMEK,ÇALIŞMAK

Kuamları savrulur çölün,gökte dağılır bulutlar
Sisler de aralanır, bakarsın ki gün doğar
Sabırla bekleyenler , sonunda sürer sefa
Umudu yitimeyen, kıştan sonra yaz görür.

İlmik ilmik örülür mutluluk denen o sır
Emek vardır özünde, tembelliğe yok geçit
Bugünü ter ile yorgunlukla geçiren
Durur güçlü ve diri, yener herbir zorluğu
Son fasılda mutlaka,tebessümle gülümser.

Çalışanlar dünyanın kavradılar ilmini
Düşmediler boşluğa, yön verdiler hayata
Okumaktan muradı, hizmet için bildiler
Emeğe yaslandılar, daima yükseldiler.

Kuru dualar değil, kuru zikirle değil
İman ile tesviye ilimde vardır hediye
Halen uğraşıyorlar ya sen, ya da ben diye
Küfre düşmek tam da bu, yok bunun karı,sonu
Edepten ve ilimden anlamak esas mevzu
Alın terlemiyorsa, korkmalıdır doğrusu.

Niçindir bu eziklik, hem de geri kalmışlık
Onlarda da aynı el, göz ile yaratılmıştık
Bir fark burda asıl,dikkat çekelim buna
Çalışana verir hak; gücü, saltanatı da.

Öyleyse silkinmeli, arınmalı tozlardan
Kalkmalı bir ayağa,bakmalı manzaraya
Kader bize de güler, eder iyi tecelli
Arı ve karıncadan almalı bir ders daha.

Ey ümmet, ey milletim,bayrağım ve vatanım
En kutsi değerlerim, düşlerim,geleceğim
Kaldırmalıyız şimdi,geçmişin enkazını
Dikmeliyiz yeniden, her alanda hepsinden
Türk`ün inkişâf etsin destansı milli ruhu
Durduramasın onu ne batı, ne doğusu.

Birleşirse o eller, ne büyük işler görür
Hedefleri olanın işleri doğru yürür
Kimi terler gerçekten,kimisiyse keyiften
Son perde gelir şimdi,takkesiz kel görünür.
Çalışanlar gerçekte, tembellerse hayalde
Uçar yüksek yerlere, doruklarda görünür.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1203867/varsas-emek-calismak.html>

SAZIM

Ey dertli saz söyle bana
Senden ala bir dost var mı?
Duruyosun tüm gün boyu,
Duvardasın baş aşağı,

Ne su istersin, ne ekmek
Ne kızarsın, ne gülersin
Gönlüme yar, yaren sensin
Sensiz hayat çekilir mi?

Tek hecedir adın senin
Neşelidir sesin senin
Elimdeyken türkü türkü
Hayat saçar gövden senin.

Tellerinden armoniler
Perdelerden farklı sesler
Hem matemler, hem sitemler,...
Saçılır türlü renk çiçekler
Sende demlenir tüm dertler
Dost elinde iksir gibi
Senden güzel ilâç var mı?

Senle çıktım ben bu yola
Her dem oldun yoldaş bana
Sıkıntı, dert , türlü musibet
Can sıkardı, hem de yakardı
Olmasaydın yanı başımda.

Ekmeğimde katık gibisin
Dostluğunla kardeş gibi
Sohbetlerin ortağısın, muhabbetin de otağı
Sensin geçmiyor bir günüm
Hayallerim, sitemlerim,öfkelerim,...
Geçsin senle her bir anım
Ömre bedelsin sen sazım.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1204103/sazim.html>

BİR GÜN GELİR

Gün olur, inceden yağar yağmur
Savrulur yerden rüzgârla yapraklar, göğe doğru
Demlenir tüm dertler bir ateş etrafında
Loşunda ve sessiz gecede mekânın dostlarla,
Gün olur; biter dertler, sitemler, doğar yeniden gün
Takvimler yenilenir, ışıltısıyla yarını doğurur .

Alaca şafak tepemizde, gökkubbe yeni güne gebe
Mirâcından gelir sanki güzellikler, yarından bugüne
Zihinler bemberraktır artık, dağılmıştır sisler
Zamanıdır belki de gülmelerin, neşeli tebessümlerin
Sığmaz içe nedense o yaşama sevinci
Gündüzleriniz nurlu, geceniz de gündüze denk
Uzanır sonsuza doğru yol, rota da harita da durur önünüzde.

İster açılın ufkuna doğru, bu yolu ki sevgi doludur
Çileler yitirmiştir anlamını, artık size vız gelir
Acılardan derdest olmuştur yıllarca ruhunuz
Yakmaz canınızı en kesifi, onlardan da belki huzur buluruz.

Belki de bitmesidir dertlerin en büyük dert
Onlardır bağlayan bizi hayata hem sıkıcı, hem de sert
Aşmak kabil olursa zorluğu, belirir ışığı kapıdan
Dolar içeri yaşam alabildiğine, usuldan usuldan
Zenginliğiyle kamaştırır gözü, pınardır o gönülden akar
Yolcusu da dingindir artık onun , hancısı da bir
Duyulur dilde tekbir, zikir ve dua, şükür ki şükür
Yükselir umutlar buradan ötelere, kenetlenir gönüller
Gün gelir bu uzun yol, gerçek anlamını da bulur.

İster bitmesin iş, uğraş, türlü telaş,
Yahut kaplasın kara bulutlar nemli gözleri
Bitmeyesini değil yükler, yükümlülükler
Zifirinde de olsa gün, gebe nasılsa
Dağılacak hepsi de çil yavrusu gibi, son fasılda.

Kalsın içimizde umut, kalsın o yarınlara
Toplanırsınız bir zaman muhabbetle fasılda
Ateş yanar ortada, erir dertler bu sofrada
Açılır yelkenleri yaşamın, sevgi denen diyarlara.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1205038/bir-gun-gelir.html>

VE BİZDEN KALAN

Olsaydım bemberrak su, taşsaydım yatağımda
Kirlenmemiş, çocuk gibi masum;öylesine engin ve yürekli
Çekinmeyen vermekten; ekmeğini,paylaşma güzelliğini
Taşsaydım hesabını, onurunu daima, şu yaşamda.

Diretiyorum sanki dün gibi,inatla
Hayatsa su koyveriyor bu inada, hep zorluyor da
İçimde bir his var biliyorum, masum
Belki de iyilikle kötülüğün çarpıştığı
İradenin sınırlarını ve nefsi kandırmaya odaklı
Yıkılıyorum ansızın;kalkıyorum,bu ki benim kabusum.

Asla yenilmemeliyim, pes etmek yok
Etrafta sıradanlık,yeknesaklık say alabildiğine
Durmanın yolu geçti çoktan, ok çıktı yaydan
Ya sürünürcesine ileri, ta zirveye
Ya da yaşanmamış gibi savrulmalı;hiçliğe,rezilliğe...

Onurlu durmak, anlam katacaksa hayata
İz kalacaksa okunası öykülerle size dair
Yaşanırsınız yıllar boyu; eskimeden, asırlarca
Çıkarsınız beden denen elbiseden usûlünce
Girersiniz zihinlere süzülerek ve rahatça.

Ne güzeldir ömre ömürler katmak
Değer biçilmez bir keyif, yüreklerde hep yaşamak
Gönül elçileri gibi derin, çocukluk düşleri gibi renkli
Lütuf katmak şu hayata, petek petek bal taşımak

Olmalı hisler insanî,ecel gelir alır canı
Ne rütbeniz,makamınız, ne paranız kalır bakî
Pırlantalar kadar görkemli, beşer için hep erdemli
Ya ilimdir, ya da edep; ihya oluruz onlarla elbet
Almalı rızayı kuldan,hayat denen kısa yoldan
Kibir,riya düşmanını uzak tutmalı bu candan.

Varsın desinler sana deli,
Akıllı, mantıklı olsunlar hepsi.
Sonbaharda yaprak gibi savrulur, deli diyenler
Oysa zamana yenilmez, deli denilen yürekler,
Geçer demi bu hayatın, dolar güzellik sanıyla
Unutulmaz adın senin,anılır bir iki duayla.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1205851/ve-bizden-kalan.html>

ZORDUR AYRILIKLAR

İnce bir çizgi gibi uzaktan ve kesif,
Ne huzur bırakır insanda, ne de keyif
Zordur, vedalaşmaların ardından alışmak buna
Ya kabullenmeli hayatı öylesine, almadan kâle
Ya da bırakmalı ucunu hayatın; bilinmeze, meçhule...

Alışıyor sevdiklerine insan, onlarla atıyor yürek
Gelecek yoksunlukların, ıstırapların ve pişmanlıkların
Ardı arkası kesilmez bu zeminde gözyaşlarının
Ne yenir bir aş, içilir su, tatsız tuzsuzdur sofranda ekmek.

Yağmurun çiselediği kararmış gökkubbe
Sanki yansıtıyor köhneleşmiş düşüncelerimi
Çıkışı yok bu yolun, kader denen sınır kaskatı ve önümüzde
Ritimler kırık, ezgiler matemli, duygular vesveseli...

Bir sembolik bavul, bir kalbe dokunan matemli bakış
Ne yer bellidir o an, ne de kalpteki atış
Okunur sanki ardından gidenin, uhuvvetle dualar
Ve bilhassa sol yana meyilli tarifsiz bir acı dokunur.
Artık ok çıkmıştır yaydan, bellidir roller malum,
Sallanan bir çift elde, perdelenir nemli gözler.

Asla sevmedim bunları, acı veriyor insana
Tahammülü ne de müşkül, şu amansız vedalar
Açık hava müzesi gibiyken şu dünya
Bakmışsın ki dönmüş birden zindana.

Ayrılan aslında fizikler, gönüller hep bir
Aralanan sadece mesafeler, yüreklerse hep tektir
Bu illetin, sitemin namzeti ya sensin, ya da yarenindir
Kabul etmezdi kişi, arardı bu dertten sığınacak bir liman
Ki olmasaydı bizi teselli eden dildeki o tekbir.

Vermesin ayrılığı kullara Rab, budur temennim
Kısa sürsün ayrılıklar, tez vakitte kavuşsun gönüller
Gelmişse ayrılık başa, çekmeli ezayı sabırla bu defa
Nasılsa biter çile, döner devran, önümüz aydınlık
Uzak kalsın bizden hem gece, hem de karanlık.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1206408/zordur-ayriliklar.html>

SABIR VE TESELLİ

Kırıldı yine gönül, girdi araya ayrılık
Bir masaldı sanki hayat, yaşanmamış gibi günler
Ne muhabbetler kaldı, ne de tebessümlü yüzler.

Yitirmeye alışmalı, bulmak için hep yeniden
Ayrılık treni gelir, sessiz, matemli ve aniden.
Neye meyil verseniz de tutamazsınız ebedî
Elleriniz kalır bomboş, işte gerçekliğin resmi.

Hoş bir iki söz, tatlı gülüşler bakîdir
Dolmuşsa zamanı anın, ayrılığın da vaktidir.
İrade bir kemiyettir, doğru kullanmalı onu
Bulmuş iken sevgileri, doldurmalıdır o anı.

Girer yollar aramıza, tekâmül eder şu kader
En mutlu anlarınız da bir mum gibi erir, yiter
Olsun, ne yazar ki kader, uhuvvetle kalalım biz
Sabir denen o güçten, dağları da eritiriz.

Kalem olsun bizlere dost, ne de samimi bir zemin
Yazınca rahatlar insan; gönül, zihin ne de dingin
Ruh yeterki özgür olsun, gerisi ne gerek bana
Zenginlik belki de budur, gerçeklik arenasında.

İstemem mal, servet; almam emeksiz bir yemek
Duyarım emeğe saygı, her işte terlemek gerek
Belki unutulur acılar, buruktur elbet ayrılıklar
Verelim işe bedeni, özgürleşsin köhne ruhlar.

Sevgilerle beslensin o, hayat denilen uzun yol
Açsın ayrım yapmaksızın düşkünlere yardım bu kol.
Güzel söylesin şu dilim, tatlı olsun aş, ekmeğim
Anladım ki ayrılıklar, tuzu biberi hayatın
Çökmemeli asla yere, anlamı olsun derince
Yıllar sonra görülür ki kalmış geride tüm dertler
Tebessümler daim olsun, güzel günler gelecekler.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1206816/sabir-ve-teselli.html>

YAPAN DA AŞK,YIKAN DA

Ezilmişim hayatın çilesinden, gamından, kederinden
Geçmiş mucizevi yıllar, anlıyorum şimdilerde neden
Neden sevgiler mahrum, neden vefasız sevgililer
Onca zahmet sonunda hediyesi mi ayrılıklar?

Önce ömre bedel sanılır sevgiler,sarılır muhabbetle
Geçer zaman ve yıllar sonra, özlem kalır yüreklerde
Sobanın yanında üşür, ayazda ısınırsınız
Ne yazınız yazdır artık, ne de geceniz karanlık
Diyorum ki aşklar vefasız, vefasız.

Bildiğim bir şey varsa, inanmak ancak imanla,
Sınırı limitli insanlarda, ya duygular ambargoluysa
Yandın dostum yandın, söndüremez seni su
Deryalara batsan da yanar, içinde aşk arzusu.

Öyle ise açma kalbini her kula
İnerken aşağı, vurursun kendini birden yokuşa
Ne sırtından iner sevda gamı,ne hafifler
Bir ömür denen hayatın kararır,solar,tükenir.

Görmemek olsa mümkün işler ne de kolay
İrade dışı bu işler, açar derin yaralar
Düşünse bir zalime, vay ki haline vay
Belki umarsın bir çare tabipten ve acısız
Ya sen çaresizsin ya da doğuştan bahtsız.

Ne yaran sağalır, ne dostların olur melhem
Ne yenir aş, ne tükenir su, uykular çoktan unutuldu mu?
İstersin acısız bir ölüm, oy gülüm gülüm
Gömün beni, aşkın doğduğu yere gömün...

Pişmanlık duyar mı der düşünürsün derin
Bir yanda işin, mesleğin, öte yanda kırılmış yüreğin
Sızdırmazsın kimseye halini belli, sökün olmuş hayatın
Kalan yıllar sağaltırsa yararı ki bir ihtimâl
Alıyorsa hala nefes, bence çok şanslısın.

Bulamazsın seni candan seveni, bu belki hakikat
Ne Leylalar var şimdi ne Mecnunları heyhat
Çöllerde yaşayann ruhsuz kullara döndük,üzgünüm
Çıkıyor yollar aşka,savrulduk biçare
Bilmeler güzel, öğrenmeler istisna
Ya sevmeler yok mu sevmeler, vallahi tövbeler
Yakar dostum eli, ayağı,riyakâr ki insanlar, riyâkar.

Kaybet paranı üzülme, bulursun dahasını yerine
Unut işini aldırma, biraz gecikir nasılsa
Ama sevme sevilmeden, aman ha!
Bunun yok alternatifi, literatürler bile yazmıyor
Teslim ettiğin kalbin,inan aşksız atmıyor...
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1207040/yapan-da-ask-yikan-da.html>

MERTLER DİYARI

Çekilir mi denenleri aldırılmaz çekerler
Dost elinden zehri ilâç diye içerler
Sol yanları ağırlıdır, yüzleriye tebensümlü
Onlar ki onlar; bu yurdun bağı, bülbülü.

Bükemez kimseler, çelikten bilekler
Eğilmez başı asla, riyadan münehhezler
Yolları çetrefelli; sisli, puslu, çamurlu
Onlar ki onlar bu toprağın sesidir
Mertlik arenasının güzide bestesidir.

Sabır dostudur onun, yılmazlar hiç bir zordan
Kanasa da yarası, renk vermez kullar bunlar
Sıkılası elleri, yüreklidir sözleri
İşte onlar a dostlar, eksik olmasın sakın
Görmemek ne mümkün ki, duruşuna bir bakın.

Ay`la yıldız gibidir, zemine çok yaraşır
Bahadırlar sıralı, coşkulara karışır
Edep, erkan bilirler, hatır gönül sayarlar
Ki onlar serdardır, keyfiyete uzaktır
Fedakârlık timsâli, doyurur aç, yoksulu
Bize de düşen şimdi, buna alkış tutmaktır.

Can yurdum Anadolu`m, mertler diyarı bahçem
Vicdan, insaf sahibi Lazım, Türk`üm Çerkez`im
Doğuda bak Dadaşım, Ege`de Efem ile, Elaziz`de Gakkoşum,
İşte mert oğlu mertler, bundan ağırdır başım.

Bu yiğit yüreklerle, aşılın tüm engeller
İşlensin bakir toprak, zeminler yeşersinler
Korksun düşman elleri, bu görkemli duruştan
Ses versin yaylasından, ovasından ,bağından
Mert oğlu mertler, tarih yazsın her yandan.

Siperler kutlu ona, sanki yuva yapmışcasına
Cennete girer gibi mağrur ve edepli, koşarcasına gider cenge,
Çok düşünür, pişirir sözü ve oldukça nazikçe
Ezilmez namerte asla, ucunda ölüm olsa.

Yerinde katılır söze, dinler sözü yerince
MiHenk edinmiştir o, özü samimiyetle
Sınanmaya gelemeyen, haksızlığa kayıtsız duramaz
Mazlumun göz yaşına, kurban eder dünyayı
Çekilmiş yay gibidir, zulme dik durur başı

Tavırları ne özeldir, mert insanlar ne de güzeldir
Dostunu mertten seçen, bence cennet ehlidir.
Değer katar hayata onlar, hem ekmeğe, hem aşıya
Onlar çok bu diyarda, mertler gönül ehlidir.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1207166/mertler-diyari.html>

TESELLİ MANZUMESİ

Kara tren gelmez misin, hal hatırı sormaz mısın?
Zaman ne de çabuk geçmiş,pas tutmuş demir rayların,
Olmaz olsun ayrılıklar, bitmiyor ki hiç sevdalar
Geçen ömür talan oldu, kalanıysa bir sonbahar.

Mucize mi şu tebessüm, yoksa acı teselli mi
Bir gün kader son deminde bize de bir gülecek mi?
Talihime aldırmadım, köşe bucak hiç kaçmadım
Zorluk, yoksunluk ve acıyla; hep savaştım, hep savaştım.

Bilirim kolayı yoktur, hayat emek ister bizden
Keşke bunları bilseydim, ta evvelden, küçüklükten
Emeksiz ve yorulmadan, tadı yok hiçbir varlığın
Zora düştüğümde saklar, belalardan dualarım.

Oysa yaşamak güzeldir, her şekliyle de görevdir
Fırtınalar kopsa bile, arkası günlük güneştir.
Savrulmadan şu hayatta sıkı tutmalı bir eli
Düştüğünde anlıyorsun, o el dosttur, taşır seni.

Olmalıyım ben de çare, düşmüşse dost gam, kedere
Belki sağalır şu yaram, lütufta bulurum teselli
İyi hisseder her insan olursa bir derde çâre,
Doğar bize de aydınlık, mutluluk eder tecelli.

Paylaşıyorum benden yana, varsa dostun bir telâş
Yaşamak bu değil mi, doldurmaktır her bir anı
Bırak gelmesin şu tren, uğramasın istasyona
Al eline şu çantayı, geç kalmadan düş sen yola.

Zamanla dolar belki de çileler derdest olur da,
Hayat sürprizlerle dolu, inişi de vardır sonunda.
Sırtındaki yükü paylaş; hem gül,eğlen, hem de uğraş
Aksın zaman dert edinme, dolar güzellik ruhuna.

Kurtulursun belki o gün, o ki şimdi sıyrıldı da bak
Yapma ince hesapları; genişlik bul, keyfini sür.
Eser gönlünde rüzgârlar, efil efil çağlayarak
Kır gönlünün zincirini, benlik böylece özgürdür.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1207692/teselli-manzumesi.html>

AŞK BİR IZDIRAP

Kötüsü insanın dert salar başına, geçirirsin ömrünü boşa
Çekersin akıntıya kürek, varamazsın bir limana.
Ser sefil ol, dur kıyama, kabul değil duan senin
Kaderini çizen çizmiş, ya abad ol, kendi rızanla
Ya da isyan et tarifsiz, çilekeş derler namına.

Ne yapsan da kar etmezmiş, sevgi hırsla yenik düşmüş
Samanlıkta seyran arayan, sayki masallardan çıkmış.
Girmiş insan rekabete, gözü doymamış servete,
Nerde kaldı bereketi, sevgiler yalanmış,boşmuş.

İman denen o kelime,hayran ediyor hep beni
O ki sarsılmaz irade, sabra yönlendirir seni.
Aşk dediğin ne rutindir, ne de tek heceli kelime
O bir varoluş , nirengi; yaşamının da nedeni.

Zorla olmuyor ki sevmek, zorla gelen kolay gider
Umuttur sevgiler aslen, özlemler onu besliyor
Ya yakınsın o kadar ki, değer tenine senin elin,
Ama gönülden uzakta, yakar bahtını ve derin.

Uzak olsaydı mesafe, gönül dolsaydı bir kalbe
Açık seçik ve samimi, yaşanır sevgiler bence
Kuyu dolmuyor kovayla, sulanmaz yağmurla tarla
Varsa sende bir kıvılcım, yanarsın tipide,karda.

Geçiyor gençlik zamanı, başaklar bir bir sarardı
Geliyor bak güz mevsimi, yakındır hasat zamanı.
Ektiğin neyse gelecek, önüne bir bir serilecek
Haset,kin ve düşmanlıkla, yola çıkan kaybedecek.

İsterdim birazcık sevgi, hem candan hem de samimi
Beslenmemiş riya ile, gece doğar ziya ile
Ne arardım bir Leyla`yı, ne de sorardım Aslı`yı
Ederdi tebessüm yüzüm, yanağa da konardı buse.

Ne işim var anlamadım, ne zor şeymiş aşk denilen
Düşmüşüm çilekeş yola, çölde vaha bulamadım.
Tersine döner belki zaman, bekle yalan, külli yalan
Gönlümce ve tüm kalbimle sarılacak yar aradım.

Anladım ki aşk bir yalan, boşa geçti hayli zaman
Bir elimde dertli sazım, neşe ile çalamadım.
Hazineler değmez ona, bilgi erişmez sırrına
Sultanları köle etmiş, köleleriyse bir sultan
Tek heceli bu kelime, işler yüreğe derine
Ta yürekte delicesine, seven kula rastlamadım.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1208016/ask-bir-izdirap.html>

KARDAN GELENLER

Yine gönül yollarına karlar mı yağdı?
Düştü ateşi gönlümün, ayazda kaldı
Ne tipiler, ayazlar, boranlar gördü,
Anladım ki gurbetten bir selâm geldi.

Bu gönül diyarına yağın şu kar
Gerçekten zemine de yağsa, bana bu kâr
Ne gönlüm daralır, ne yüzüm solar
Bereket yağıyorsa, dosta ve yarene
Eli belinde bekleyen her emekçiye
Kucaklar dolusu sevgiler, selâmlar.

Gizliyor yerin kirini kar taneleri
Örte mi acaba bendeki eleme, kederi
Çamlar ne güzel süslenmiş, resme yaraşmış
Bir renk cümbüşü ki bu, etrafı sarmış.

Ufuk görünmez ama, hayallerse tetikte
Bir masalsı dünyanın penceresi önümüzde
Yaradan dizayn etmiş bu güzellikleri
Atkılar, eldivenler,... haydi ileri.

Meşakkati de var elbet yağın bu karın
Tedbiri bırakmayın sakın, teyakkuzda kalın,
Kalın giyinme zaruri, tembihe uyun
Yürüyün bembayaz yolda, keyfini sürün.

Her gelende karakış, yaşanır masumiyet
Dalar zihin derinlere, ötesi bir uhuvvet.
Hele üstünde karın, yanıyorsa bir ateş
Demlenir çaylar onda, gerisiyse muhabbet.

Camdan bakarken güzel, rengi özel mi özel
Adına kara derler, karası soğuşunda
Hisleriyse tarifsiz ve adeta uhrevi
İnsanı dinlendirir beyazın bu şölenu.

Tipisinde bu karın, bir varsın ve birden yok
Ayak izin örtülür, sanki yürüyeni yok
O anlatır sonsuzu, renginde var armoni
Sanki duygular durur, gözlerse ufku vurur,
Atar yürek seviçle, bakışlarsa sevimli.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1208193/kardan-gelenler.html>

YA BEN ANLATAMADIM YA DA...

Neden böyledir insanlar, işleri yokuşa sürerler
Ya takıntılılar umumi, ya farkındalıkları zayıf
Biz istiyoruz ki biraz, davranışlar olsun naif.
Anlamı yok lakırtıların, güzel değil ise sözler.

Eller var o eller,ne de güzel iş görürler
Doğru insanın elinde, neşe ve keyif verirler
Diller var ya ah o diller, ya satarlar sirkeleri
Ya da bal,pekmez olur da dökerler o incileri...

İnsan konuşmadan önce, düşünmeli ve yavaşça
Kırmamak için kalpleri, hesabını iyi tutmalı
Ne çıkan söz geri döner, ne geçer yüreğin acısı,
Sen, sen ol ki üzme canı, ağırdan yürü yavaşça...

Yıllar yılı hep tartarım, sözleri terazi ile
Önce düşünür,sonra kurarım, ve belki de davranırım
Ağır gelmedi bu ölçüm, sözler ise gayet samimi
Ya bendeki durum yanlış, ya da bilenler yanılmış!
Gerçeklerin bilgisini insanlar hafife almış.

Hakkı ile ilim bilen ne güzel dost ve yoldaşmış
Rastlamak için yola çık, sayıları pek azalmış.
Dik durmuş her yerde o baş, çünkü yaslanmış gerçeğe
Eğilmemiş Hak'tan başka; ne makama, ne rütbeye...

Özünü bilmeli insan, bir hedef seçmeli kişi
Hedefi olmayan gemi, deryada dolanır gider
Varılacak bir liman var, orası menzildir belli
Zaman akıp gidiyorken, tutkuyla sarıl özüne
Çıkarsın dik yokuşları; varısın engine, düze.

Kimi alınır parayla, satılır üç beş kuruşa
Ne gurur var, ne de haya; görüntüde insan güya
Kimisi de kıskandırır, duruşuyla pek şanlıdır
Melekler bile gıpta eder, Hak yoluna sevdalıdır.

Tekamül ediyor hayat; dünkü sen bugünden farklı
İki günü bir olanın hesabı azaptır belli
İlim, edep,nezaketle doldurmalı şu hayatı
Ya güzelce konuşmalı,ya susmalı edebiyle
Onurluca yaşamının bilincini taşımalı.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1208431/ya-ben-anlatamadim-ya-da.html>

SEVMEK VE SEVİLMEK

Gülüşün ne güzeldi senin,giderdi dertler silsilesi
Yürüyüşündeki eda,kıskandırır kem gözleri
Cana değer tebessümün,ruhu okşar gibi saftır
Varken sen yanımda,yaşamak anlam kazanır.

Anlamı olmazdı yolun, tat vermiyor hiçbir öğün
İnan kahr gibi geçer, seni görmediğin bir gün
Ne söylersen mühim değil, acıtmaz canımı bunlar,
Yeterki olmasın samimi; incitici, ağır sözler.

Ne romansız ne hikaye, masalsın sen bana göre
Gerçekliğin sert yüzüne,katlanırım inan senle.
Keşke sende de olsaydı, benden sana akan hisler
Abat olurdu ömrümde,değmez bana gam,kederler.

Boşluğunu doldurdun hep, anlamsız şu hayatımın
Hedeflerim oldu böylece,sana gönülden bağlıyım.
Belki de ben sana göre, ruhsuz ve de sert adamım
Aslında yüreğim yufka, dokunsalar belki ağlarım.

Merhametim arttı senle, sabrım meyvesini verdi
Güz geçti, kışlar yaşandı,ufukta ilkbahar vardı
Belki bir gün sen de görürsün,aşk denen o mucizeyi
Yanında olamasam bile,avunursun belki resmimle.

Gönül oyunu böyledir,aşk insanı derinden söyletir
Zehir olsa yar elinden,badeler dolu içilir
İşte geldik, gidiyoruz,yakala sen de treni
Son istasyon gelmeden bir,sen de sür bunun keyfini.

Oğuzhan`ım dertli başım,ağlar gözüm dinmez yaşıım
Samimiyet ile gelen, kullara ben candan yoldaşım.
İstemem hayinden teselli, ben dertlere aşınayım,
Ya seversin ta yürekten, asude olur şu bahtım,
Ya da sevme asla yalandan,azad olsun kalan hayatım.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1208670/sevmek-ve-sevilmek.html>

NE YAPARSIN?

Uzanır eller semaya, yok kuldân hayır nasılsa
Düşersin, olmaz bir kaldıranın, kahredersin
Kim düşse yine de önce sen koşarsın
Hayat mı böyle, insanlar mı diyarsız şaşarsın
Dünya dedikleri böyle, söyle ne yaparsın?

Olmaz paylaşmayınca gönlün abad
Paylaşmada bulursun huzur ve rahat
Giderirsin derdini elverirse imkanın
Aryan, soran, telaşa düşersin, heyhat
Sorulmayan sen olursun, duyguların berbat
Kader bu demekki, razı olur katlanırsın.

İstersin en iyisi olsun, kendin gibi bilirsin
Kendine istediğini onda da görmek dileğin
Ters teper senin onca iyiliğin, iltifatın, muradın...
Yerle yeksan olur, geceleri yaşarsın
Gündüz düşleri kalır uzak, zifiride kalırsın
Gecen, gündüzün karışır, öyle yaşarsın.

Bu bendeki bitmez sevda; insana, eşe, dosta, arkadaşta
Seviyorum yine de tüm canlıları, hülâsa
İster sitem gelsin canlardan, ister ise teselli
Yaa iansımdan yana olurum mutlu,
Ya da geleceğe bakarım ve yine umutlu.

Kaybetmeyeceğim şevkini iyilikte var ne varsa
Kinden, fesattan uzağım, bana sevgi lazım
Geçsin kalan ömrüm de ister yarım ve mutsuz
İnsan yaşayamaz, sevgisiz ve umutsuz.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1209327/ne-yaparsin.html>

BULAMADIM

Aldım sazımı elime bir makam aradım
Neşeye çıkan o ritmi hiç bulamadım
Düzen değiştirdim bazen, tezenem uymadı
Ne yaptırıysam o coşkuyu tutturamadım.

Dolandı dilime bir türkü içli,samimi
Yazdım sözlerini bir bir verdim ezgiyi
Ne yalan söyleyeyim, asla kopya değildi
Dinleyecek bir kul, kul bulamadım.

Kimi sırça kalemle yazdı özünü
Kimi tellere döktü ahu zarını
Renklere bezedi kimi iç dünyasını
Kendimi dillendirecek yol bulamadım.

Bir anlatsam kendimi, öfkem geçerdi
Ağarmış saçlarım umruma bile gelmezdi
Ne büküldü belim, ne dalardı zihnim
Mutluluğa çıkan kapıyı çalamadım.

Niçin varız biz, neye tabiyiz
Akıl, beden,ruhtan bir haberdarız
Ne biri üstün aslında, ne de gereksiz
İnsan onuru ki, o hepsinden yüksek
Beni ben yapacak dost bulamadım.

Yunus aramış kırk yıl, özdeki o beni
Görünenin içinde gezmiş yıllar boyu
Demışki , benden gayrı bir ben vardır öзде,
Hak yoluna çıkar ben, ta içinizde.

Senlik, benlik kavgası artık yeter etti
“Ben kimim sözleri” cana çok eziyetti
İnsan olmak kimisine hep ağır geldi
Tebessümle bakan bir yar, yar bulamadım.

Ya eğdiler başı umumiyetle
Ya ezdiler gülü, kin ve nefretle
Bitirdiler şu beşeri binbir tehditle
Özgürce yaşayacak yer bulamadım.

İster sevsin beni eş,dost; ister kınasın
Razıyım her cefaya Haktır yoldaşım
Yalana razı olan, Haktan kaçınan
Uzak kalsın benden, selam vermesin.

Ucuza gitmesin yeter, şu çileli yol
Dolsun ömre tecrübeler, olursun bir kul
Güzeli görsün gözün, hayrı söylesin,
Nedametle yaşamaya artık ver bir son.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1209799/bulamadam.html>

VAR BİR YOLU

Umursamaz oluşumuz tutar bizi
Umursamak aslında akıl işi,
Dokunmalı bazen zülfü yare
Buluruz gayretle belki kendimizi.

Açık olmak gerekiyor eleştirilere
Görmek gerek kendimizi elin gözünde
Her şeyi bildiğimizi sandığımızda
İlerlemez olur mantık, kopar diyalog
Anlaşmanın zemini var her çatışmada
Adı kavga değil onun, o müzakere.

Olmasın daima haklılık bizim
Esneklik katar diyaloga biraz tebessüm,
Ya sevgiyle dinler insan, ya kinle bakar
İsteyen anlaşır her dem, niyet halisse,
Bencillerin egolarıysa olur hep en önde.

Statüler ezmemeli asla kişiyi
İletişime engeldir kişinin bu hali
Sözler değer katar,duygularsa sıcaklık
İletişimin özünde var olan duyarlılık
İyi dinlemek, anlamaya çalışmak,
Samimi hissiyatla kelamda bulunmak.

Birebir olmalı ilişki; gözgöze ve duyarak
Aktarmalarla kurulandan hayır yok artık
Hadler bilinir böyle, saygındır herbiri
Sanaldan uzak kalanlar, yanılmaz belliki.

Uzlaşmanın bir zemini mutlaka bulunur
Niyet halisse eğer, eller sıkılır
Yoktur kaybetmek asla, ya da kazanmak,
İşin özü aslında, saygıyla konuşmak.

Bilemeyiz dinlemeden iyiyi, kötüyü
Önyargı derler buna, berbat eder kişiyi
Parçalanır atom bile, o ise asla
Koşulsuz ve yansız bakmak, işte o var ya,
Öldürür kinleri, söndürür ateşi.

Hüküm vermek ağır bedel bilirse kişiye
Toplamalı bilgileri, hep samimice
İnsanlar hem konuşmalı, hem dinlemeli
Batırmadan elâleme çuvaldızları,
İğnenin acısını yaşamalı en önce.

Belki de bir gün bizim gibi onlar da ağlar
Sevinçler de paylaşılır, pekişir, artar,
Düşenin eline, dost eller uzanır
Renk, dil, din ayrımı olmaksızın
Medeniyet, insanlığı tekrar yaşatır.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1210855/var-bir-yolu.html>

HEPSİ GEÇER

Geçer deriz ya, sabırla çileleri
Gençliği de götürür, eritir gider
Yoktur hükmü onların, bize vız gelir
Zulümler tesbiğe dizilir gider.

Çok sevdiğin anlar, olur hatıra
Sevenler anlar ancak, bu bir sınama
Ya sabır gelir galip veya cehalet,
Bekleyenler olur teselli, bulur merhamet.

Derin izler bırakır her geçen zorluk
Bu izlerdendir belki, alındaki kırışik,
Zikirten, tahammülden ayrılma, sıkı tut
Ne karanlık kalır önünde, ne riya ve nefret
Berraklaşır her şey, bulur nedamet
Geçmiş günler geçer zihninden, kül olup yiter.

Bir gün koşmak istersin o küllü yollara
Mutluluğun sırasındır onlar, herbir anında
Keşke hiç geçmeden kalsalar da
İçinden geçer bu biteviye hisler, ama yok çaresi
Eklenir birbirine zaman, of aman aman
Önünde duruyordur koskoca hazan
Tebessümle bakarsın, zihnini, yüreğinin dalar gider.

Sıkıştık her yönden kuşatıldık biz sanki
Ne dinleyenler samimi, ne görenler duyarlı
Yitiyor işte ömür dediğın, doluyor verilen limitin
Ya seslen yüksek bir nidaıyla, ya sus bunlar tercihin
Bak ki takvimler yalan söylemez, kin gütmez, riya nedir bilmez...
Ezanlar okunur verilir selalar, uğurlanır bir bir dost ,akrabalar
Gelir sana da sıra, cemaatsa karşında
Helallik istenir nihayet sonunda
Ömür dediğın yolun son istasyonunda.

Musalla taşına uzanır bedenini,
Ne sözün olur artık ne de kalır kederin
Anılırsın mutlaka ve belki de saygıyla
Ruhun bulur saadet, bu ebedi yurtta
Bırakmışsan geride hayırlı eser,
Etmişsen dostu lütuflu sözler,..
Ölüm de vız gelir, insanoğluna
Bir kapıdan giren, diğerinden çıkar da gider...

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1211031/hepsi-gecer.html>

NEFİS VE İRADE

Yok mu her şeyde bir sınır sizce de?
Acıların da var sonu, sevinçlerin de
Ebede giden yolda limit belli de
Bunu anlayacak o güzîde irade nerede?

Var sayalım ki ömrünüz uzasın,
Hastalık ve dertler sizden irasın
Siz bir düşünün; bire karşı binler serilsin önünüze
Yoksa ortada mücadeleniz, akımıyorsa alından hiç teriniz,...
Varolmanın anlamı ne, hayatın ederi ne?

Ne olsun bir elim yağda, ne de diğeri balda
İrademle, nefsimin dizginleri bende
Gerisi anlamsız, geçersiz, bahane
Ümitlere giden yol emekten geçmeli
Mücâdele şevki, nefsi eğitmeli.

Aldıysanız daha erkenden bu türlü feyzler,
Lokmanın hakkını da bilir akıl,nefsi frenler.
Yok ise kumbarada bu tür bir kıvılcım,
İlelebet nedamet bulamazsınız, bundan eminim.

Hayır demek, bazen iletir hayra
Her şeyi al, yine de sığmaz nefsi kaba
Zirvesinde de olsan hayatın fark etmez,
Edepten münezzeh irade, sana kâr etmez.

Kamil kişi bilir aslen hayrı ve şerri
İkisinin arasında uzanır incecik bir yol
Hüküm vermede dikkatli ve sabırlı ol,
Nefsini malup edenler, en hayırlı kul.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1211537/nefis-ve-irade.html>

DÖN KENDİNE

Ayın karanlık yüzü belki de bendeki
Makam hicran,tonlarsa pesten
Ritim düşük ve yavaştan, derin
Daral geldi ikircikli o yapılardan.

Güneş doğmaz dağın ardı tarafına
Değerse de, batarken der bir merhaba
Bolluk,ziyafet cakti geçer günden yana
Sana vuslat, sana yalnızlık ve onca angarya...

Deminde güzeldir seyri yaşatmın
Balık tutmanın bile ayrı vakti var
İnanmak zor dostum yeni aşklara
Şu saatten sonra değer mi maceraya
İlk aşklara benzemez, vermez o coşkuyu, asla vermez
Bırak kendini akışına hayatın.

Yön verir sana sevgi, o bir dümendir
El verir sana sevgi, o bir canandır
Hırs verir sana sevgi, o motivasyondur,..
Ya vermezse bunları sana sevgi
İşe o varya o, yalandır en büyüğünden
Yıkımdır en şiddetlisinden;seldir,heyelandır,...
Biteviye duyguların azraili,katilidir,azılısından.

Sevme arkadaş, kırılmasın gönlün dalı
O dal ki narindir,tutmaz kolayca bir aş
O dal ki benzemez kırığa,gelmez melheme,alçıya,..
Kırılma arkadaş, ağırdan yaşa, bu ki hayırlı.

Batacaksa gemiler batsın bırak
Yanacaksa alevler içinde gönül sofrası
Dadansın bu zemine kimliksiz iti,kurdu,ayısı,...
Sevilmemişsen üzülme sahi, sabır aşkın tek ilâcı.

Sev yalnızlığı sev o, dosttur bazen
Kır inadını, aç kapını samimi dostlara
Senin gibisi çok inan, bak etrafına
Dönüyorsa dünya yine de aldırmadan
Savrulmamalı, değmez bir aşk için yeniden.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1211988/don-kendine.html>

YALNIZLIK VE SEVGİ

Özlemler, kıyısına vurduğunda hayatın
Sözler bittiğinde ansızın sükûnetle
Yanmayınca sol yanınız eskisi gibi mülayim
Geçmiştir izi size dair olanın,kalansa kifayetsiz,
İçinde sürüklenilir o zaman, hayat nihayetsiz.

Düşersiniz amacınız da ardınızda kalarak
Ne yürümektir artık bu gidiş, ne yalpalamak
Vurgun yemiştir silsilesi, sizi bağlayan düğümlerin
Ne bir hecesi vardır şimdi, ne de manifestosu
Anlarsınız içiniz de yanar ve fakat gerçek bu.

Çizmiştir onlar da yolunu ki bu kaçınılmaz
Ne bıraktığın gibidir onlar, senki bir misafir,
Şer değil bunlar ama akıl ve mantık da almaz
Gözüğe gelmeler anlık, duygularsa darmadağınık
Yıpratmıştır ayrılıklar sevgileri, gönüllerse olmuştur artık esir.

Su gibidir hayat yolu,değer mi ağlamalara?
Bulur o kendi yolunu, çizer istikametini
Kabuk bağlamıştır yaralar, kanamaz asla bir daha
Sende kalan hatıralar, belki birkaç resim şimdi.

Ama dolmuyor hiç yeri; gidenlerin ,yitenlerin
Elde var hep ayrılıklar, yürek buruk, bakış donuk
Bilmem bu dünyanın düzeni,anlamadık niye bozuk
Sevgide aslan payını, gönülden sevenler alır
Eminim bu sevgilerden, onlara yine hicranlar kalır.

Baca tütüyor ev soğuk;içerisi yaz, gönül kıştır
Yürekler köze düşmüştür, yeli yoktur, yanar donuk
Belki küllenir diyerek,selamlar edilir uzaktan
Anlaşılan değil mesafe, konu asıl tam bir çile
Gögüslemek zordur hayatı,tek başına koca kentte.

Kimi tektir çoğul yaşar,kentte sayısız insanla
Kimi onca yoğunlukta, yalnızlığa yelken açar
Kimi sever muhabbeti, neşeyle eritir vakti
Kimisi de zehir eder, görmez sevgiyle bakarı
Hoyrat olur, hiç pas vermez,tebessüme yaban bakar
Bulunmaz onda sevgiden, beklenen bir gülüş asla.

Nasıl yaşar insan sevgisiz, nasıl nefes alır?
Sevgiden uzak bir kalp, işe nasıl zevkle sarılır?
Sevgiden geçmeyen bir yol, çıkar mı bir aydınlığa?
Biliyorum cevaplar aynı,aklın yolu bir değil mi?
Karanlığa mahkum olur, sevgiyi yitiren bir kul
Ya da esir alır onu, sevgiyle ona açılır bir yol.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1212194/yalnizlik-ve-sevgi.html>

SÖYLEYİYİM

Aradığım sevgiler yalancı çıktı
Sevgiki dediklerim sırtımdan vurdu
Bu bende ki talih, şahsıma hastı,
Böylesi kadere ben ne söyleyeyim.

Eğil dağlar eğil, yare gideyim
Efkârımı, zarımı bir söylemeliyim
Ya geçit ver bana sen, ya un ufak ol,
Kazma, kürek eldeyen bağrın deleyim.

İşte geldik, gidiyoruz bu ki son tren
Sevgiyi anlatmaya yeter bir kelâm
Ey sevdiğim, bana sen bir selâm sal,
Görmeden yüzünü ölmek zulümdür
Ufka dalan gözlerim arıyor seni,
Bekletme artık, şu yorgun bedeni.

Sazım bile artık sitemli çalar
Hatıralar zihnimde sinemi dağlar
Belki seversin diye umudun bağlar,
Ben artık şu gönlüme ne söyleyeyim
Sensiz geçen günlerde bir avareyim.

Aşk odu ki o, değdi mi cana
Açar yüreklerde onulmaz yara
Bu derdin yok ilâcı sevgiden başka,
Doktora, tabibe söyle neden gideyim
Sensiz bir hayatı , ben neyleyeyim.

Oğuzhan'ım yine depreşti yaram
Sağalmaz bir yara bu, iyi bilirim
Aşk olmazsa hayatta, varlık anlamsız
Sevgiler dile gelsin; hilesiz, şartsız,
Belki bahtımız güler, tebessüm ile
Ey sevgili bir gül sen, benki bülbülüm
Yaşam anlam kazanır, seninle yine.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1212411/soyleyeyim.html>

Ah Gönül

Bakınca öylece uzaktan,bilinmez asla
Saklısındadır derdi insanın değil beden de
Ne hekim anlar bunu, ne zaman olur çare,
Bir yazıdır ki bu yoktur alfabeti
Ruhundaysa dert insanın,sevgidir tek çaresi.

Yine düşünüyorum yollara, ne gelir elden
Gidiyor solmuş bir yaprak, kalan ömürden
Alıştım diyemen asla bu ayrılıklara,
Mutluymuşum gibi, sahte rol yapamam ya.

Biteviye değil bilirim silsilesi dertlerin
Üst üste gelir sinsice sabırdır derim
Boğacaktır bir ışık, zifiri karanlığı
Özlemler bekliyorum doğacak şafağı.

Duygular karmakarışık yine zihnimde
Toparlanmak istiyorum tüm gücüm ile
Ne mekân tanıdık bana,ne de bir nefes,
Takmıyorum rutinleri artık, benden de bir pes.

Çanta,valiz hazırlığı ne de kolaydır
Ayrılır birkaç elbise,işlem tamamdır
Önemli olan ne valiz,ne de çantadır,
Ruhun aykırıysa dostum,halin haraptır.

Ne yapalım hicranlar var, istemek de
Girer araya şu gurbet,özlemler cepte
Yine kavuşulur nasılsa, vakit gelince
Dedik ya içte sıkıntı, değil beden de
Söz geçse de bedenlere, geçmez ki gönle.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1212748/ah-gonul.html>

Öyle Görürsün

Kimi boşuna bakar bardağın, ruhu karamsarlık satar
Kimi dolusuyla yetinir bardakta, gerisi ona angarya
Emeğe bakar birisi, sonuç ne olursa olsun
Sonuca aldananlar ise, yaşamdan hep kopar gider.

Ne yapmak istediğimiz önemli,hüsran da olsa sonu
Amaç sonuç değildi ki,çaba göstermek önemli
Karınca da küçük ama, su taşıyordu yangına
Anlayanlar çözdü işi, çıkardı kendine bir ders
Anlamayana bu işler,hem tuftadır,üstelik ters.

Gayretler bizi bağlıyor, hayata hem de çok sıkı
Kalmıyor bizde bir dert, ne bir ağrı,ne bir sızı
Alnı terliyorsa insan,umut eder yarınlardan
Çalışanlar için lütuftur,her doğan gün umutlara,
Miskinlere uzak bunlar,bencilce bakarlar hayata.

Ne azlık sıkar bizi, ne de çokluklar şımartır
Bolluk içinde yaşarken,ölçülü olmak esastır
Gelse bir gün sıkıntılar, hazıra dağlar dayanmaz
Tutumlu yaşayanlaraysa, zelzeleler zarar vermez.

Kişi hakkını bilmeli,fazlasını üleşmeli
Başkasının mutluluğu, onu da mutlu etmeli
Ya ben deniyorsa hep,bunun sonu olur harap
Bir zamanın varlıklısı,şimdilerde harap,bitap...

İnanmam şansa,talihe, elbet bir kaderi var insanın
İnancım ki o da böyle, çalışmak ıslahı kulun
Ya sevmeli paylaşmayı, nimetlere şükretmeli,
Ya da savurganca yaşayıp, sonucuna katlanmalı.

Biliriz ki ihtiyaç çok, olsa her şey yine azdır
Yenisi çıkar zamanla,insan dolar ihtirasla
Eskimededen alınır yenisi,bitmez bunun teranesi
Ya kölesi olunur eşyanın,biteviye arzuların
Ya da yetinir olanla, mutlu yaşar herkes için.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1213223/oyle-gorursun.html>

YA SEN OLURSUN, YA DA SENDEN

Bir başka olur gönül, girince işler yoluna
Düzen,intizam vardır kısacık şu hayatında
Açılır tebessümle doğan gün,kapanır yine neşeyle
Sen,sana benzersin geçen saatte,günde.

Dakikalar saat, saatlerse gündür sanki ebedi
Sanırsın ki bitmez ömür sen de kalacaksın baki
İşte öyle doruklarda yaşanır her anın onla
Sen sendesin mutlulukla, gamzededir gönül sahi.

Çıkmazsa raydan sevgiler,ne de sevimlidir işler
Zorlar keyif verir,kolaysa gelmez göze
Nazar değmesin dua et, imrenirken kem gözler,
Bulursun kendini dem dem,iyilik ve güzellikte.

Çıkmasın onmaz yaralar,açılır sonra aralar
Ağrılıdır ayrılıklar,gelmesin ha sonbahar
Ya yücesindedir gönül, düşer zirveden yerlere
Ya bulur kendinde bir güç,direnir tüm tuzaklara.

Serde varsa ayrılıklar, gelir kader diye önüne
Bulamazsın çare buna, varsa çekilecek çile.
Belki yazılmıştır dersin, kaderdir bu ta ezelden
Düşersin bir hayırsıza,eder seni inan senden.

Umut sevginin eşidir,onsuz açmaz çiçek baharda
Yağmursuz geçerse mevsimler,kuraklıktır ne yazık sonu
Değmezse gülüşler göze, yaşanan sevdalar boşa,
Sen oyalan senden yana, ihanetler boşaltır içini
Hissedersin bilki kendini,yörüngeden çıkmış gibi.

Ya senle geçer bu hayat, ya da sensiz yine yaşanır
Biri neşe katar sana,biri açar kalpte yara,
İsyan etmek boşunadır, sabırda vardır teselli
Düşşsen de bir sevda atından, seni yeniden katar sana.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1213396/ya-sen-olursun-ya-da-senden.html>

İSTEK VE GAYRET

Öykünecek malzemesi boldur hayatın,türlü türlü
Ne yana baksan, görürsün gurur abidesi edersin gıpta
Ya kıskançlık yok mu, mahveden seni ihtirsala,
İşte, o zaman yokoluştur bu; hasetle ve riyayla.

O kocaman işler nasıl da başarılımış,
Kimine göre burada şans,tesadüf varmış
Bazısı da bakarmış ki, samimi ve derince
Anlarmış o zaman bu payeyi, bir de alkış tutarmış.

Öyle ya, tarlada gözü olmayan, hasatta neylesin
Tozu, dumanı yutmadan var mı bir zafer?
Ne ederse kişi, kendine eder
Yok ki başarının tılsımı, yok ki aşısı, iğnesi
O ki gayretle eder tecelli, emeğe namzet
Varsa tutulur alkış, o da gayrete nispet.

Ne irade başlı başına bir hazine, ne de gayret
Rotası olmayan gayret,ezer herkesi
İradeye bürünmüşse çabalar,varır sonuca,
Aşılır tepeler,dağlar,çıkılır doruğa.

Ne istediğini bilmek en mühim mesele
Bu isteği çerçevelemelidir gayret ve neşe
Belki zaman alır sonuç, bundan kimene
Yutulur toz, duman; akar alından ter
Çekilen sıkıntılar elbet, değer zafere.

İsteklerin, olmalı karşılığı bir meziyetle
Güven katar insana bu yolda çile de,dertte.
Başkalarının başarılarını laf etmektense
Sussun dil; konuşsun el, ayak,diş,tırnak ve kol
İstekleri gayretle buluşturanlar en samimi kul.

O zaman erilir kurtuluşa, gün yeniden doğar
Açılır yeni bir sayfa, mevsimlerden ilkbahar
Bilinir seyri alkışın, o bir sonuçtur
Emekle yürünen yol, zilletten zilletten kaçıştır.

Zaman da anlam kazanır hedefi olana
Zahmetler büyümez gözde, uyulursa plana
Sen ki görüyorsun hileyi de yalanı da
Tutacaksan alkışı, tut ki gayrete,
Ne doyumsuz zaferdir o, bunu bilene.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1214266/istek-ve-gayret.html>

YAŞAMAK,UMUT İÇİN

Kırılmış kanadım, kolum; ta zirvelerden düşmüşüm
Sayki savaştan çıkmışım;hem halsizim ve yorgunum
Ne yenmek önemli artık bana,ne uğramak hezimete
Gidişat hiç iyi değil,bir düşünüş ki bu en dibe
Onuru olmayacaksa, eller bomboş kalacaksa
Sevgiler neyime benim, saygılırsa hep palavra.

Vakti geldi artık, silkelenmenin belki
Başkalarını düşünmekten dönmeliyim bu fasılda
Ya kendime etmeliyim bir iyilik,lütuf
Ya da ruhumu,bedenimi gömmeliyim toprağa ve yavaşça.

Acele etmeden düşünmeli insan
Sıkıntısız anlar da gelir bir zaman
Yürüyüşdür ki hayat yolu;inişli,çıkışlı, engelli,...
Düştüğü çukurdan insan, kalkmasını bilmeli.

Yaslanacak ne var diye umutlarla bakarsın
Düşkün ruhun yerlerde, ızdırapta ne yapsın
Ya bulacaksın sağlam bir dal,seni çekecek
Ya da sabırla deyip, çileni çekeceksin.

İyi demeleri mi gerekir olmak için iyiden
Desinler sana kötü, vicdanın olsun rahat
Ne başkalarına göre yaşa,ne hayatı berbat et
Sıyrılacaksın gayretle,bu zeminden,izveden.

Vardır yolda bir kavşak,karar vermenin yeridir
Dünya sağlara göre,ölüler hep yerededir
Ya paspas gibi yaşa hayatı,bassınlar üzerine
Ya da kalk ayağa yeniden,sağlam bas şu zemine.

Bul bir amaç kendine,akıp gitmesin hayat
Harcanıyor ömür denilen anbe an,saat saat
Ver kavganı sırasında,varsın ya bu gerekli,
Sonuna dek yaşamalı, olmamalı emekli.

Sorgula her ne varsa,hayat insanlar için
Yık tabuları zihinden,kır şu kavanozları
Önünde uzanıyor ebedi bir saadet
İyilik,doğruluk,merhamet,... değerler manzumesi,
Doldurursan içini, sunar hazinesini
Varlığın değil boşa, mutlak ara kendini
Değirmen de dönüyor, buluyor eksenini.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1214478/yasamak-umut-icin.html>

HAYDİ YENİDEN

Ne kırgınlıklar,özlemler,yaşanmamışlıklar var
Eklenseler birbirine, bir ömür yapar
Takılmalı mı bu apansız gidişlere bilmem,
Ne dönüşleri var geçmişe, ne görmek geleceği hayatın
Bir tekamüldür sonları hep, ataletsiz duramam.

İkiden çıkarsa iki,sıfır mı kalıyor sahidin
Bu matematik yanlış usta,bir hata var gerçekten
İster iki, ister on iki olsun çıkan benden
Hep kalır ortada bir ben, o ben ki ne feyzlidir aslında
Her sıfırında hayatın, binler çıkar içinden...

Bulsun yeterki zemini insan, bakın neler değişir
Eller işler,zihin işler,gelir neşe dolu günler
Katlanılır acılara, güçlü durulur rüzgâra
Bulunsun bir küçük kıvılcım,işte odur yeni adım
Yakar geçer hazanları,açtırır gönülde baharı.

Sevmek aramaktır bazen,doğru yerde ve zamanda
Bırakma ucunu hayatın;sakın,dönme gerilere
Ne varsa değer hayata,yaşadığın şu andadır
Yak gitsin gemileri ,sil gitsin tüm çileleri
Dikkatli bakarsan eğer,görki neler değişiyor
Hayat denilen geminin rotası önünde duruyor.

Unutma güzel günleri, seni besler ta özünde
Zorlukların üstesinden gelinir sen isteyince
Sırası gelince açar;lale,nergis mormenekşe,...
İşte doğ artık yeniden, açılsın yeni bir sayfa
Demlensin yürekte sevgi,sevki yeniden başla.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1214963/haydi-yeniden.html>

SEVEMEZSİNKİ

Ne bahtım uyanır şansa, ne gözlerim görür renkleri
Bulamadım yıllarca bana oynanan şu hain oyunu
Sen mi seveceksin daha çok, sen mi dokunacaksın aşka
Şaka yapmayın artık,kaldıramam bunu asla.

Hani dokunmalar vardır ya kıyamadan,üzmemeye odaklı
İçimde sevgiler varki,hep sana, sana saklı
Şimdi anlamamı beklemem doğrusu, kolay değil idraki bunun
Şimdilik yaşa öylece, düşünürsün gelirse zamanı
Bense saklayacağım; sevgiden,dostluktan yana hatıranı.

Sordun mu hiç bendeki seni bana
Sen yoksun cümlesi, en ağırı,en zoru cana
Ya senle çıkılır yola,ya sana doğru
Nerden bileceksin hisleri sen,söylenmedikten sonra.

Bakki ufka doğuyor yeni bir gün, sevgiler rövaçta
Işıltılar haz katıyor özden seven insana
Yabancısin halen duygulara,aramızda mesafeler
Değse ten tene,yokki anlamı tebessümsüz,sevgisizse
Onu diyorum hep onu, sevemezsin benim gibi
Sevgim; çıkarırsız,plansız,hesapsız,ebedi ve kalbi...

Bakmak gerek onun gözüyle hayata anlamak için
Yoksa ne anlamı var çekilen onca dertlerin
Sen ki yakındayken,duyguca çok uzaksın ne yazık,
Bu âlemde bana sevgi; tutunacak dal,şefkat ve azık.

Diller söylemekten imtina ediyorsa sevgiyi
Kollar açılmıyorsa şefkate,ışıldamıyorsa gözler,...
Ne sisin,dumanın,tozun,yıkıntının esareti yıkar beni
Nasılsa içmişiz ta ezelden, sevgi denilen iksiri
Ne sessiz kalsa da gönül illeri bıkmaz; dil,söyler seni
Ama dedim ya, sen hissiyatta çok çok geride
Bense hep sana doğru; rotamsa senin izinde...

Bekler durur gönül umutla,alışmış hüsnü zanlara
Fırtınalar koparamaz çilekeş şu bedeni ruhundan
Ya vazgeç artık,umursamaz şu huyundan,yazık yıllara
Ya da vazgeç gitsin; hatıralar var, onlar yeter bana.
OğuzhanKÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1215515/sevemezsin.html>

Duyarlılık Lütfen

Biz mi yanlış bakıyoruz hayata,diğerleri mi?
Yerimiz mi yanlış yoksa,zeminimiz mi?
Ya diğerleri keyfiyette ki öyle olmalı
Ya da bizler çok ciddiyyiz, öyle değil mi?

Diyorum ki yeşil güzel,temiz kalsın havamız
Okuyalım dergi,kitap,zenginleşsin dimağımız
Yok diyor birileri,ne hükmü varmış o yeşilin
Dikmeli üzerlerine şatafatlı otelleri
Onlardan gelecek dolarla,cepte sürelim keyfini

Nasıl bir kafadır bu,nasıl bir egzantirik zihin
Sanki paranın gücüyle,yeşerek dağ,tepe,zemin.
Ya bizden sonrakilere ne bırakır bu boş kafa
Onların hakettiği aslında; çorak toprak,çöl ve vaha.

Böylesi insanlar bence, ne de uzak gerçeklerden
Duymalılar hakikatı, iş işten daha geçmeden
Başka bir dünya yok ki,tarumar edelim onu,
Kirliliğe bakarsanız; say say bitmez,tam diz boyu.

Hiç kısmet olmadı sahi,temiz bir mesire yeri
Bulanlar varsa söylesin, bir iki de resim çeksin
Ne tarihe var bir saygı,ne doğamız kaldı gayrı
Bıktık artık şu çöpleri atan şuursuz ellerden
Nereye baksak kirlilik, nereye otursak koku
Yok mu bunları bitiren, doğaya saygı dedirten?

Elhamdülillah deriz hep birden,temizlikmiş şiarımız
Onun için hep birlikte,kirlilikten muzdaribiz
Nasıl oluyor bunu bilemem,şikayet edenler de onlar
Peki tonlarca o çöpü,hangi kafayla atarlar?

Bu bir kültür, vicdan işi, kişi yurdunu sevmeli
Sağlıklı bir çevre için duyarlılık geliştirilmeli
Hava, su ve toprağımız kirlenmesin artık, yeter
Ormanlar zenginleşsinler, bayram etsin şu ciğerler.

Söylemlerle olsaydı iş, dünya cennete dönerdi
Bu bir gönül,sevda işi, bırakmayalım peşini
Çok geç değil asla yarına, elden gelmez hayır vatana
Giden güzellikler dönmez, yıkılınca olur harâbe.

Sahibi biziz vatanın,sorumluluksa herbirimizin
Ümidimiz hiç bitmesin,herkes birer fidan diksın
Deniz mavi, ırmak berrak, ormansa yeşilde buluşsun
Duyarsızlık, egoizm yeter artık bir son bulsun!

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1216070/duyarlilik-lutfen.html>

VEDA SEVGİLERE

Sanırsın ki bir çif göz alır,götürür seni
Ne yazık güzel gelmez sonu; ızdırap,kıyım, yıkıntı,
Oyalandığının varırsın farkına aslında ne yazık
Beilki bunlar,hayatında tattığın en zehirli azık...

Ne his kalır sende artık,ne de bulursun teselli
Tövbelisin sevmelere,küskünsündür kadere
Karanlıktır,izbedir bu yolun nihai sonu
Yaşam, aldığın bir nefestir artık,kalanı da solu,solu...

Ölüm denilen gelir de tebessümle,bu en güzeli
Ya ölmeden gelirse ansızın,gömüllmek var diri diri
Sevdiğinin yalancı o gözleri,neden kaçır sağa,sola
Avuntusundasın hayatın;sevgisiz,savrulmuşsun sanki boşluğa.

Ne sabır dayanaktır sana,ne de dürüstlük
Karşıda da olmalı az da olsa, değerlerden bir ışık
Yıpratma artık bedeni,bakki gece,zifiri karanlık
Anlasaydı seni,sevebilseydi; yaşarmıydın bir ayrılık.

Bir seçimdir hayat,zorla olmaz aşk,sevgi
Yitmişse ahde vefa, taşıyacağın kota dolmuştur bilki
Gönülde seni taşımayan,sırtında neden taşısın ki.

Yaşlar dolar gözlere,akar yanaklardan inan
İnsan ne getirebilir maziden aşkı,ne dönebilir geri,
Düşme dostum vefasız,hayretmez aşk bundan sonra
Gider gider son deminde,yıkar seni aldirmeden.

Sevgi aldırma oysa,kırmamaya özendir,özcedir
Geniş insanlara lüks, huysuza zordur,kurmacadır
Lakin aşk sevmez bahane; ne paradır,ne de zardır
Kendinde onu bilmek,emektir içten,uğruna ölmektir.

Silemezsin elbet geçmişini,inandığın seneleri,ayları
Taş kadar serte çarpar da burnun, açılır yeniden gözün
Sen bil Leylaları,Aslıları;sakla koynunda pırıltılı yıldızları,...
Yıkılmışsın belli ki tütüyor dumanın,sönmek üzeredir közün.

Seveni sevmek ne güzel değil mi,sahiden
Kısmet böyleymiş arkadaş,üzülme içten,derinden
Katlanmak olmaz tekle,sevgi karşılıklı ve yürekten.

Bulalım diye çıkmadık ya yola, saf duygular alabora
Vazgeçen utansın sözünden,uzak kalsın elden,gönülden
Tutarsa da bir beddua,ama sevgiden yana ve tutkulusundan
Yaşarsa anlar seni,çalar kapını vakti gelince
Geçmiş olsun ey sevgili,ben unuttum,unuttum çoktan seni...

Şimdi buldum kendimi hem de yeniden
Yaşadığım geçmiş yıprattı beni,en delisinden
Bahanem kalmadı kendime,güleceğim yeni güne
Sevgiler kalsın geride,aşk uğramasın boş kalbime
Giden gitti,yiten yitti,ele ne,kime ne...
Selâm olsun kalan ömre,veda veda sevgilere.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1216494/veda-sevgilere.html>

AŞK DENİLEN

Duygular kör olur onunla;ses titrer, yürümez ayaklar
Esen rüzgâr onu söyler, dilde zikreder ozanlar
Ya yüreği neden vardır insanın, neden sığmaz kafesine
Vurur aşk rüzgârı vurur,eser mertlerin göğsüne.

Sertleşmiş kalpler de atar,tanımaz inceliği
Yabandır böylesinin ;sözleri,düşleri,sevgileri,...
Bir dokunuşta yaşar kimisi kalpte depremi
Kiminde bir bakış alır götürür;ruhu,bedeni...

Ah o gözler yok mu usta, ogözler
Süzülür gönülden içeri,yüreğin yanar ,yanar sızlar
Yanmak derler ya içten,dumansız ve inceden
Alır seni götürür diyarlarına ve asla bilmediğin.

Zor mu kalır artık sana,içmişsin aşk pınarından
Ne yemek gerek,ne de su, yanay benzin bu ayazdan
Ne yük vardır artık kalkmayan,ne iş vardır sonu gelmeyen
Önemi yoktur ,anlamsızdır, limitsiz o mesafelerin.

Tanımaz ki o sınırı, gelince kandırır arsızı
Yanar yürek,içte sızı,gönül ki sığmaz kafese
Düşersin hem de azıksız,vadilere ve çöllere.

Aşk bir iksir,tadı hoştur; yiğidin hasına harçtır
Yıkılmaz kaledir onla,başeder bilki cihanla
Yetmez aşka koca dünya,tutulmaz o el ayakla
Gönüldür sofrası onun,sözmez ne köpük,ne de suyla.

Dikkat et,yakmasın seni;eritir zihni, bedeni
Tutulursan böyle aşka,yuvan olur dağ da taş ta,...
O beslenir saf sevgiden,işler ruhlara ta derinden
Kanar yaran yâr elinden;belki biter bir mezarda .

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1216775/ask-denilen.html>

AAH MEMLEKET

Kaplanmıştır her yanın şimdi bereketli karlarla
Güzelliklerin beyaza doğru,havansa nemli,sisli
Belki birkaç eski çam deler göğe doğru gururla bunu,
Manzaran ki görölmeye değer görkemli ve kasvetli.

Ne insan sesi var artık ormanında,ne duman
Meraklılar uğrar arada tütürürler kordan ateşi
Yakınlar dilediğince şimdi, bu mevsim ki ne müsait,
Kırık dallarından düşmüş ateşe kor şimdi ;çamin ve meşen
Haydi yolcu bulunmaz şu fırsatın çıkar tadını
Kara kışta,engiz beyazda eğlen,neşelen.

Olmaz elbette salıncak keyfi şimdilerde ve sakıncalı
Öte yandan solumalı temiz havayı, görmeli eşsiz bu doğayı
Süslenmişler gelin gibi ardıç,çam,meşeler,...
Gönül bu ,şimdi memlekette olmayı ister.

Yazı da başka memleketin,ilkbaharı,kışı da
İçim cız eder güzünde,sanki ayrılık zamanı
Girer istemesek de şu hasretler araya
Giden olursa söylesin benden,kucak dolu selamı.

Harabe olmuş, vaktinde cıvıl cıvıl çalışan okulu
Kara önlüklü talebeleri kalmış resimlerde, oldu mu
Ne öğretmenlerin gür sesi var,ne şarkıları çocukların
Kara tahta antikaymış, bunlar doğru mu?
Memleket içimize dolmuş,işlemiş ta derinden
Suyu başka akarmış, yoluysa tozlu,topraklı
Bulmakmış kendini aslında,alabildiğine ve içten
Penceresinden baktığım yollar şimdi neredeler
Ya, kasaba pazarına giderken ki neşeler...

Ah memleket, sen ki değişme, öyle kal
Her geldiğimde, geçmişimle bulmalıyım seni dileğim
Değişim dedikleri yıkımlar uğramasın sakın sana
Seni de kaybedersem, geçmişten ne kalır bana.

Yanlış anlaşılmasın, asla geri kafalı değilim
Teknoloji gelsin, kolay olsun hayat, ben de isterim
Deme o ki kalsın doğası; kuşun yuvası, eski kalenin başı
Göze olmasın değişim,gönül buna isyankar,bunlara karşı.

Kopmasın insanların geçmişiyle bağları
Memleket yok mu memleket,aşkların hep odağı
Köklerini buluyor sanki insan,dostu,arkadaşı,...
Bir o kalsın hep sade, o ki gönlün ilâcı.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1217748/aah-memleket.html>

İSTEMEZDİM AYRILIĞI

İstemezdim ayrılığı, düştüm yine figanlara
Yokluğun içimde yara, sorma beni rengim soluk
Yaşıyoruz gibi uzaktan öyle, arada alıyorum bir soluk
Sormadı kader koydu önüme, gözlerde dolu yaşlarla.

Ne yana dönsen hep karanlık, güneşse bile kifayetsiz
Dolaşırım caddelerde, boş gözlerle ve amaçsız
Gönül sesim kısık, düşüncelerim darmadağınık
Bir selamın var gelirse, o da; haftada, ayda belki de
Dedim ya, zor iş şu hasret,müşkülmüş zalım ayrılık.

Girdi dağlar araya say say bitmez,eklenir çileye
Değirmen misali döner zaman, melhem olmaz yaralı kalbe
Bilirim bedeli var yaşamın, almadan vermek var mı öyle
Beni güldürmüyor içten, ne kazançlar, ne de övgüler
Toparlanmak çok zor dotum, hicranlar hisleri törpüler.

Olsaydın derin bir kuyuda, iner de çıkartırdım inan
Ne de katıymış şu hayat, dayan, sabret,geçer zaman
Kopuyor içimde fırtına, elim uzanmıyor uzaklara
Sen ki ötelede, mesafen beş yüz küsür kilometre
Kahvaltılar öksüz kaldı, gözüm daldı uzaklara.

Senden hatıra şu saat, taksam koluma belki yıpranır
Takmasam koysam köşeye,hatırlamam güman olur
Döner gün aydınlıktan, yine çöker geceler başıma
Bir akşamlar var bana, gündüzlerse haram olur.
Değmeyin gönül telime,doluyum, hem de çok dolu
Yolladım sitemli duaları,bulur Rabbe giden bir yolu
Kim ki sevmez şehla bakan , o saf ,o temiz gözleri
Ki o gözler, düşünene neler söyler,baksan ki neler
Koca ay geçti yine yoksun,özlettin yine kendini
Çık gel artık bitsin özlem, yollar kavuştursun bizi.

Uçtun, daha ne de toydun, bizden epey uzaklara
Kaldık sensiz orta yerde, yokluğun dağlar ciğerimi
Ne çayım verir keyif, ne sazım sağaltır gönül telimi
Büyümüşsün oğul, değişmişsin, göremedim boyunu, posunu
En çok bu üzer beni, bizden uzak ve de yalnız geçen günlerini
Sakladım , biriktirdim içimde, vuslat gelir nasılsa,son bulur bu azapta
Geldiğin gün okurum, buğulu gözlerle sana, bu sitemli şiirimi.

Sevin dostlar çocukları, sevin ki bilsinler derinden
Uçup gidince anlıyor insan, sarsılıyor aile bu depremden
Söyleyin ki duysunlar sevgi dolu sözleri,biriksin ruhta, gönülde
Saklamayın hislerinizi, daim değil beraberlik, ayrılıklar uğrar hanenize
Beklemez hayat dostlarım,yavruklar uçacaklar bu yuvadan.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1218281/istemezdim-ayriliği.html>

SOKAK ÇOCUKLARI

Kenarındadır hayatın , duymaz sesini, soluğu kimseler
Ya güler yüzü ki bir ihtimal,içiyse ağlamaklı
Dokunmamıştır sevgiyle o birileri,yalnız hisseder
Karnı doysa ne ki, sen sevgiden haber ver.

Aramızda, hemen yanı başımızdadır
Ne varlığı daraltır bizi,ne hali hüzn verir
Arada bir belki güneşle tebessümlenir
Umutları da vardır belli, kaderiyle cebelleşir.

Ayazlar alışık olduğu, yağışlarsa ıslanmadığıdır
Ne korur elbisesi yaştan onu, ne de ayazdan
Ayakkabılarıysa perişan, gelmez tamire
Yokmuş gibi yaşarlar, koca insan selinde.

Öykünecek ne de çoktur özlemleri onun
Halbuki rutinindedir özlemleri,ortalama bir çocuğun
Ne uyku saati bellidir,ne gündüzü,gecesi,...
Yaşadığı her saat bir insanlık çilesi.

Çıkacak bulsa bir fırsat,yeniden doğmaya
Yeşerecek ümitleri bir bir, artacak sevinçleri
Görecek ki hayat büyük, hapsolmuş o kadere
Eklenmesinler yeterki, yeni dertler çileye.

Onlar, sokak çocukları ve içimizden birileri
Okullar uzak kalmış, yokki bir üniformaları,
Siz beğenmezken sofranızı, onlar ekmeği bulamaz
Sorsanız bir nedir kahvaltı, eminim ki anlatamaz.

Kahvaltılar lüks onlara, hani nerde,sıcak çorba?
Düşmüşler daha erkenden kimsesiz,loş sokaklara,
Arıyorlar yenecek bir bayat ekmek, orda, burada
Bulurlarsa giyecekler gözden çıkmış temiz urba.

Kim fark edecek onları, kim saracak, kim sevecek...?
Bu çilesi çocukların, ne zaman nihayete erecek?
Ya duygular, ya merhamet, nerde kaldı insaniyet?
Sokak çocuklarının yüzleri gülmez asla bu düzende
Ya çareler aranmalı, bedeli her ne olursa
Her toplumun kanayan yarası, süregelen bu trajediler,
İnsanlık ölmesin lütfen, farkına varsın hanımlar,beyler.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1218732/sokak-cocuklari.html>

Sevgi ve Mutluluk

Hey gidi diyor insan,baktığıında o yıllara
Mutluluk cepteymiş meğer, anlıyorsun şimdi anca
Bir top,ayakkabı,saha,çıkardık biz meydanlara
Kartallar gibi özgürdük,küçükmüş yaşımız daha.

Şimdi nerde o mutluluk, anılarda kalmış sanki
Parmaktan bir pişmaniye, değerdi en büyük keyfe
Annem,babam,kardeşlerim,...kocamanmış geç anladım
Küçükken dünya büyükmüş, teraziyle tartamadım.

Biz büyüdük o küçüldü,mutluluklar sanki masal
Ne doyumsuz insanoğlu, bilmez kadir- kıymet yaşar
Okundu her telden bana, kelimeler hece hece
Bozulmasın dirlik,düzen , insan umutlarla yaşar.

Kabus gibi düşününce,ne de acımasız zaman
O bir kurtmuş, bizse koyun, hayat çok zorlu bir oyun
Sitemler neye yararki, gelmez geçen günler geri
Elde kalan birkaç resim ve gözyaşıdır bize kalan.

Sevginin yok alfabeti, ne kuralı, ne sınırı
İçten gelir, sığmaz kalbe,nasıl sığsın ki şu ömre
Sevin dostlar, yok zararı, sevgidir bu hesabın kârı
Yarılanmış bir ömürde,ekin onu günden güne.

Biz gideriz elbet bir gün, kalmaz ebedi hiçbir kul
Güzel yaşa, iyi iş tut, sevgiyle dolsun şu gönül
Adımız da unutulur,sesimiz de kalmaz kulakta
Ölmeyen bir şey var bilirim; ne kitapta,ne konakta,...
Mekan,makam hep yiter de,sevgiler ölmez bir kalpte.

İman kuru bir ifade,sevgiyle gelir bir şekle
Sevginin değdiği yara, sağalır bulur bir çare
Severek yapmalı işi, hakikatın budur özü
En şık imza ve ebedi, sevgiyle konandır öne.

Mutluluğun sırrı sevgi, sevgi ki onun bir zırhı
İhtirastan arınmış ruh, bulmuştur en güzel yolu
Sınırı var ne söylersen, çalar kapını dert tezden,
Anla artık ;varlık,yokluk, hikmettir yolun doğrusu
Ruhlar baki sevgi ile,biz faniyiz çıkarız bedenden,..

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1219233/sevgi-ve-mutluluk.html>

MİSYONDUR HAYAT

MİSYONDUR HAYAT

Gönülde açmıştı güller,gençlik hezeyanları
Özlüyor insan şimdilerde geçen yılları
Dağılmışız sanki biraz, esmiş fırtına
Tutmaliyiz yeniden hayatın ipini mutlaka.

Hayat biteviye değil, bilemeyiz sonunu
Yaşıyorsak edinmeli güzel bir misyonu
Amaçsız yürünmez bu yol,ufku kapalı
Hedefine koşan ol sen, savaş cephede
Nefsini yenen mutludur,bunu yapmalı.

Bir tarafta rutini hayatın, bazen anlamsız
Ne kadar versen de emek, kalır faydasız
Olsun, sen vazgeçme sakın olma duyarsız
Ya planla hayatını, ilkeli yaşa
Ya da enkaz gibi savrul; suya, toprağa.

Ne kadar önemlisin sen, bir düşün bence
İnsan denilen mevhum en gizemli bilmece
Bir kez inansın da bak sen, neleri yapar
Hem kendine katar değer, bir ışık saçar.

Varolmanın gereği bu, kaçınmak niye
Sorgula,öğren hayatı,değer bence de
Doldur içini emekle, sabırla al yol
Mutluluk denilen günce, açar sana kol.

Kimler geldi,geçti bak bir dünyaya
Unutuldu kimi çabuk, ismi muamma
Ya öyle mi koşturanlar, karınca gibi
Gör ki neler bırakmışlar bize; maddi,manevi
İşte kaldı şuurlarda bu özel kullar
Geçse de asırlar üstünden, sanki dün gibi
Yıllara meydan okurlar, sanki burdalar
Ölmek değil onlarınki, kalpte yaşarlar .

Demem o ki güzel yaşa, hayat feyzlensin
Bu yolda ;koş, terle,didin sen ki hep teksin
Yaradan vermiş heskese farklı yetenek
İşte dostum bunlar sana ilham verecek,
Eminim, hayatın her an güzelleşecek.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1219881/misyondur-hayat.html>

OLMAZ OLSUN

Kendini bilmek ne mühim işmiş,
Kimi başarmış bunu,kimi başardım sanmış
Başaransa gerçekten, değer vermiş sevgiye
Anlamıştır eminim, sana saygıyla bakmış.

Kiminde bu farklıdır, insan türlü türlüdür
Uymaz huyları tümce, değişirler sevgiyle
Bir adım senden gelir,diğeriye karşıdan
Buluşulur ortada,nifak kalkar aradan.

Ya mazbutsa karşiki,eyvahlar olsun dostum
Götürür seni içten,anlaşmanız zor gibi
Yediğin, içtiğin her şey zehirli ve dikenli.

Halbuki değişmez insan, fitratı neyse odur
Onu değiştirmekse akla ,insafa terstir.
En mühimi bu durum, yara açar kalplerde
Onunsa tamiri zor, onaracaksa yoktur.

Etme ey sevgili,yar,değiştirme seveni
Ya kabul et öylece, sevsin seni ebedi
Ya kaldır şu insafsız, anlamsız katı dili
Zulümdür bu yaptığın, neredeki insanlığın?

İnsan kabul etmeli, farklılıklar doğaldır
Sana güzel görünen, bana biraz tuhaftır
Renkler,zevkler ,tercihler farklı olsa da bile
Bunları gel ,sen boşver,açma sevgide yara
Yoksa iflah olmazsın, dilden düşer beddua.

Sevmek, kabullenmektir, her şeyiyle bir kalbi
Mertlik, dürüstlük varsa, zehir etme gençliği
Bulamazsın diyorum,benden samimi bir kul
Ya kabul et sen beni, işte bak meydandayım
Ya da düşün son bir daha, belki de azaptayım.

Mesele kabullenmek, olanı doğasıyla
Sevmek değil mi asıl, gerisiyse angarya
Ne yeşildir favorim,ne siyaha var sözüm
Anla diyorum anla, takılma boş şeylere
Gidiyor bak ömürden, her geçen gün bir sene.

Şartsız, hilesiz, kaygısız bir sevgidir isteğim
Olmalı diyorum aşk, bil ki sensin sevdiğim
Durdurma hayatı sakın, bırak seyrine aksın
Doldur geçen her anı, zehir etme sen sakın.

Dildir sevgi doğuran,sevgiyi öldüren de
Olmaz olsun bu sevgi, beni derbeder etti
Yeter sevgili yeter,bu zillet bir son bulsun
Ya abad etsin bizi, ya da şimdi kahrolsun!

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1220043/olmaz-olsun.html>

BELKİ DİNLERSİN

Bilmemki kaderde mi ortağız yoksa bir tekerrür mü bu
Tekamül etmiş yeni bir hayat , sıyrılmış pembeden
Üzülerek duydum sen de düşmüşsün, ortada bu yalnızlığın
Kollarına günbegün dolanmışsın hayatın, bilirim ben de bu duyguyu.

Hüzzam çaldı saatler yeniden bana o gün
Senki ötelerde,gurbettesin uzakta, çok uzakta
Ne durdurabilirim zamanı, ne de sitemim kar eder yalnızlığına
Keşkelerim boşa, kalır bana kasvetlidir geceler ve uzun.

Yokki matematiği bu amansız hayatın, o ki cebir değil
Kimi paçasında geçer suyu, kimi aşar uçarak denizi, okyanusu
Bizse takıldık dereye,çayda; umudumuz ötede, halen gün doğmuş değil
Ya kırmalı dümeni ustalıkla, ya da bekler bizi ebediyen bir uyku.

Ah, diyorum kendimce yine, tebessümlü bir yüzle güne
Olsaydın başladığın gibi hayata, tertemiz ve öylece
Olmayınca olmuyor ,denilen şu çirkin tekerleme
Yıktı beni yeniden evlat, bırak şu illeti bir kez daha dene.

Hatırlar mısın ne de nefret ederdin sigaradan
Her halinle rahatsız olurdun savrulan dumanından
Ne oldu da başladın sen de bu illete,bana mıdır tavrın,hayata mı?
Dolduramaz ne tütün, ne sigara hüzzamını hayatın.

Bu ki kaderin çekmelisin , yalnızlığını doldur sevgiyle
Oku,izle, düşün, bak ne güzellikler var görürsen
İçenler bulmadı kar, sana da olmayacak bundan asla bir yarar
Teselli arayacak yaştasın bilirim, geç kalmadın henüz çok gençsin
Seviyorsan beni sen ki yürekten,dinle ve bir kulak ver
Atma yabana sözümü, ey gözlerimin nuru, esmer cengaver.

Bakışları değişir insanların sana, değişir çevren bilki zamanla,
Sürüklenirsin çıkmaz bir sokağa, olursun sigaraya müptela
Büyüdüğünü sanırsın bu yanılıyla, solarsın gül gibi ve baharda
Uzak dur diyorum evlat, gurbet ki aramızda aşılmaz bir zahmet
Yak; çırayı,sobayı, yak lambayı, yakma ki yüzünde kalır sonra iz,
Ne sağlık bırakır sende bu, ne de ciğer bırakır temiz.

Şimdi ister tut sözümü, yaşa sağlıklı ve kal afiyette
Ya da kandır kendini ömür boyu, yaşa bu zilletle
Benki çeyrek asırdır içtim onu, vermedi bana asla bir kar
Hayat senin evlat,sağlık bir zenginlik, buna ol sahip
Gülsün yüzün yine,uy bu ricama, sigaraya “hayır” de.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1221668/belki-dinlersin.html>

DELI GÖNÜL

Duyarlıdır yürekler sevgiden yana,hem de aç,bitap
Dalları kaplıyken karla,güzel görünür erik ağacı
Kahvaltı sofraları da güzeldir, coşkulu tebessümler
Neşe katar insana erkenden, yüzde beliren gülücükler.
Sana değer katar adınla edilen hitap
Budur belki de gerçek,tebessümle anlamlı hayat ağacı.

Yollar ayırır seni,zaman ayrı düşürür
Sevgiler azalmaz hiç, içte durur, birikir
Gönül teli narindir,düşer ansızın derde
Kopar bam telin o an, solar güller düşünde.

Ey gönül, deli gönül,akla uymaz fitratın
Aklın bittiği yerde,coşar gönülden sesin
Ne tanır engelleri, ne bilir kemlikleri
Aşar her bir müşkülü, çağlar ;kudrettir ferin.

İmtiyaz istemez o, satın alınmaz asla
Bulur kendine bir yol, girer kalbe daima
Yok izne ihtiyacı; ekmeğe, ne de aşı,
Sorgulanmaz hep hürdür, kainat sofrasında.

Bazen edinir telde, bazen umutta bir yer
Salınır telden gönle, uçuşur kalpten kalbe
Ya hayalde, gerçekte, adressiz ve saatsiz
Bulur zemini bekler, sabrı engin her demde.
Döner, dolaşır gelir, gönül sarhoş, bulanır
Yazılmaz bu halleri, yazan şaşırır, kalır
O ki narin bir histir,seven yüreğe nasiptir
Karşılıklı olunca, gönül kalpte hapistis.

Gezer bir abdal gibi, doğuyu ve batıyı
Çıkar düze, yükseğe,seyran eder cihanı
Ne ayırır dil onu, ne de din karşı gelir
Bulur canda ilacı, sevgiden de beslenir.

Bir gönle temas etmek, kendini de bulmaktır
Kalbe giden yol gerçek, trafikte kayıtsızdır
İletişimin özü o, yüreğe bir serzeniş
Samimiyetle gelir, dilden dile sesleniş.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222097/deli-gonul.html>

SİZ ONA BAKIN

Geçer gün,değişir mevsim, yiter ömürler
Ne kalır geride dost, ne akrabalar
Okunursa arkanızdan içten bir Fatiha
Şanslısınız inanın şu kaosu ortamda.

Ne güvenin şansa,ne de paraya
Ne makamınız kalır elde, ne de sermaye
Varsa bir tebessüm kalır ebedi zihinlerde
Sağl olanlar vardı ya, şimdi nerede?

Ölüm mutlak bir hakikat, kaçmak yok ondan
O ki yeni bir kapıyı açar sonradan
Geçici heveslerle tükenmişse hayat
Üzgünün dostlar,hesabı olur berbat.

Var iken yapın ne varsa, sizde kalmasin
İyilikten doğmaz maraz, ona yaslanın
Dosdoğru olun her demde, sonu olsun ziyan
Hakka sırt çevirenler, ebedi olur püryan.

Hatırlarım dedemi ben hoş sohbet ile
Ninemden kalan tebessüm şimdi yüzümde
Ama kalmadı onlardan bana ne ses,ne soluk
Anlıyorum ölümdür bu girecek her eve
İstemerseniz de gelecek size,olacak konuk.

O yüzden arada bir gitmeli mezara
Bakmalı şu kabristana, kimler orada
Ne kaldı beylikler şimdi,ne yazlık,konak
Açmalı avuçları duayla, burası son durak.

Bırakın şu kibri lütfen, olmaz faydası,
Yakın nefsinizi yakın, ölüm çok yakın
İmandan gelirse amel, sonsuzdur hikmeti
İyi,doğru,güzel,hayırlı iş yapın.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222705/siz-ona-bakin.html>

ŞİMDİ TAM DA SIRASI

Sirasında yapılırsa iş, güzel doğar ortaya
Bizler bırakacağız, vatani yarın onlara
Verilecek ne varsa verilsin, bu mühim hem de hayati
Çocuklar yarınımızdır, milletinse hazinesi.

Olmasınlar bağımlısı teknoloji ve maddenin
Hayat akıyor dışarıda, bu nesil kimin
Verelim sorumluluklar, girmesin araya hoyratlıklar
Bahanesi yoktur bunun, gerisini siz düşünün.

Fatura bizimdir, vebal bizim
Cennet gibi şu yurt bizim
Geçmesin zaman hiç boşa; çalışın, didinin
Gençlik bizim mirasımız, mefkûre bizim.

Hapsettik yıllardır onları küçücük dairelere
Toprağa hasret kaldı Ayşe, Mehmet ve Caner de
Doğal değil hayatları, mutsuz çocuklar
Yer açın göklerde artık, uçurtmalara
Sorun bakalım bir sorun, neden yaramazlar.

Bizler ne şanslıydık, hatırlayalım biraz
Ayaklarımız buz keserdi karda, hem de ne ayaz
İslanırdık yağmurlarda ve sırsıklam
İşte bundandır mutluluk, bunda tebessüm
Anlayana yeter bunlar, böyle vesselam.
Ya görsünler sevgiyi bizden içten ve çıkarsız
Ya kaybederiz onları vakitse amansız
Geldi geçti sırası bu ki son demler
Birileri bu işlere bir el verseler.

Ne siyasi çıkarların, ne iktisadın
Ehemniyeti yok asla, bunda hesabın
Çocuklar ve gençler düşler güzel yarınlar
Umarım hayalkırıklığı hiç yaşamazlar.

Ne diziler katıyor değer, ne de bir reklam
Çocuklar ne izleyecek acaba kardeşler
Sıkıştırdık onları biz okula, kitaba
Sanki yarış atı onlar şimdi sahada.

O yüzden her bir çocuk tatmalı sevgiyi
Sevgi ki doğurur yaşama tüm güzellikleri
Vermeden almak olmaz, bu bir hakikat
Mirasımız çocuklara göstermeli şefkat.

Gelecek onlarındır, bizden sonraya
Biz ne verirsek alırlar, gençken onlara
Şimdi tam da sırasıdır, vakit geçmeden
Tükenmesin ümitlerimiz, tükenmesin gençlik
El el verirsek çıkarız, mutlu yarınlara.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1222858/simdi-tam-da-sirasi.html>

AKLA GİDEN YOL

Anlaşmak ne güzel olurdu her kulla
Olmuyor bu işte, olmuyor zorla
Sen diyorsun asıl konu bu
Ötekiyse dinlemez; susturur ve kuşkulu.

Var mıdır bir yolu bizi kucaklaştıran
Hasım iken utandıran, dost kılan
Hısım olmak var kardeşlik gereği
İnsanların kime,kime sitemi?

Bir yol var biliyorum, bizi kucaklaştırır
O yol görünmez ancak, duyarlaştırır
Geçecekse ömür geçsin, yüzde kalsın tebessüm
İnsanlar sevilirse, verir buna karşılık
O zaman kalmaz arada;ne öfkeler,ne dargınlık.

İster okuyun en derinden,hatmedin bilgileri
İster gezin tüm âlemi, tıpkı seyyahlar gibi
Çizin resmini en güzel, olsun hem de şahaser,...
Yoksa içinde bir sevgi,gidecek emek boşa
Almayacak kimse onu, kalacak tozlu bir rafta.

Çoktur yokuşu hayatın, ona sempatiyle bakın
Bırakın maziyi kalsın, bugünü, günü yaşayın
Dönün virajları dönün, hayatı ertelemeyin
Gözle değil, gönülle bakın, akla tam da ordan akın.

Diyorum ki sevgi adı, o ki gönüller sultanı
Akla giden yol da onda,paraya giden liman da
Gönle hitap edin önce, o ki aynasıdır ruhun,
Girersiniz mutlak kalbe,gerisi de gelir bence.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1223194/akla-giden-yol.html>

SEVGİ ÖZGÜRLÜK,ÖLÜMSÜZLÜK

Her ayrılık açıyor, yürekte derin bir yara
Bir yanım karanlık şimdi,diğeriye sanki harabe
Doğar güneş yine ufuktan, ışıkları saçmaz neşe
Ne diyelim bu hâle, düştük amansız ahvale.

Olmadığı yerde sevginin, zenginlikler ne anlamsız
Sanki esir olmuş insan, zamanı yaşar zamansız
Atmaz nabız, ne de ses gür , insan olmalı hep özgür
Çöle döner yoksa yaşam, sevgisiz kalır nefessiz.

Amaçsızsa koşturmaca, boşa akar alından ter
Bir tek o gözler verir bana hem ışık, hem de fer
Bir onlardır onlar, tutar beni dimdik ayakta
Kabuslar çevrelemiş , loşluklarsa her bir yanda
Ya o bakışlar da olmasa, kalmazdı hayatta cevher.

Açılsın kapıları umudun, onsuz yaşanmıyor usta
Olmasın ne para, ne makam, hepsi zaten angarya
Sevsin seni seven, sen olduğun için ; ki işte budur aranan
Gerisi anlamsız ;zirva, riya, yalan,yalan.

Ne müebbetler bozar o zaman bekleyişi
Ne nifaklar olur engel, yeterki gel, gel
Yiğit adamdır, bekler ebeden sevdiğini
Yok gerek yolun düzüne, gideriz o zaman alabildiğine
Çıkarız bu ahvalde diklere, ineriz dipsiz derinlere.

Sevgidir en güçlü her daim, yaslan
Sevilmektir kuvvet veren, esaretleri de kıran
O halde sev seveni, alabildiğine yaşa
Aksın gözyaşları bırak, yeterki olsun sevinçten.

Hey gidi Karadeniz, sevdaların ulaşılmaz,
Masal gibi bir dünyaki, sevmelere de doyulamaz
Böyle olsun sevgilerim, yergilerim de en büyük
Yaşanacaksa bu hayat, iz bıraksın yürekte ve derin
Aşk ki yaşanırsa kalplerde, izi kalır muhabbetle zihinlerde
Gir bir yoldan sen de gönle, kalmasın sırtında bu yük
Sevmek, sevebilmek, ölüme rağmen ölümsüzlük...

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224130/sevgi-ozgurluk-olumsuzluk.html>

GERİDE KALAN

Ne denli sevsen de insanları, hem de samimi
Hayat geçici, üzme kendini boşa, bilmezler kıymetini.
Değmez sevmeyeni sevmeye, çekme onun derdini
Varsa kısmetin mutluluktan yana, yaşa, doyasıya yaşa.

Dolduramaz sanırsın yüreğini başka sevgiler
O sevenler şimdi unutmuş,gör ki hani tebesümler
Ölüm gelir sana yergiler, gidersin ta ötelere ve derbeder
Anlarsın o saatte, bulursun kendini önce
Bittiğinde menfaatler,yiter gider muhabbetler.

Yanaklar ıslaktır gözyaşından, yok ki faydası sana
Uzat elini aç aşka, yaratan var alemi, göğe bir baksana
Neye üzülürsün hiç, değer mi bir kalpsize iyi düşün
Geceler serseri, sen bir Mecnun, sor hesabını bu hayat senin

Ya kıymet ver gir bir kalbe, orası yuva, sığınak
İster yansın dünya, ister kopsun kıyamet ne olacak
Hayat dediğin tren az sonra kalkacak gardan
Uzanan eli tut ki, kurtulursun belki bu figândan.

Özüyle sev seveceksen, akıl ile sevme sakın
O ki çeldirir yüreği, beslenmemişse sevgiden
Bir kapısı kalptir onun, kararların karargâhı
Sonra akla gelir sıra, sevmek önce gelir inan.

Kimler baktı gözü ile, kimler güzel söyledi sana
Kimi yürüdüler Hakka, yoklar şimdi aramızda
Onlardan bize hatıra, ne bir para, ne bir eşya
Varsa karşılıklı sevgi, onlar kalır bizle ebedi.

Unutulan olmamalı, yoklukları doldurmalı
Zaman geçip gitse bile, derin izler bırakmalı.
Bu açılım çok zor inan, kalpleredir hep yaşayan
Ve maziden bize kalan, sevgi ile anılır her an.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224309/geride-kalan.html>

ÇANAKKALE İÇİMDE

Bir nesildi ki o baharında gençliğin
Bir umuttu, bugünlerimize yeşeren
Bir cömertlikti, şuurdu her bir yanından yurdun
Kardeşlikti faklı dillerde de olsa ortak duruşun
Ve o nesil, kitaplarda resim,şiir,destan ,makele,...
Sığmadı şu gönlüme dar geldi; haritalara sığan Çanakkale.

Her duyduğumda sarstı beni,adı benliğimde gizli
Çanakkale; türküsüyle,savaşıyla hep dillerde
O yalın bir savaş değil, o kalbidir vatanın asli
Ey şehitler yurdu kutlu kent, özüm şimdi kabirlerde.

Kabir denen bir taş değil, görkemli bir anıt değil
Nasıl anlatsam bilemem; ne resim o, ne bir şehir
Daha büyük bir şeyler var, söylemekle biten değil
O ki ne büyük ecirdir, zihnimde sarsılmaz fikir.

Yürüdüler kutlu sona, dönmemek üzere geri
Keşke ben de olsa idim o neferlerden biri
Bildiğimizi sanarız, bugünleri hor yaşarız
Kızgınlığım hep bunadır, tarih bize masal değil.

O ruh hep gerekli bize, orda kalpler hep birlikte
Vatan satıhtır aslında, ne bir siper, ne de cephe
Daha on beşindekiler, mola vermişler hayata,
Şimdi orada yatıyor; abi,kardeş koyun koyuna.
Şu bölücülere bir bakın, ta gözlerinin içine
Cahillikse ancak budur, ihanet onun semeri
Yetiyorsa yürekleri, görsünler Seddülbahir`i
Arıburnu,Kireçtepe,Conkbayırı,... bak ne diyor:
Atın bunları ateşe, toprak leşleri sevmiyor...

Hadleri kalmışsa eğer, sessizlik de bir edadır
Ya sussunlar artık yeter, sabır da bir yere kadar
Üzülme sen Çanakkale, sen vatansın dilden dile
Mağrur dur, eğme başını, bu millet o hisle vardır.

Mermisi bitmiş neferin tüfeği de ben olaydım
Takın süngüyü başıma, dikileyim hasmın karşısına
Çelik etle kapışıyor, manzara ki tarifi yok
Onlar boğuşuyor binlerle, toprak doymuyor şehide
Bir yandan sarsılıyor yer, cehennem gibi ki mahşer
Yağmur yağıyormuş gibi mermiler hedef seçerler
Kul olan dayanmaz buna, hele bakın şu imana
Orada bu şühedâ da, yatan bir ben de olaydım.

Şimdi keyif bana ardır, geçmiyor lokma boğazdan
Onlar aç kaldılar ama, geçemedi gemiler boğazdan
Nasıl gafilce uyunur, aklım almıyor bugün de
Onlar onca uykusuzken, verdiler kanla mücâdele.

Borcumuz saymakla bitmez, Çanakkale bir vatandır
Anadolu,Çanakkale; Çanakkale`yse Anadolu`dur
Lazı,Türkmeni, Çerkezi, Kürdü,Arabı,Romanı...
Onlar asıl sahipleri,bu vatanın halis oğlu
Bize düşen büyük bir görev, yaşatmalı hep o ruhu
Çanakkale`m bu millete, esasında da ümmete
Ve ki mazlum milletlere, asrın en büyük gururu.

Almaz seni ne sayfalar, yazamaz seni asla satırlar
Anladıkça devleşirsin; sen bize izzet,şerefsin

Sözümüz olsun sana söz, açtırmayalım haine göz
Verelim yine el ele, şehitlere selâm olsun,
Gitti yiğitler cennete; saygı minnet duyarız biz.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224816/canakkale-icimde.html>

SEVGİ DENEN

Yitermiş zamanla insan, kalmazmış güzellik her an
Geldi geçti bunca zaman, söyleyecek söz kalmadı
Bahane uydurduk çokça, kullandık aşkı soluksuz
Şimdi ne yağar gönül sofrasına, kaldık çölde hem de susuz.

Tebessüm eder geçerdin, beni tanırdın sen hani
Dizmiştin çok methiyeler, şimdi sayfan bomboş kaldı
Girdik bir sevgi yoluna, çıktık yokuşu verdik mola
Şöyle bir bak etrafına, yalanlardan kim feyz aldı?

Emek olsun dedik önce, özden sevdik kendimizce
Hele bakın şu densize, yüzünde ne bir nuru kaldı
İnanmak kabil mi sana, yanarım geçen yıllara,
Düşüm gör ki ahu zara,saçımda beyaz mı kaldı?

Emekmiş sevgi denilen, dostum var git sen de oyalan
Öldüğümde ta arkamdım, okuyacak kul mu kaldı?
Dostlarım oldular düşman, sana değmez imiş inan
Bu rüyayı gördüğüm gün, gerçeklik zihnimi sardı.

Sevgi dersen karşılıklı, aşk ise verir bal tadı
Arı gibi daldan dala konarmış gerçek sevdalı
Riyalardan, talanlardan arınmıştır şimdi hayat
Güzellikse değil dışta, yürektedir hem de dostça.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1225266/sevgi-denen.html>

VATAN DEDIĞİN

Bakarken geleceğe, yaşanmamış o yıllara
Açarken yüzünde tebessüm, umuttur vatan dediğin.
Bölüşürken ekmeğini, muhabbetle de doyarken
Hasadını beklediğin, sofrandır vatan dediğin.

Okullarda bayrak ile, anlı şanlı tarih ile
Bayramlarda coşku ile, şuurdur vatan dediğin.
Heybetli dağları ile, tertemiz havası ile
Kem gözlere inat ile, duruştur vatan dediğin.

Sana iştir, bir uğraştır, alın terin, meşakkattir
El emeği, göz nurudur, sanattır vatan dediğin.
Sanatçıya engin ilham, ozanlara şiir, kelâm
Velhasılı gönle, ruha aşk katan vatan dediğin.

Hudutlarda serhat kenttir, Mehmetçiğe bir siperdir
Gece,gündüz beklenilen, namustur vatan dediğin.
Al bayrağa rengi veren, hilâlini de resmeden
Göderde şerefle salınan, istiklâldir vatan dediğin.

Çocuklara park ve bahçe, büyüklereyse mesire
Milletçe gönül gönüle kucaklaşmak yurt dediğin
Gökyüzündeki yıldızla, semanda sınırsız hülya
Üzerinde yorgan, hırka, ana gibi eşsiz sevgi
Baba gibi bir gözetmen, himayedir vatan dediğin.

Camilerde ezan, ibadet, Kur –an`dan türlü ziyafet
Ölmüşlere dua ve hürmet, maneviyat vatan dediğin.
İlimde alınacak bir yol, hasma karşı tedbirli ol
Bekâ için hep hazır dur, vefadır vatan dediğin.

Vatan telde bir türküdür, gurbetçiye de hüzündür
Yuvasıza bir barınak, şefkattir vatan dediğin.
Resmedilir türlü renkle, hayali süsler motifle
AĞdan çıkan balık ile, kısmettir vatan dediğin.

Bilmek gerek kıymetini, o ki varlığın ta kalbi
Geçmişten de bugünlere, uzanan kıymetli köprü
Varolduk hep onun ile, varoluruz onla yine
Sevmeli ve yüceltmeli, vatan ki o, hayat yolu.

OĞuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1225893/vatan-dedig-in.html>

VAZGEÇEMEZSİN

Gözde büyüyen yol, biter bir zamanla
Aşılmaz sanılan dağ, aşılr adımla
Ne dibi kalır karanlığın şimdi ,ne zifirisi
Ne ulaşılmazı var hayatın aleni.

Ömür geçer,erir yiter dertler
Çözmeniz gerekmez asla hepsini
Buna ne zaman, ne de güç yeter
Geçmez denilen zorlar kalır geride
Alında ter, gözde fer,dizde derman da yiter.

Seçersiniz her yol ayrımında bir kapı
O kapı size çıkarır başka bir hayatı
Geçersiniz elbette her geçilmez denenden
Bir kendiniz kalırsınız ortada ancak,bu seçimden.

Para taşımaz sizi artık, ne de malınız
Dünyevi ihtiraşlara bağlı kalamazsınız
Oğlunuz, kızınız, eş, dost,akrabanız...
Bu kalabalıkta bilin ki hep yalnızsınız.

Bağırarak gelse de içinizden, susarsınız
Kendini bilmeyene neyi anlatırsınız
Üzmeyin kendinizi, siz değerli ve üstatsınız
Anlaşılacak sabır,anlaşılacak erdem, anlaşılacak, derinlik
Başkalarını anlamak sizce en büyük incelik.

Ağırırsanız zamana, çok şanslısınız,zihinlerde ebedi kalacaksınız
Korkarım,daha nice yıllar sonra anlaşılacaksınız.
İz kalır sizden sonrakilere böylece ve kalıcı
Bu izler olur onlara hem kılavuz, hem de baş tacı

Telden geçersiniz; kalıptan. yargılardan, ipekli kumaştan da
Anlamını yitirir hayat, bazı anlarda
Köprünün altından nice sular aksa da
Gönlünüze geçmez söz, susturamazsınız
Aklınız mı gelir galip gönlünüz mü yoksa
Bu soruya kolay cevap bulamazsınız.

Bilirsin yetmez zamanın,biter sabrın, hızın yetmez,
Hayat bu, her şeye müdahâle edilemez
Yine de duramazsın ,bile bile boşuna koşarsın
Mesele duruş değil mi nasılsa, safını alırsın
Soranlara dersin ki, "Bilirim değişmez bazı gerçekler"
Hiç olmazsa çabaladım ya, bu bana bir ömür yeter.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1226538/vazgecemezsin.html>

İNSANLIK YİTMESİN

Çepeçevre sarmalanmış hayatlar,
Bu hayatların içinde sürüklenen insanlar
Baliyorsunuz ki gidiyor bir koşturmaca
Ne selâm kalmış aralarında, ne de bir merhaba.

İstemem bu çarkın içinde yitip gitmeyi
Rutini boğuyor o anların, çekemem hiç birisini
Doğal olmak hem insanî, hem de gerekli
Makinalaşmasın ilişkiler, biraz da gülsün yüzler
Medeniyetin unutmaması gereken de bu yergi.

Bırakın eller de yapsın iş; kalem,fırça,dokunuşla
Bırakmayın hayatları ruhsuz, kalpsiz dişli çarka
Sizden de varsa katkı, bu hem güzel, üstelik farklı
Emek varsa sizden yana, bunlar katar değer sana.

Yok bir dokunuş yeterliymiş, o ileri seviyeymiş
Yazılımı da çok güncel, piyasada yer edinmiş,...
İlgim yok bütün bunlara, bana yorum kalmamışsa
Almaz aklım kolaylığı,tembellikse bunun sonu.

Bilime karşı değiliz,o ki beşer için elzem
Ne var ki topyekün bilim, emeğe de verir zulüm
Bu akılla gidilirse, sanat denen şu mevhum
İcra edilemez olur, belki bir gün gelir sonu
Ya da makineler çizer, beşere kara bir kader
Robotlaşır güzelim hayat, çöl gibi de çoraklaşır.

İnsanlar üretmek ister,kendinden de bir şey katarak
Bu ise mutluluk katar, çalışana keyif demek
Girmesin her şeye yazılım,bunun sonu acı,ölüm
Dur demeli birileri, piyon değil o birileri
Kullanmayacaksak eğer o elleri, bilekleri,...
İşte bu bir yokoluştur,burda sorunlar bir düğüm.

Neyi alkışlayacağız,kime edeceğiz tezahürat
Hangi tabloya bakacak, nasıl yorum yapacağız
Efsane müsabakalar, enstanstane ve skorlar,...
Daha şimdiden gerçeğin taklidi şu animasyonlar

Hiç biri değmez göz nuruna,kalem ile yazılana
Alın teriyle yapılmış her şey çok kıymetli bana
Fabrikasyon ürünlerde göremezsin sanatsal ruhu
İnsan kendinden katarsa,hisseder var olduğunu.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1226948/insanlik-yitmesin.html>

NEDEN OLMASIN?

Bırakırız bir gün gelir de şu ayrımcılığı
Bizi bizden eden ve yabancılaştıran
Özümüzde saklıdır o, öylece duran
Anlarız an gelir de kucaklaşmayı.

Ne hükmümüz var geçmişe, o ki değişmez
Varsa bugün elimizde, bilene bu hazine
Aydın olacaksa yarınlar ve hep birlikte
İyiye, güzele paha biçilemez.

Sevmeliyiz insanları, her halleriyle
Fitratlarını yaradan var, bu da mucize
Bırakın neye inanırsa inansın, bu bir seçimse
Barış içinde yaşamak amaç, samimiyetle
Farklılıklar bir zenginlik toplum nezdinde.

İsterse insanlar dünya bir cennet
Hırs ise bu mekana en büyük ihanet
Benlik kaygısıyla gelen ego, ne de melânet
Biz olmalı her birimiz, budur çıkar yol
Hoşgörüde var bir hikmet, insana namzet.

Özünde insanlar hep aydırlar
Çocuklara bir bakın nasıl anlaşırlar
Ne oldu biz büyüklere, niçin bu haset?
Çalıyoruz hayatları, kin ve garezle
Saf duygularla merhamet bize bir reçete.
Senlik, benlik kavgası kime kazandırdı?
Bu kavgalardan geriye düşmanlık kaldı
Değişti haritalar, soldu benizler
Mezarlığa döndü dünya, sanki katiller

Bu kafayla yaşayan habis gürûhlar
İşte asıl onlar, gerçek tehditler
Çocuklar bilmez nefreti, biz öğretiriz
Onların geleceğini birlikte kirletiriz.

Olmamalı şu düşmanlık, dünya çok büyük
Hiçbir Ademoğlu olmaz ona asla yük
Havası da yeter bize, suyu, yemişi de
Bunu anlayanlar bence gerçekten büyük.

Sevmeyi öğretmeli önce, sevilmeyi de
Arınmalı egolardan dünya, hem bir an önce
Hırsla değil asla yarış, ilim ve fenle
Tümü kucaklaşmalı insanın, ehemniyetle
Olacak bunlar kaniyim ve tüm kalbimle.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1228066/neden-olmasin.html>

EL İNSAF

Ne bahtım uyanır bu gidiş bir yıkım
Ne güler yüz, yükümü tutmuşum
Sen yakinken bir o kadar mesafeli bana
Bense aşılmaz uzaklarda sana sevdalanmışım.

İçimdeki sen bir başka, dışımdaki el gibi, tanımsız
Anlıyorum senin kalbin bu işlere pek Fransız
Olsun gülüm, yakaladığım hayalde sana gülmüşüm
Kader vicdansız, yarın mutsuz, bense umarsız.

Her deminde yüküm kavi, dünya sırtımda
En ağırı bu yüklerin vız gelir inanki bana
Bir tek sevgin eksik kalır, o ki en büyük işkence
Seyrine bak sen hayatın, ben çekerim yine çile.

Umurumdasın da ondan bu zul
Rahmet yağmaz düşmeyince kul
Yakınlıklar olsa gönülde, mesafeler yormaz beni
Anlamadın biliyorum, hala seviyorum seni.

Sevgiyle iş bir eğlence, zaman geçer neşe ile
Ucunda yoksa bir ışık, aşk yolları çile bence.
Ahu zar ile yandığım, sever diye inandığım
Umutlara tutunduğum sevgin şu an ta kalbimde.

Her şeyi anladım hayatta da şu aşk ne tuhaf
Sanki yerilacak yer, açılacak bir pencere
Adın yazılacak, nereye baksam hece, hece
Bu bir dağ masalı ise, adı olur bence Kaf.

Yeter sevgili üzme artık, yaş eriyor artık kemâle
Çağ yangını dediğin geçti, sanki döndü cılız köze
Ya seç artık kendine yol, ben de ereyim bir keyfe
Belki senle ummanlara, açılırız sadabade.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1228355/el-insaf.html>

KEŞKE DİNLESEYDİN

İstemezdim eza çekmeni ve gurbette
Ben gördüm oyunları çokça , hem de en önde
Anlatmak istediğim şu ki tam iki hece,
Tecrübe konuşturur insanı oğul, hele bir dinle.

Uzaklık dediğin göreceli ve şimdilerde anlamsız
Fikirleri iyi tart, değerlendir,kalma kararsız
Sen daha çok gençsin, olma insafsız
Ağır ağır çıkılır zirveye, olma duyarsız.

Heyecandır gençlik, durmaz damarda kan
Sevgilerin, hayallerin,...renklidir dünyanın
Olma mertlikten gafil, yanlış, yanlış yaparsın
Geçerken bu menzilden doldur kabını ,budur istikamet
Ezeldendir güzellik,doğruluk; hasede verme yol
Çalış,terle, oku hayatı, bu sana namzet.

Değmesin isterim gafilin gölgesi bile sana
Daha dün bizler de gençtik, hani şimdi ya
Söyleyecek söz çok, yazacak vakit, vakit yok
Gelgeç ol riyadan,talandan; ayrılma doğru yoldan
Senle gelir gelecek, imandan güzeli, kıymetlisi yok.

Olsun, seçimdir hayat, yol biraz uzasa da
Karar senin, hayat senin, aklım pek almasa da
En kötüsü bile kararın, iyidir kararsızlıktan
Tecelli eder kader,seçimdeki sonuçtan.

Çok dinlerdim bileni, bilen sana rehberdir
Uzak dur cahillerden,yolun çıkmaz sokaktır
Alimlik ne parayla, ne de bir makamdadır
Ruhu güzel olanın, kararı da hakçadır.

Güzel olsun dilerim, hayatta yollar senin
Sorarsan bana eğer, acele iş bataktır
Emek senin,aş senin,meslek senin, nam senin
Bilen yolda kalır da,soran dağları aşmış.

Yürümekle bitmez yol, hayat ince bir hesap
Akıl vicdanı ise, kapılar açar hikmete
Emekle yoğrulan aş, yemeye olur iktisap
Var mutlak karşılığı, her gayenin kendince
Girdaptan kurtulursun,büyük sözünü dinle.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1229631/keske-dinleseydin.html>

BİR ÖZGÜVEN MESELESİ

İstemiyorum sınırları koymayın, tanımam
Onlar aşmak için bana,kendime engel olamam
En iyisi varmış ya öyle diyorlar,ona asla uzanamıyorlar,
Bense dibindeyin ta onların, niçin böylesi abartıyorlar...

Bir özgüvendir gidiyor hey hat, sanki kaybetmişiz
Öteden beridir biz her şeyde,daima önde gelirmişiz
Ne sistem işi bu, ne de bir kimlik,
Takiştirmişler ona şirin bir önlük
Özgüven dedikleri sahi, değil aptallık
Herşeye rağmen var onda bir asil duruş
Bakalım hayat cepheden, geniş manzara
İşte bu açı gerekli, gerisi madara.

Ne dense yapılamaz, derim hadi oradan
Açılın bir kenara, bizi de var bir Yaradan
Ne eksliğimiz olmuş ki bizim, gözü karayız
Medeniyet zirvesinde elbette bizler de varız.

Bırakın artık şu yoksunluk edebiyatını
Ecdat örnek olmuş binlerce oku efradını
Gerilmesin o ipler ki seni tutamaz
İstikbâl bir masal değil, yaz sen de romanını.

Dedim ya, varsa niyetin çık er meydanına
Kat bir vakit etrafı; tozuna dumanına
Ya bunlarla gelmeli gençlik, bunda var bir esenlik
Ya da ebeden yutarsın elden çıkan zehri ve de dumanını.

Ölüm dışında var her sorunun mutlak bir çıkışı
Aramak isteyen bulur elbette, alır alkışını
İstersen, ulaşılamaz hedef yoktur gayretle yenilen
En büyükleri ki insanın, vazgeçmekten vazgeçen.

Asırlık çınarlara bir bak ki nasıl kök salmış
Onları ne tipi,fırtına, ne de sel almış
Kökleri inmiş derinlere, sarılmış hayata sımsıkı
Büyük üstadların da gölgesi sanki çınar, zemine yayılmış
Görkemleriye uzaktan ve halen göz kamaştırmış.

Yapabilirim lügâtı az bize, yaptık,mutlaka yaparız
Helesi yok bu işlerin; yorulmayız,durmayız ve hala koşarız
Yitirmeyiz asla umudu, anı dolu dolu yaşarız
Silkinelim tembellikten, zirveleri, zirveleri aşarız.

Ey milletim, zekiyiz biz, çalışkanız, emekçiyiz
Bırakın boş kafaları, onlar temsil etmez bizi
Yeryüzünde dizi dizi her birimiz bir neferiz
Beşeriyete örneğiz, büyük işler peşindeyiz
Asla küçük değildik ki, bırakın öyle de sansınlar
Bir uyanış geliyor gör, bizi yıpratamaz kulisler,
Çoktan girmişler yarışa, Hayatiler ve Ayşeler...

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1229801/bir-ozguven-meselesi.html>

GÖNÜL KUŞU

Düşmeye görsün gönülden göz
Düzen vermez artık en tesirli söz
Kırılmışsa gönül kuşu bir kere, olmaz ihya ne yazık
Kanadı kırılmıştır onun, uçamaz göklerde artık.

Bir ayrılık değildir bu, kavuşmaları beklesin
Sabırla geçer değildir, taşlara kim nispet etsin?
Yaradır ki o derinden, yetmez ilâç, onmaz dua
Ebediyettedir belli, ulaşılmaz onca hülya.

Bir bulur, bir yitirirsin, vakit esir alır seni
Sevdiklerin kalmaz aynı, zaman vurur prangayı
Düşlerde ne de güzeldir; günlük güneşliktir mekân
En güzellerini biriktir, unutma; yaşadığın o anların.

Şimdi bulunmuyor gençlik; onda varmış heyecan, esenlik
Gelmiş, geçmiş onca zaman, mutluluklar şimdi fotoroman
Ne dost var, ne bir arkadaş, hey hayat aman aman
Anın kıymetini bilen, öfkesine galip gelen
Bulur mutluluğu nihai, ömrü boyu düğün, şenlik.

Bizse bulamadık halen, anladık ki dünya yalan
Dön de bir bak gerilere, kalan var mı sor bir hele
O yüzdendir bırak aksın, zamanı tutma, yanarsın
Takılma küçük şeylere, hayat güler sana bile.

Kötüye bakarken bile, yüzdenden eksiltme tebessüm
Hayat şu andadır kesin, değil geçmişte bunu bil
Yaşa anı doya doya, anlam kazanır da hayat
Güzel dinle ve güzel bak, dilekler süslesin gönlü
Yarına yoksa umudun, sağ iken olursun ölü.

Ey istikbal neredesin, kimbilir hangi yoldasın
Neden bana yabancısın, nedir benle asıl hesabın
Yıldızlar kadar mı uzak, yoksa yanı başımda mı
Vereceksen mutluluğu, bil ki şimdi, şimdi lazım
Bilemem var mıdır yarın, kader ne yazmışsa muamma
Tecelli et, lütuf eyle, sabır da taş değildir ya.

Güzel günler hep beklenen, çilelere diren, diren
Görünür de dumanı öteden, gelir beklenen şu tren
Götürür diyarı sevgiye, zaman yiter bu imgeyle
Ya kapanır yol tipiden, kalırsın gündüz sen yolda
Ya çıkarsın bir tünelden, bağ, bahçeler var sonunda.

Bitmez aramakla sevgi, o ki kaynağı ilahi
O yüzdendir zor bulunur, bulana da mükâfat olunur
Buldun ise sımsıkı tut, uçmasın elinden hayat
Gönül kuşu çok narindir, onsuz geçilmez ki sırat
Öldürmeyesin bu kuşu, kurulmaz onun kafesi,
Öteleme sakın yarına, belki yarın yoktur sana
Söyle sevdiğini şimdi, yarın geçmiş olabilir

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1231453/gonul-kusu.html>

HUZUR VE MUTLULUK

Varlık anlam kazanır zıtları ile
Gölgeler de gerekli,zifirisi de hayatın
Kalmazdı anlamı yoksa; ışığın,aydınlığın
Boşalırken bir yanımız, dolar yenileriyle.

Asaletlidir sevgi, dokunmak ister yürek
Huzurlusunuzdur belki, mutluluklar da gerek
Her ikisi bir arada bulunmuyor nasılsa
Her mutluluk huzuru doğurmuyormuş demek.

Ne kadar da yakınlar, bir o kadar da zalim
Bir arada bunları tutabilmek ne mümkün
Dolar içiniz huzur, düşünceler pozitif
Mutluluğu sormayın, negatif mi, negatif.

Bir yanınız sakindir, gerekleri yaparken
Hayat sizden götürür, çiçekleri toplarken
Bir elinizde sevgi, derlenmiş bir çift güzel söz
Ey zaman,zalim zaman, içime düşürdü köz.

Asude bir yaşamın penceresi görünür
Düşüncesi de güzel, sizi alır, götürür
Huzura doğru bu yol, hep sürprizlerle dolu
Mutluluk bahçesinin gardiyanıdır sonu.

Ya son demdedir bu çift, yahut en başındadır
Çocuklukta yaşanır bu iki his aynıdır
Yaş erince kemâle, çatallaşır bu yollar
Birisi elde ise, diğeri uzaklaşır.

Bulamadım sandığım huzur yanı başımda
Sorumluluklar tamam, işler yerli yerinde
Sormayın ha neşemi, kaybettiğim gençliği
Orada kalmış belli, her ikisi resimde.

Noltalji midir bilmem, huzur ile mutluluk
Neden insanların yüzü hem solgun ve de asık
Ne makam, ne de maldır, vermez bize bunları
Şükürler yitmişseler, şu hayat hep bedbahtlık.

Bulan var ise gelsin, biz de alalım bir feyz
Söylesin formülünü, dostum dinle, iyi yaz
Biliriz hayat narin, istiyor fedakârlık
Vermeyince özünden, vermez sana mutluluk.

Her kim isen mutlu ol, için dolsun huzurla
Bunları bulabilen, bırakmasın sakın ha
Gelir geçer mekânlar,makamlar ve saltanat
Huzur ve mutlulukla, deryaya aç sen kanat.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1231619/huzur-ve-mutluluk.html>

CUMBALIYDI O EVLER

Bakıyorum da ne ruhu var sokakların, caddelerse umarsız
Kediler bile bezginler,yüzler solgun,...hayat ölü
Yıllardan bir hayli öncesinde,burası Hamamönü
Ve Ankara'nın o tarihî evleri,...civıl civıl. hayat dolu.

Yerden yükselen toprak, kamaştırırdı aniden gözleri
Hızla geçerdı kontrpedal bisikletliler,bakışlarsa ileri
Beklerdik sıramızı mütemadiyen bir yarım saat,
Ayaklar kesilirdi yerden, pedallarsa son sürat...

Hey gidi Hamamönü; çocukluğun, gençliğin esintileriyle
Halamın ve kuzenlerin tebessümleriyle örüntülü
Rahmetlinin (eniştem) kalender ve bir o kadar da mutlu
Sokaktaki kedilerin, yabanî güvercinlerin de umutlu
Hayatın henüz capcanlı, heyecanlı ve atarlı zamanları
Akşamlarıysa, o beldenin sakinleri,doldururdu cumbaları.

Bakınız ki ne kalmış o yaşayan semtten geriye hüznle
Evler bedeli ödenemez olmuş, çünkü birer müze
Şansınız varsa eğer,oteldir kimileri,
Sormayın hala evini, kaderi meçhul fakat, halan ayakta ve dipdiri...

Biz mi koşuyorduk hayatın içinden bilmem
Ya da hayat hızlıydı da bizi mi sürüklerdi yoksa
Neden sustu eski plaklar, nerde tebessümlü konu-komşular
Alsam o zamanlar elime bir sazı, belliki çalamam
Şimdi inletsem de sazımı, neşemi bulamam, bulamam.

Paslı tekerlerden çıkan neşemi aradım geçenlerde
Kilidi vurulmuş kapısına duruyor aynı yerinde o eski ev ve harabe
Belli oluyor kaderi anlıyorum, içliyim,kızgın ve üzgün
Tekamülü bu ki hayatın, o dahi dönecek şatafatlı bir otele...

Dile gelseydi o sokaklar, kaldırımlar,küskün duvarlar
Neşemiz doruklarda, markasızdı ayakkabılar, toplar,çantalar
Damarlardan sızardı mutluluk, yorgunluk ve terle karışık
İnsanlar yaşardı gerçekten, hepsi bildik, tanıdık
Ne soran oldu bizleri orada, ne yadırgayan
Anlaşılan el değiştirdi zaman ki, o olmuştur bir gardiyan.

Bakınca duramadım yine cumbasına o evlerin
Dile geldi birden sanki, komşulardan o sohbetin
Arada kaşık sesiyle inceden şingirtıların,meşrubat şişelerinin
Ve telveli içilen kahveler,sohbetse derinine gecelerin
Göz kırparken yıldızlar, serininde erişirdi vaktine sabah ezanının
Bizse uyurduk bir dizin üzerinde, masalsı bu hayatın zirvelerinde.

Ne cumbalar ses veriyor neşeyle artık, ne ışığı var evlerin
Ölümün yüzü değmiş gibi loş ve ruhsuzdur şimdi sokaklar
Ne cevher gözüyle bakılan liseliler, ne de işçiler
Sokağın köşesinde mazbut ve hepimizin sahiplendiği bakkaliyeler
Nostaljisi oldu geçmişin bunlar, sanki yok gibi
Her geçtiğimde sızlar yüreğim buradan, yaşarım geçmişini...

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1231788/cumbaliydi-o-evler.html>

NE KADAR İSTERSEN

Derler ya azı karar, çoğu zarar
İşin aslı sensin, senin ufkundur nihai karar
Öyle ise bil kendini, iyi tanı, hayata dön bir yanını
Düşlerken öteki yanın, icra etsin elin, kolun,...
Varlığın gayesi budur,amaçlara veriyorsan yön.

Kimi yazar samimi ve derin
Onun kalemi belli ki keskin
Ucundadır fırçasının kiminde hayat bir renktir
Anlam bulur o çizgiler, üstadında biçilmez paha
Sen de keşfet bir değersin, olursun o yolda deha.

Başarılar seninledir, gayretler olsun yeterli
Düşersen kalk,zorla yine,istikamet önündedir
Yoktur vazgeçmek hedeften, yönünden ve özverinden
Işık az ileride, değer bence her çileye
O yüzdendir büyük şeref, sonuç değil çabalar önemli.

İstemek en önemlisi, kararın yüzde ellisi
Plan buna bir yön verir, diğeriyse alın teri
Bazen düşmek var çukura, takılma bunlara sakın ha
Kalk yeniden, daha bir güçlü, adımlarsa hep ileri
Uzun da sürse bu hikâye, zirvelerdir onun yeri.

Geniş bakmalı ve anlamlı, kader biziz, tecelliyiz
Beklemek değil mesele, sabırla verimeli mücâdele
Yarınımız saklı değil, onu şekillendirir bir irade
Yapmalı gereğini bugün, ertelemek uymaz bize
Günün değerini bilenler, aydınlanır geleceğe.

Sevmek de böylesi bir şey, vazgeçmek esrarında var
Fedakârlıklar olmasa, sevgiler ne işe yarar?
Azı olmaz sevgilerin, haz veren yeteneklerin
İşte meydan, işte sensin, hayata değer katmalısın
Sarılmak ki aşkla ve sıkı, imandandır amelde tutku
Olmasın iki günün bir aman, tembellikten kaçmalısın
Verilmiş her kula ve özel, nice gizli yetenek,hüner,...
Aramalı, bulmalısın, hayat sana, sana da güler.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1232270/ne-kadar-istersen.html>

SIĞMADI SEVGİN BU YÜREĞE

Anlamazdım şimdiki gibi nedir anne denen değer
O, ancak büyüdükçe anlaşılırmış meğer
Daha bir artıyor sevgisi içimde giderek onun
Annem ki , varlığıma anlam veren sevgi, derinden.

Ne yıllar yıprattı sevgisini içimde, ne mesafeler
Kuşattı sevgisi her yeri, katlanabildik müşküllere
Görmedik onun gibi cömertini, mertini, hey gidi günler...
Şimdi bende de var korkusu , gitmiyor kokusu, kalbimde hep yeri
Ayrılmaz kimse anadan, sevsin dilerim candan,özünden
Giderse gelmez geri, işe yaramaz ağıtlar, sitekler.

Ey cennet yurduyla müjdelenmiş ışıltımız,canımız
Seninle anlam buldu bak; oğlumuz, kızımız
Sana ne yazsak en güzelinden, ne söylesek yetesiz
Özümüz, dilde tatlı sözümüz, umudumuz annemiz.

Hava sığıdı göğe, dağlarsa yeryüzüne serpildi.
Sen siğmadın mısralara, şarkılara, yollara siğmadın
Anlamınla yıktın geçtin sınırları, şimdi anladım
Ne çam kaldı devrilmeyen ve unutulmuş geride
Ne dostlar kaldı ortada, gönülde dolmayan yeri
Bir tek sen anne, gönle doldun ve taşkın, hep sen
Senin adın olmadan bulamadı gönle bir anlam veren...

Sazın yanık icrasısın gönlümde, yaşayasın ebedî
Olduğun zemin feyzli, nurlu ve rahmetli
Et ki güzel duandan; dolsun dimağa, kalbe neşe her an
Ey gafil yanım, geçmişe dön de bir bak, biraz düşün
Anla ki zaman katilidir suretin, değemediği ise özdeki sevgin
Öfkeler dindirdin anne, türkülerde güzel, şiirlerde en özelsin
Yürüyenin olayım ben,getireyim sen iste sen,...

Öterken kuşlar neşeyle, coşkun akar susuz dere
Canlar bulur kendine dost, tatlı söze, muhabbete
En unutulmazsın sohbetin, pikniğin,paylaşılan dertlerin
Siğınaksın ki en güvenli, ellerinse emektendir mübârek, öpülesi.

Çınlamasın isterim kulaklar asla acıyla
Bilsin kıymetini her beşer, anneler birer melektir aslında
Gidin, arayın,sorun,hal ve hasbihal edin
Kalmaz dostlar dünya, bitmez işleri onun asla
Gelmeden bir acı veda, annenizdir asıl kabe,ellerindedir şifa
Seni hep sevdim annem, anam, hayatta en doğru ve asil yanım,...
Gönlüm sende,sözümde ise hep sensin, ellerinden öperim.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1233034/sigmadi-sevgin-bu-yurege.html>

SENLE HAYAT

Geçiyor günler insafsız, zaman ki o da hesapsız
Kalmayacak sanıyorum, bize hayat çok üzgünüm
Eriyor ömür bir hızla, dolduralım anı ikimiz,
Dönmüyor geriye yıllar, ben hep sana,sana vurgunum.

Özverili ve hesaplı, hem cömert, hem heyecanlı
Yaşananlar sanki masaldı, saydım saydım anıları
Geçen günler gelmez geri, bir tek sensin en anlamlı
Yokluğun asla dolamaz, senden başka yâr olamaz
Evimin en güzide yeri, ancak senle bana kârlı.

Senle verdik epey kavga, hayat denilen şu zeminde
Yenilmedik zora asla, birlik olduk her defada
Bence en sağlam zemin bu, sevgide bulduk çözümü
Essin boran,yağsın yağmur, sevgim yitmeyecek sana
Doğan güneş ümit veriyor, tebessümlü gün dönümü...

Başkası olmazdı bana yâr, kapanırdı ufku benim
Açan bahtımı hep sendin, özverine ne diyeyim
Verelim yine el ele, çikalım manzaranın seyrine
Sen topla gül, lâle, nergis,... ben de onları derleyim
Doldu gönle bir mutluluk, söyle nasıl şükretmeyim.

Bir dileğim vardı evvelden, o ki geldi suretle tezden
Hayat dolsun güzellikle, anılarla ve neşeyle
Ürperir bir yanım yine, sensiz kalmak kâbus, çile
Dilerim bozulmaz saadet, mutluluklar olur daim
Geçen günler ömürdendir, seviyorum seni yürekten.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1233432/senle-hayat.html>

KENDİNE BİR BAK

İsterim gitmeyi bazen yaban ellere
Başlasın yeniden derim bir mücâdele
Ne gider ayaklarım beni, ne diner acısı yaşanmışlıkların
Bakıyorum hayata, yaşamın tam da kıyısındaım.

İncedir bu çizgi derler, gezilmez ucunda
Kpılmışız gidiyoruz belki, dönmeli hayata
Gözlemler de gerekli bir ressam babından
Dolduralım içini yeniden, büyük aşklarla
Geçmesin ömürden aylar, yazıktır bedbahtlıklarla.

Kaçarı yoktur onun hayat bir sahne
Senaryosu yazılmıştır ta evvel, önce
Yaşa kaderini sen, tevekkül ile
Ne yaparsa kul kendine yaparmış,
Güzel bakanlar sahneye ne de yakışmış.

Kimi bilmez bu nimeti, kırar gönülü
Tutamaz elinde gülü, söndürür ömrü
Boşuna bakmaya alışmış, görmez doluyu
Hep başkasında arar hatayı, günahı, suçu.

Kimseler bekleme de sen kendin için yap
Gönlün huzur bulur böyle, ne güzel sevap
İyiliğin kıtası ki yapılır aşk ile
Her iyiden doğarsın sen, yeni bir güne.

Uzanan el ol yetime, kolla düşmüşü
Koy yerine kendini bir onun; anla, et bir şükrünü
Gören gözü ol görmezsin, asası dedenin,...
İhsan buyur nimetleri, artsın, feyzensin.

İşte gelmiş Ramazan, çalmış kapıyı
On iki ay içinde sultan, bil kıymetini
Gelir, geçer günler, kullan aklını
Değilsin sahibi asla, sen emanetçisin
Uzak dur kibirden uzak, sen de fanisin.

Yalan dünya dedikleri bu olsa gerek
Hani bunu bitmez sanan, oysa aldanan
Acıdır gerçekler acı, uyanmak gerek
Hissene düşeni al ki, olma gafilden.

Varsa söyle güzellikle dilim, şimdi zamanı
Bilinmez yarın nasıldır, doldur her anı
Kalsın senden de geriye, yaşat insanı
Sev daima, bu en doğru, kaç husumetten
Gelmeden ecel, sen öldür , tüm ihtirasları
Belki de bu yüzden adın yazılır cennete
Allah için yap her şeyi; kaptan ve özden.

Tut ışığı karanlığa örnek ol, susma!
Vefadan hiç uzaklaşma, ayrılma, sapma
Hikmetini bilemezsin belki de aman isyan etme
Örnek ol, dürüst ol , bu da bir görev
Masallardaki gibi yaşa, ışık ol dünyaya.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1233871/kendine-bir-bak.html>

BÜYÜKSÜN MİLLETİM

Var olmak bedel ister , bedelse hayat bahşeder
Dingin değildir hayat artık, tetikte düşman
Uyuyor su bile sanki, uyanıktır oysa hasmın
Hazroldadır hasmı olan, hadsize verecektir bir ders
Türk yurduna el kaldıran , yer tokadı olur derdest.

Ey ecdadım ne büyüsun, saygı sana ta bugünden
Geçmişsin oğuldan , kızıdan, sana bel bağlamış yârdan,...
Vatan senle olmuş vatan, can koymuşsun toprağa
Selâmlar size, saygılar size, Anadolu toprağından.

Yıl 1919, Mayısın da 19`u, yurda doğuyor bir güneş
Bu sıradan bir gün değil, şahlanıyor bacı,kardeş,..
Mustafa Kemal olmuş önder, destan yazıyor Türk ulusu
Olmamıştır kimseye nasip, bu millet ki doğuştan muharip
Yoksa da elinde, avucunda, imanında onun asıl vurgu
Öder bedelini vatanın, düşünmeden girer cenge
Teslim olmaz soysuzlara, ödetir bedelini mertçe.

Ulusun ne de büyüsun, tarihte sen her sahnede
Kurmuşsun güçlü devletler,yaşamışsın badireler
Sen gel bugünden haber ver, yine varsın bu zeminde
Hayal kursun kahpe düşman, vermeyeceğiz ona asla aman
Güya bizi bölecekmiş, şuursuz sefil, gafiller.

Alıştık biz savaşlara, korkmuyoruz silâhlardan
Yeter ki özgür kalalım, camiden ezan duyalım
Bizi tanısin tüm beşer,bize en kutsaldır vatan
Bir olalım dünkü gibi, aynı ruhta hep yan yana
O zaman pürnûr oluruz, rahmet gelir semalardan .

Ey oğul, ey yeni nesil ;çalış ,oku, üret şimdi
Şimdi terleme zamanı, erteleme sen işini
Güç katacaktır sana geçmiş, ecdat ne büyük işler yapmış
Sende onların kanı var, damarında akar asil
Çalış, yüksel, hep ileri, aç gözünü olma gafil.

Var ise ekmeğın bölüş, helal ye, alın teriyle
Sev yurdunu, milletini, bu vefadır iyi anla
Vermiş Rabbin bir güzel yurt, dağ,orman ve deniziyle,...
Sever çalışanı herkes, takdir eder dualarla.

Olmayasın sırtta pire, dalkavuktur onun aslı
Bugün birine yaslanan, kalır ortada zavallı
Onurunla dik dur her dem, üretmek en güzel erdem
Ötelerden bize bakıyor,serhat yurttta dedem,ninem.
Şimdi erdik bir ve beraber, şükür ki yüzüncü yıla
Milletime kutlu olsun,bugün bayram bütün yurttta.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1234404/buyuksun-milletim.html>

GEÇMEDEN VAKİT

Güç denen katmalı değer, açsın şu güller
Böylesi olunca hayat, hem neşeli hem tatlıdır
Bir hayat ki benzer sığ bir limana ve kuytuda
Gönül denen doğurur sevgileri,buzları eritir.

Sen olabildin ise kendin ve samimice
Çıkarırsın ışığı gölgeden ve dağılır sisler
Parıldamak istersen yıldız gibi ve mehtaplı bir gecede
Özünden gitmelidir ancak, aşk ki bir muhasebe.

Ne verirsen karşılığı olur mutlaka
Kendinden vermeyince olmaz, tutmaz bu maya
Erirken sen her adımda, doğar bir güneş
O güneş ki kıskandırır, gülüşlere eş.

Moral verir görmek onu, hayat çok kısa
Emeklerin var bir sonu, tebessüm dolu
Çok değil miktarı onun, içtendir konu
Sabırla yürüyenler bilir bu zorlu yolu.

Sözlerin ok olmasın, naifçe değsin bir kalbe
Bakışların kuvvet versin, düşküne bence
Yürü, durma bu yol güzel, tüm ömre bedel
İnce ince yağsın karlar, zülüfe öylece.

Attığın her adım seni götürsün sevgiye
Sevgi dedikleri gerçekten, şaşma ömrünce
Gerisi oyalar seni,yaralar, katmaz sana kâr
Sevmekten güzeli var mı, o ki tüm yaraları sarar.

Üzülme erişemediklerine bunda da vardır hayır
Hakiki bir imanla sarıl, hayata daima sarıl
Güçlüklerden yılma asla,onlarla karıl
Çıkar harcın en güzeli elbet, görürsün mürüvvet
Aş ki durmadan zorluğu, bunlar güç verir
Olgunluğa erenlere ederler hürmet.

Bırakma seyrine hayatı, sen yön ver ona
Dünkü çabalarının karşılığı, ölçülmez parayla
Mesut olmakta emek var, kararlılık var
Terlemeden yaşamaksa benzer kabusa.

Dayanağın olsun senin çalış ve üret
Yapabileceğin işleri düşün ve keşfet
İsrarcı ol, bu yol aydın, cüret et şimdi
Geçmeden iş işten haydi dümene
Açılır sana yollar gör, bak sen seyrine.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235161/gecmeden-vakit.html>

SELÂMLAR OLSUN

Uzanan alabildiğine manzarada, orada işte kendi halinde
Göğ tebessümlü, yürüyüşü canlı, dirik insanıma
Erkenden kalkarak kantağı rızık için çeviren ele
Kokusuyla sizi cezbeden en güzel, en rayıhalı buğdayları işlerken
Beyaza dönmüş saçları, nasırlanmış elleriyle fırındaki ustaya
Tutkunum emek kokan kordon boylarına, balık muhabbetlerine tutkun.

Sırtında onca ağırlığa aldirmeden tarlanın yolunu tutan
Uykusunu bölerek, yarımca kahvaltıyla çapa sallayan
Besmeleyle işe başlayan nasırlı ellere,
Hudutta, karakolda çakallara geçit vermeyen Mehmed`in gururlu duruşuna
İki kuruş emekli aylığını, yetim torununun geleceğine bağlayan anlayışa tutkunum.

Gözlerdeki ışıltıya derince bakan, o gözlerden gelecek yazan duruşa,
Üç kuruş maaşıyla geleceğe yön veren emekçi öğretmene,
Mis kokulu simitleri kahvaltımıza ortak eden mahalle simitçisine,
Aksayan bacağıyla namerte el açmayan, çalışkan zanaatkarlara,
Eve götüreceği nafakasını yoksulla bölüşen, vicdanı zengin orta direğe tutkunum.

Bayramlık elbisesi yokken, fakara giydiren gönlü zengine,
Sabah ilk müşterisinden gayrısına göz dikmeyen insafa,
Ben demeden evvel biz demeyi bilen akli selime,
Her şeye rağmen tebessümü eksik etmeyen yüzlere tutkunum.

Sabrı yerinde durana, hırstan kaçana,
Yayalara saygıyla yol veren sürücülere,
Üç beş kuruş eksikine hayıflanmayıp satışını yapana,
Bugünkü rızıkım tamam, gerisi yalan diyebilene,
Eleştirirken insafı olana, derdin çaresini söyleyebilene,
Umutsuz bile olsa, hastasına güler yüz gösterebilen doktora, hemşireye tutkunum.

Özündü ne de iyidir insan, vicdanı varsa
Geçen yıllara inat, çıkarlarına bel bağlamamışsa
Önce Hak diyerek yola, işe çıkmışsa
Yaşanılır olur dünya paylaşılırsa...

Ben de derim ki, duruşudur insanı değerli kılan
Söze gerek yok aslında, gel de vicdana yaslan
Dolsun içimize merhamet, gökten iner bir rahmet
Kinin, hırsın, riyanın gülleri solsun
İnsan olmayı bilenlere selâmlar olsun.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235430/sel-mlar-olsun.html>

SAKIN BOŞ VERME

Besle sen içinde sevgiyi ve emsalsiz
Gönlün hoştur, üstelik umarsız
Varsın bilmesin onlar bu samimiyeti
İyiden, güzelden yana tut sen dümeni.

Uçsun elinden değerli görünen o fırsatlar
Sen esen kal, kâr yaptığını sanar o figüranlar
Bil gayeni, düşsen de dönme yolundan asla geri
Erişirsin umulur ki, sabrın sonunda var bir teselli.

Önde olsun onlar, sen kal geride
İsminin önemi yok dost, gayret et yine
Şevkat denen hususiyeti düşürme elden
Benlik kaygısına düşme ezelden.

Hayat bir okyanus gibi,engin ve derin
Merliğe giden yol çok, yaparsın seçim
Boğazından geçirme haram, eğilme namerte
Üç kuruş ne zengin eder seni, ne de biçâre.

Düsturdur ki sana güç katar daima
İnsanları önce iyi anla, sonra yargıla
Giydiklerinde değil adamlık, ne de aşında
Özüne inebilersen anlarsın, insanları da.

Hakim ol öfkene, kapılma veyise
Kin değil mi bizi düşürür şirke
Ağırdan gitmeli yoldan, menzil epey ilerde
Sağlıcakla kalırsın eminim, sen bu çizgide.

Ol genişinden ol; sevgi ve sabırda
Olmayasın bilinmedik zillete asi, sakın ha
Vardır çıkarılacak dersler bundan sana da
Dertlerin bitmesi değil mi asıl derttir
Yaşamak dediğin aslında, çok mühim iştir.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235608/sakin-bos-verme.html>

VAR MIDIR BİLMEM

Çıkınca seyrine gözü,gönü doyuran
Efkârını unutturup sana neşe katan
Doğunca güneşi tandan,içine doğan,
Göze zevk, akla da ışıltı saçan
Adı her ne ise, böyle yurt,vatan var mıdır bilmem.

Almıyor insan bir feyz sıradanlıktan
Sıkılıyor için sanki böyle kumpastan
Yaşamak varken delice, uyuşuklukltan
Bizi öze döndürecek formülden, hesaptan
Anlayacak bir ustası var mıdır bilmem.

Okumak değil hayat sadece,icradır da diyen
İnsanı bir hevesle işe daldıran
Dikenlerin içinden özsuyu bulan
Halen derin ince eleyip sıkı dokuyan
Danışacak bir erbabım var mıdır bilmem.

Kim olduğumu bana hep hatırlatan
Yoldan çıkarsam eğer, çıkarsız beni uyaran
Arkadaştan da öte, dostluklar kuran
Bir yakınım, dostum var mıdır bilmem.

Yüküm ağır, çekmek onu değer mi buna
Sağım, solum densiz dolu, hele bak şuna
İki cilve, elbise, şatafat ile sanki yaratmıştır küçük dağları
Ben halen bulamadım böylesi bir sırlı odayı
Adam oldum kolaylıkla, diyen şarlatanları
Sindiremem asla içime, siner mi bilmem.

Ne yaparsa insan önce yensin nefsinin
Bıraksın gaflet, kin dolu uğursuz işleri
Adam olunuyormuş sanıpta, ardından güldürenleri
Kaâle alayım mı bilmem bu cahilleri.

Anladığım şudur ki hayattan, sen hep iyi ol,
Sen olursan iyilerden, hem de şükürlü kul
O zaman görünür sana önünde bemberrak bir yol
Uçulur mu, koşulur mu onu bilemem.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235986/var-midir-bilmem.html>

OLMAZ OLSUN

Dar ağacına çıkmadan asılabilmekte mesele
Yanmadan hissetmekte acısını yine de
Durmuyor ki söz ağızdaki gibi çınca dışarı,
İnsanın şu dili kendisine düşman ve de haşarı...

Ne zaman istesen o çok bekleneni sabırla
Ne fedakârlıklar yaptın kimbilir bu hırsla
Ne çâre ki yaralar daha bağlamadan kabuk
Bir alenen tavır ki çıkar birden ortaya,
Ne gönül bırakır ortada ne de bir rüya...

Hissedersin kendini o an boşlukta
Belki bir dost el değer sanırsın bümük omzuna
Yine de mahsun kalırsın herşete rağmen
Büyük adamsındır şimdi,hırsına galip gelirsen.

Ne de kolaydır insana hesapsız atıp tutmak
Kâbesidir gönlü insanın,kırılırsa tutmaz düzen,
Aslında çâresidir geride bırakmak ve unutmak
Farkedebilenler alır gönül,hayat başlar yeniden.

Bilerek kırmamalı insanları,vardır kalpleri
Hususiyeti budur işin, dile vurmali dizgin
Sevgi ve muhabbetler besler karşılıklı hisleri
Gönlü zengin olanlardır yaşarlar hep dingin.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1236671/olmaz-olsun.html>

NEYE YARAR?

Çalış, didin,ezil,büzül ki, bu erdemdir
Zamana karşı en güzel duruş sabırdır,emektir
Halis kul kendini bilen,yönünü çok ötelere belirleyendir
Sen yapıcı ol ama,yıkan varsa içerden, ne gelir elden
Azimledir her savaş ,bu güç verir insana sonuysa kâr
Yaptıklarını anlayacak yok ise, gayretler neye yarar?

Anlayanlar varsa seni, yolun güzeldir,çileler olur çiçek
Alkış tutan olmasa da gönlün şendir,zorluklarsa bir hendek
Bulunur mu bilmem, bu kafaya göre bir uyum veya ahenk
Güzelden yana ol ki sen, yakışan budur misyonu olana
Elbette bir mükafatı vardır Mevla`dan , bu yola baş koyana.

Amacımız bizim gülü dalında sevebilmek
Güzele özenmek, her işi layıkıyla bitirmek
Sonunda her uğraşın duymak güzel sözleri
Ah almamak için savaşır her dem bir gönül eri.

Sevgiden alırız bir feyzi, gerek yok başkaca bir dayanağa
Bulacağımız da odur sonunda,zorlukta sığınırız Hz. Mevla`ya
Doğan her güneşte bir umutta doğar, bakmasını bilene
Ara ki bulursun özünü hayatın,sırlıdır o hikmetli bilmece
Kıyamazsın zalime bile candır, bırak hesabını alacak elbette vardır
Çirkinlikten bile doğurmak iyiyi, işte bu asıl heyacandır
Çetrefilli yollarda kalmışsan yalnız, ah bu ne gamdır
Bilene tuttuğu yol ya helâl, ya da haramdır
Seçkileri sayısız cihanda yüzümüze vurur bir rüzgâr,
Halden anlamayanla çıkılan yol zordur,velhasıl ahuzar.

Olsun, yine de istemem asla, değsin çorak bir yel yüzlere
Kullar ki hesaba çekilmeden kendilerini aynada gerçekten bir göre
Asıl dua bence söze değil, hissiyatla ve önce yüreklere
Ki o yüreklerde o zaman doğar belki de yeniden bir sevgi
Eden de bulur isterse doğruyu, kalplerde canlanır selvi
Bu durum toplulaşırsa olur bir ışık, yayılır ki büyüyerek ve nurani,
Vereni bilmeli insan, sevgidir hep ortak lisan, işte son karar
Kulak vermezse o birileri, görmez ise bakan gözleri,...
Sen olsan yollarına pınar, kanadı yoksa kuşun uçamaz asla
Hükümsüz olmalı vicdanlar ki görebilsin gerçekleri.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1238005/neye-yarar.html>

OLUR DA

Sen, sessizliğin şarkılarını söyle
Gün olur mırıldandığın o güzel ezgiler
Katiyetle verir moral de alırsın keyif
Tutturursun nakaratında o güzel türküyü kar altında
Bir yandan silinip giderayak izlerin, dilin söyler Elif,Elif.

Ve gelince zamanı, dökülen yapraklar altında
Kurtulusun sarmayalan tüm dertlerinden,azad olursun
Öğürce haykırırsın bu sevda yolunda, dökersin içinde ne varsa...
Gelmeden kışı ömrün, yaşarsın doyasıya , serinleten rüzgârında o sonbaharda.

Yetmelisin kendi kendine,bu devir bize ters
Kime yaslandıysak; çürük,içi boş ve verdi bize ders
Sanki olgun sanardı kendini bu tipler, yok artık ve pes,
Şafak doğmadan daha kalkmalı, almalı derince nefes
Güzelden yana olur da niyetler, sonuysa enfes.

Diyeceksin ki geçer mi hayat böyle yapayalnız
Söyle bakalım dost, var mı güvenccek etrafta,kayıtsız ve umarsız
Hayat dediğin değil ki tavla zarı,atalım da gelsin düşüş
Bizi öyle perişan etti bizi işte, sahte bir ufuktan doğan güneş.

Yine de etmeyelim nankörlük, yaşamayı bildik hep şükürde
Tembihimiz de güzeldi, yaptığımız da iyi, geçen şu ömürde
Kıyısını bulsaydık hayatın, çizerdik haritasını ve detaylı
Düşmezdik çukurlarına onun, daima düzde gezerdik
Çıkardık enginlerine bulurduk belki felâh
Ezilmezdik cümlesine zorlukların, ömrümüzde bulurduk biz de bir salah.

Yitirmiyorum yine de umuttur yarının azığı
Ki o öyle bir rahmet ki, iner gönlüne kulun duyduğunda acıyı
Müşküller hep olacak önümüzde bunun kaçıışı yok belli
Kötüden ders çıkarmak ancak yiğidin harcı.

Temennimiz olsun güzellik, bakarsın hemen olur kabul
Bir sofraya ki şu hayat, helâlini her demde ayırmalı kul
Ayrıcalıklar biter, ayrımlarsa kalır o zaman raflarda
Rüya gibi de olsa, olur ya, kabul görür böyle dua.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1238621/olur-da.html>

ALTINDA MI KALDIK?

Ne güzellikler var,erişmek bir o kadar zor
Bak seyrine âlemin, düşlerini hayra yor
Damar damar olur batarken güneş, mavisinde denizin
Altında kalmışım sanki dertlerin,adeta ezilmişim.

Ben olabilmek bütün hikayesi yaşamın
Seni senden ediyor çokça bel bağladıkların
Hem kendinle yariş,hem ilerle toz dumanda kariş,kariş
Bitime az kaldı mı bilinmez, geçer herşey, heng melere aliş.

Ne olduğunu bilmek ilk adımı olmalı kişinin
Ne olamayacağını bilmekse, pusulasıdır yiğidin
Tebessüm ederken ağrısın miden,karnın ve dişin
iz bırakılmaz olmazsa bunlar, seni taşıyacaksa emeklerin,gayretin.

Hep yalnız hissettik aynı pencereden nedense hayatı
Ya ezbere yaşadı kimileri,ya da enkazda kaldı
Oysa vardı bizler gibi bu yolların atlısı, yayası,...
Tereddüt etmemeli doğrudan,vuslatlara az kaldı.

Bir iken iki olduk, c,beşi açtı sayımız zamanla
D nde geriye bir bak, ne sınanmalar geçildi onurla
Büyük bir mirasın ebedi şu cennet makamında
Uzattık elimizi, yüreğimizi serdik Hakkın yoluna.

Bazen g zyaşi olduk, aktık yanaklardan
G ld k vakti geldiğinde,sıyrıldık karanlıklardan
Bulduk daima bu gücü ki verilmiş bu asil kandan
Ecdada d nmedik sırtımızı,aldık ilhamı ondan.

Kötüye iyi demedik, çıkmadı sesimiz g rce kiminde
Haykırdık en azından zillete karşı yüreklice içimizde
Eğilmedik başlarımız şu Ortadoğu denen çileli cehennemde
Giderse başımız gider,kalır meydanda yiğitlik
Sandılar ki bizleri korkarlar da açılır kurt sofrası önlerine tepside

Hal bu olunca, geçmişte de tepeledik bu haramzedeleri iyi biliriz
Esaret yoktur bize, makamımız gazilik ya da şehitlik
Ezdirmeyiz mazlumu dedik, tarihi artık yazan biz
Altında kaldığımız y k bizimdir,kalkarız üstesinden deriz.

Gelsek yeniden cihâna, sorsunlar onuru, şerefi asil soyuma
Cümlesi birleştilerse de bu, b y kl ğ m zdenidir anlayana
Savulsun  eteleri soysuzların, o meydan kabirleri olacak
Hak verdikçe ilhamı, Türklük daima yaşayacak.

İşte bu yüzden bırakalım ayrımı,sırası değil
Renkler çok olsa da devamız farklı değil
Bizle yola çıkmayan bilelim ki olmaz y r
Bize karşı durana dünyaları edeceğiz dar.

Düşündüm de niyedir bu karamsarlık niye
Bırakmalı çekişmeleri içimizde, kârı yok bize
Yıllarca adam sandıklarımız bizi fena aldattı
Kiminin karardı hayatı, kimi kibre yaslandı
Sanılmasın bu millet hep böyle uyuyordu,sular bulanık
Uyandı koca dev bakın, hem de ne uyandı...
Oğuzhan KÜLTE

BIRAKMADIN

İnsan özlemle bakmak istiyor, ayların bıraktığı mahzunluğuyla
Ne çâre ki işler öyle olmuyor, boğuluyorsun ıssız bir limanda.
Uzatiyorsun elini , belki fark eder diye
Eller kalıyor naçar, anlamsızca boşlukta.

Ümitlerin oluyor yarın için, tükenmesin diye vurursun kilit
Ya adam gibi sev o halde, açılın kilit
Ya da gerçek yüzler serilsin ortaya , işte meydanlar
Mertliğindendir anlarım, görüldüğü gibi olanlar.

Hatasıl kul olmaz, bilindik güzel bir söz
Senin her bir hatansa, güne dökülen bir köz
Şairlik bile uyanıyor, bu fena riyakarlıktan
Dur dedik, durmadın neden, çirkin nefse uymaktan.

Kırdın,döktün; ne perde kaldı ortada, ne de seyirlik
Şimdiki hislerimi sorma, kalmamıştır sanırım bende güzellik
Attın,tuttun, kara yılan gibi adeta soktun
Ne baht budur böyle, sana hayrandım
Elde,avuçta ne neşe, ne de sevgi bıraktın.

Bilmem kime şikayet etmeli feleği
Onun yağmaz bilirim üzerine ne kar, ne tipi
Çekilecek varsa çekiliyor,ezelden beri
Anlayacak kul ,tutunacak dal aradım bıktım,
Faziletlere dönmüşsün sırtını, oldukça kabasın,
Yarınma gülecek yüz, yüz bırakmadın.

Dertlerin silsilesi gelse artık üstüme
Değmez imiş anladım, çekilmez böyle çile
Vahalar yeşillense, bilinmedik çöllerde
Çözümü kolay bir soru kalmamıştır zihnimde
Aldın ahımı aldın, bende yok saygınlığın
Darılmaları özlettin, beni çamura batırdın
Elim tutmuyor kalem, yazmıyor güzel kelâm
Dimağda bir bilgelik, şahsiyet bırakmadın...

Fedakarlık bilmeyen, bugünü görmeyen
Nasıl belirler nasıl, iyileri çinkinden
Ağrımayan yan kalmadı, uyan şefaata uyan
Sana sarılmaz artık, koldaki sızı ayan
Yürü dizlerim durma, senin ufkun aydınlık
Nefsi n bile gülüyor, kendine dön, bak artık...

Atalım köprüleri bence,dönmeyelim geriye
Geçmişte kalsın neşeler, bundan öte yok artık
İstemem dosttan teselli, kendimi bildim bileli
Taşırım ağır yükü, başkaları yaşasın asude
Gözlerden süzölsün bence,yaşın hükmü hediye.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1239530/birakmadin.html>

Müsvedde

Müsvedde bir hayatın olacaksa, kalsın yarım
Sana ait olmayan kararlar doğurur nihayet güdüm
Hatalı da olsa , ziyan da çıksa netice aldırma,
Gün senin,kalem,kağıt senin,... yürü,durma
Yok faydası yaslanmanın kayaya,yıkılır gelir
Ne gelirse karşına bahtındandır,emek ver yine
Gayretlerin ağacı da gün gelir meyve verir.

Sarılmıştır sıkıca kimisi,bırakmaz emeksiz yemişi
Öylelerinden olma,sanki yoktur ruhları
Dalkavukluk meslektir,düşüktür izzet ve onurları.

Komutu ver sen yeterki,kayıtsızca yaparlar
Sakın yan gözle bakma,hemen hasım sanarlar.
Doyduysa karınları,şükürdür hemen işleri
Değersizdir onların; düşleri,fikirleri ve de kişilikleri.

Çöl bile hikmetlidir bakmasını bilene
Hayalinde kurdurur vahaları,şahane
Kes,kopyala,yapıştır müsvedde insanlar
Al birini sıkı vur,yararsız ötekine.

Ne gelirse bu başa,boşver diyen kafadan
Uzak dur ha kardeşim, şuursuz gürûhlardan
Eleştir ve bir düşün,akıl vermiş Yaradan
Fersah fersah uzaklaş,müsvedde insanlardan.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1239784/musvedde.html>

HEP YALNIZLIK

İnsan yaşayamıyor yalnız, bu nasıl hayat
Uzatsak da elimizi sevgiyle, biliriz kalacak boşa
Düşmüş sanki insanlık anlamsızca bir çıkar kavgasına
Düşler seyrek, gökse gri , yok sanki güneş
Bu ne eziyettir ki ağır, çekilmez; zulümlere eş.

Almadan vermeyi öğrendik ki, bu duruş katmıştı bize
Hani maneviyat, naiflik şimdi nerede kaldı
Aktı yitti zaman bir bak, yaşamın sanki son demi geldi
Yakın bile uzakken, yapayalnızız bizler bu hengâmede
Seni sana bırakmıyor bu kaos ve çetrefilli mücâdele.

Bir kere gelindi dünyaya, bu neyin hırsı
Dünyalar alın sizin olsun, sindiremem gururu, cakayı,
Verirse verir zaten Hüdâ, etme boşuna kendine eza
Mutluluktan haber ver sen,gerisi lakırdı ve boşu boşuna.

Gördün mü yüzlerdeki içten gelen neşeyi ki yıllardır yok
Sanki açık ceza evi mahkumları gibi hissediyor insanlık,
Kim mahkum etti bizi böyle, kimlerin ahını aldık
Nereye baksak yozlaşma, nereye girsek telaş, pişmanlık...

Sanki gençlikten sonra olmadı yaşam, bağlandık
Ne zaman geçti yıllar böyle, vallahi bilemedik, anlayamadık
Duvar gibi yüzleri görmeye olduk hepimiz aşına
Selamlaşma dediğimiz sevgi sunan tohumlar, şimdi karaborsada.
Kahrolsun şu metropol denen zorunlu kültür,
Girdiği her ocağa buz gibi etki yaptı biliriz, onlarca yıldır
Ne kardeş kardeşi arayıp soruyor, ne komşu açıyor kapınızı
Bu ne hissiyatsızlık, bedbahtlık, önümüzse karamsarlık
Herbirimizi bekliyor pusuda galiba,o çirkin yalnızlık.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1239979/hep-yalnizlik.html>

Zordur Yalnızlık

En güçlülerin de ağladığını gördüm
En diptekilerin çıktığını zirveye
Ve üst sıralardan çökenlerini zemine...
Anladım ki hayat çözülemez kolayca, bazen olur kördüğüm.

Kimse herşey değilmiş ve herşey de kimse
Varolmamız yüklemiş sırtımıza zaten türlü hengâme
Elbirliği ile yaşanırsa dayanıyor insan zorlu işlere
Yalnız yürümüyor ki hayat,o zaman adı zulüm,endişe.

Bırakalım oluruna hayatı,açık kalsın kapısı günden yana
Hoyratça esse de rüzgâr, dinecektir sonunda
Ne yağmurun yaşı kalır,ne alından akan teri
Güne bakan kapıdan süzülür aydınlık içeri
Sarar bir sıcaklık ruhunu,uzatır birileri ellerini...

Olmaz denilen şey,yaşamak ve tek başına
Yetebilir mi bir insan hayatın düzüne,yokuşuna?
Ben ki uzun yıllar denedim bu saadet değil sarhoşluk
Yalnızlık gerçekten zor,hissettiriyor insana derince bir boşluk.

Şimdi öylece bir başına kalanlara takıldı aklım
Bunu her düşüncümde, yemekten kesilir,kaçar istahım.
Hele ki gelse diye bir boşluğa dalmışsa gözler buğulu
Anlıyorum en derinden, insan aslında ne de yaslı,duygulu.

Bayramlar geliyor aklına insanın birden
Pencereden bakan bir çift göz ki dumanlı
Sorsanız anlayacaksınız mütemadiyen,yürekse kor,hicranlı
Kimseler kalmasın diye yalnız, dualar dökülür sessizce dilden
Belki de hatırlatır bu acı size,mutluluk çok zor da değilmiş
Aynı çatı altında birlikte yaşamak, paha biçilmez ve eşsizmiş.

Gün gelir de arar mıyız yalnızlığı, bunu bilemem
Doğrusu buna katlanacak bir gücü da tasvir edemem.
İster mutlulukta olsun bir yanımız,ister göz yaşı,
Hayatı anlamlı kılan birileri olmalı yanında insanın ve arkadaşı.

Kimseler kendini görmemeli herseyin üstünde
Yaşama anlam katmalı hayat denilen şu zeminde
Yalnızlık ne çaresidir derdin ne de ilâcı,
Eksik olmasın yanınızdan bir gönül yoldaşı.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240149/zordur-yalnizlik.html>

ARAYIŞ

Yol da bilinir yordam da, hele bir ortaya çıkalım
Dökelim sitemleri dibine yerin,şimdi değil zamanı
Hüsranlar kalsın artık bizlerden uzak, gülmelerin tam da sırası
Bakalım seyrine hayatın, dostlarla muhabbetler kuralım.

Girmesin araya kin ve nefretler, dosta acıdır bu, hem de ne keder
Hasımların beklediği buydu hep, yiğitlikse hataları affeder.
Ne kalsın zihnimizde hatıralar, karasındaki gecenin
Ne ruhumuz kalsın esaretinde değersiz bir kibirin.

Toy zamanı şimdi toy, eller birleşmelidir
Gönüller kırıkta da, farkı yok büyük olmanın, özürler dilenmelidir
Ya barış çubukları olsun şimdi ortada ve aşikâr
Ya da bu küskünlük bitmez korkarım,sürer mezara kadar.

Biliyorum bu sözler pek aşına olmadığımız türden
Beni azaba sevkedense bunca dargınlığa kalınması kayıtsız
İşte ondan diyorum ki, hani o büyükler, neden böyle vefasız?
Yorulmak bundandır elbet, bunlar ki
ruhu adeta kanser eden.

Olsun artık egolar birer ayıp gibi ve kifayetsiz
Onurlarsa dimdik kalsın, üstelik yalınayak ve dipsiz
O ki tutuyor halen ayakta bizi ve en sadakatli
Herbimiz önce kendimizi eleştirmeliyiz.

Yüce Rab , neler verdiğini anlamak için yaratmış biz kulunu
Şu masmavi göğün seyri ne güzel ve üstelik huzurlu
Çevirmeyelim asla hayatı zindana, yok bunun kârı
Ehli olan kullar biliyor, çilelerden sonra sabrı ve mükafâtı.

Kocaman bir şey değil mi şu hayat denilen
Üzme ne kendini, ne diğerini, biraz silkelen
Hasat zamanı en kaliteli yemişleri derleyen
Yorulmalara aldırmayan,sorunlaraysa çözüm üreten .

Yok ki yüksüz bir gemi açılsın denize
Hazırlıksız çıktıysa yola, Hak yardım etsin bu sefere
Değil öyle şans, talih ve neticeleri bağlama kadere
Ne yaparsan gereğince, o koyulur elbet önüne.

Diyorum ki, hasım olmak ne kolay ve üstelik en ucuzu için
Yürekliysen eğer sen, ayrıları toplayıp birleştirmelisin.
Belki bu şekilde işe yarar verdiğin emeğin, barış adına
Şuurlu lügâtlar katılmalı bence, topluca edilen duaya.

Haydi kalk, yürü, koş ki nura doğru budur yol
Düşmeyince gerçeği göremiyor korkarım, hiçbir kul
Ta ötelerden sesleniyor gel diye Hakka, o nebi ve resul
Açılsın gözlerin önündeki perde,gerçeği, gerçeği bul.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240433/arayis.html>

Boşuna Mıydı

Talan olmuş şimdiki duygularım neden
Yalan sanki yaşananlar düşmüş sanki ve önceden
Sevk eden beni sitelere, üstelik kahreden
Ne varsa acılardan vermiş bana yaradan

Kul değil mi ki sahte, uyar çirkin nefesine
Sıyrıldım sahte dünyalardan, ara verdim hayallere
Riyalar perişan ettti anlıyorum, döndüm yeniden güne
Omzuma onca yükler de binse, çökmem asla dizimi bu gidişe
Elbet gelir sırası, sabırla bekliyorum ama oldukça da dik.
Her zulmü yaşadık, kahrolduk, nâmerde asla eğilmedik.

Çiçekler açmıştır çoktan o tepenin düzündü
Kim koklar, kim alır feyz güzelliklerden bu mevsimde
Çıkar birileri kimbilir, bu çetrefilli yollardan ve umutla
Gören gözler olmayacaksa bu efsunlu manzarayı şaşarım
İnatla, emekle, terle ulaşanları candan kutlarım.

Dirildik her seferinde, doğduk güne yeniden
Anlatamadık gerçeği sahi, anlaşamadık nedenlerden
Ya aştık sevgileri ağır geldi dilden dökülen argüman
Veya gelmedi işine birilerinin, soruyorum neden, neden?

İstedik ki paylaşalım dertleri, kalmasın ortada bir enkaz
Olsaydı işler yerli yerinde, duyulurdu bundan mutlaka haz
Dökülmüş sonbaharda yapraklar gibi savrulduk, rüzgârda aniden
Hasrete hasret kaldık, o da nostalji bu hoyratça gidişten
Hatalarını fark etmeyenler soktu işleri bu meyanda çıkmaza
Anlaşılan etti tarih tekerrür, yuttuk tozu dumanı bu ki zulümden
O halde bırak görene kadar onlar gerçeği çekil bir kenara,
Devam ediyor hayat bak, kıpırda, haydi yeni sayfa açmaya.

Kemikleşmiş düşünceler ne de zor değişiyor
Esnekliğini yitirmiş lastik, sıradan ipe benziyor
Bitiyor çileler gelse de silsileyle, yitiyor ömür, mum gibi eriyor
Dönüyor dünya, devran dönüyor, insan dediğin sonunda gazele benziyor.

Bulabildik mi şöyle eski neşeler, bir bak buğulu gözlerle geriye
Mertlik timsali ve vefalı, tebessümlü o yüzler şimdi nerede?
Olsun sen vazgeçme düsturdan ki o güç verecek yürürken dizlere
Açılacak perdesi bir gün mutlulukla hayatın, son bulacak hoyratı
Sahneler buluşacak o gün eminim, sabredenlerle.

Kovandan çıkacak coşkuyla binlerce kanat
Anlayacaksınız belki de hayatı en derinden,
Bulunacak çetrefilli sorulara cevaplar sil baştan
Kışı da erecek sona elbette, göreceksin baharı da beklersen
Anlam veremezsin yaşadıklarına kabul et, bunlar ki rahmetten
Sorma neden diye, sorgulama, üzme kendini yaramaz bir işe
Ne dilerse dile şimdi, iyi ve güzelden yana, ta ki yürekten.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240639/bosuna-miydi.html>

YÜREKTE SIZI

Ne aç kaldığım günler gelir aklıma,ne yorulduğum
Şimdilerde sormayın, tarifsiz kederdeyim.
Geçiyor her nasılsa hekimsiz yara, mehlemin hükmünün bittiği yerdeyim.
Gönüldeyse sızı, dinmez ruhunuzdaki buhran, bu ki en kötü
İster istemez karamsarlık sarar etrafı, mutluluğa kapatılır kalınca örtü.

Üç saatlik uyku bile yeter, gönlü keyif ise insana
Değil mi ki günlerce yatsanız, dinmez görünmeyen bu yara
İnsan olmak ne zormuş anlarsınız, tam da burada,
Sizi efkâra eder davet, ruhtaki doyumsuzluk, kalmaz bir huzur
Gerçekler yıkar o an, madden değildir durum,maneviyattan vurur.

Nefis denilen değil size, tüm insanlara bir tuzak
Ya onu ıslah etmeli güzelce, ya kaçmalı alabildiğine
Size değer katan samimiyettir, ciddiyettir, bu ki güzellik
Alın şimdi tesbiği elinize, akışkan olsun yüzü ve tam da zikirlik.

Başkalarının sorunlarını çözemeyiz her defa
Onlar düşünmeli sonuçlarını, kişisel değil mi hayat hulasa
Ne doğabilir güzelliği benden başkasına, ne batır güneşi
Her kul iyiyi de çirkini de doğru ayırt etmeli.

İsterse insan değişir güzele doğru, bu ki kemlik işidir
Zorla gelmez yola kimse, gönülsüz gidilen yol,kafa şişirir
Ne yenir ekmeği, içilir suyu, gelmeze özünden insanın
Hükmü de sınırlı kalır yalandan tavırların.
Çizmek gerekir o zaman yeniden bir rota
Hamd etmeli kişi,esen düşünebilen dimağa
Arınır diye ümit ederim zamanla ruhtaki sızı
Dua verecektir kula, bu yönde pahasız elması.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240787/yurekte-sizi.html>

NASIL GÜLSÜN?

Açma pencereyi kışta, girer içeri bir berbat soğuk
Açma yarayı dururken,al kan gider oluk oluk.
Kim küstürdü seni bilmem, duruyorsun bana donuk
Ne oldu o gülen güze, betin benzin şimdi soluk...

Kim istemez ki gülmeyi, neşe, kahkaha, eğlenceyi
Almaz sırta hiçbir insan, taşınamaz çileleri.
Anlaşılan farklı her kul; kimi suçlu, kimi madur
Kimi durur hep yerinde, yağmaz iskelesine tane kar
Kimisinin yok hiç vakti, doludur serveti, mülkü
Ya yiyemez kalır gözü, doymaz asla hırslı olur...

İnsan sevemez uymazsa, kriterler sağlamazsa
Ne yapsın güzelliği bir yüzde, o da geçer elbet zamanla
Gönlü olmayınca güzel, eder seni yaprak, gazel
Medet ey sevgili medet, güzel ahlâk ,samimiyet
Şimdi dolsun gönle ulfet, tebessümedir bu rahmet .

Kalır mı dediğin kollar, belki düşer iki yana
Yanarsın susuzmuş gibi, saramazsın kana kana
Anlamsızca düşer kollar, ucunda acı, ıstıraplar
Yüzleşmenin zamanıdır,; ister anla, ister reddet
Eskisi gibi gülmez yüzün, seni bekler yalnızlıklar.

Moral aranılan şeydir, ivme katar bu hayata
Bulursan sağlam dayanak, her belâya tam olarak
Ne şanslısın bunu bilsen, yıkılmazsın inançlıysan
Kişi özündeki sırrı, bulamazsa kalır yetim
Gem vurur nefesine hemen, dik durur zorluğa rağmen.

Mücâdele işi insanın, sevdiği eşidir canın
Rahmet yağsın biz kullara, kul dayanmaz her acıya
İner ise şimdi iner, gözyaşları ve dualardan
Hak kıymaz ki kullarına, o vermezse kişi ne yapsın
Dönerse kısmetler yoldan, söyleyin kul nasıl gülsün?
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1241438/nasil-gulsun.html>

MERDO

MERDO

Sıralanır dağlar ardı sıra ufukta ve sayısız
Bitmez derdi yiğidin ki pervasız ve amansız
Katlanmak kabil mi bilmem görünen odur ki bunlar gümansız
Tütmez bacası evin, kalmaz dağlar dumansız
Gelsin beri ne gelirse bahtıma, ben de gidiyorum bilinmez bir yola
Allah doğrunun nasılsa yanında, yürüyelim o zaman,korkusuz,kaygısız.

Bilen varsa şu hayatı inceden, her anıdır bir olay
Zora dayanabilmek değil her kula öyle kolay
Tartamazsan kendini yine de onca zaman sana vay
İyiye de dersin güzel, çirkine de hayhay.

Oysa, seçenekler duruyor ta önümüzde
Geçmişten almalı ders, anılar canlanır her an gözümüzde
Yaratılan adem ne de temizdir esasen özünde
Kurtulmalıdır etrafın hengâmesinden, ceremesinden
Bunu başarısın eğer, mutluluk var sana vaat edilenden.

Sevi öylesine bir lügât değil, çok ince
Özüne bakarsın eğer, saftır o üstelik iki hece
Kor olsa da yediğin hançer ta yüreğinde
Varsa onu çıkartacak bir sevgidir narince.

Uçsun dertlerin topu zihinden ne güzel olur
Çöl dediğin yerde ansızın gölgelik bir vaha bulunur
Esaslı imanla ancak olmazlar bulur hayat
Şükret haline dostum, dualar mutlak kabul olunur.

Mertlik denilen, gölge değil ki saklansın
Onu gölgesine hayat veren sen, adamsın
Akacaksa birkaç damla kan, bu yolda bırak aksın
Bu yolun müdavimi isen etmeyesin asla merak
Elbette sonunda sen kazanacaksın.

Ümitler bitmez bunu bil, imandandır o
Geleceğe açılan gemi bahttır, limandadır o
Söylemek gerekirse yeniden tek değil, üstelik koro
Vuslat yakındır vakti meçhul, bekle geleceği
Hak vaat ediyor mertlere atide ebedî istikbâli.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1241718/merdo.html>

YARIM SEVGİLER

Almayın elinden oyuncaklarını onların, solarlar
Boyları küçük, yüreği büyük kahramanlar, çocuklar
İşte hep orada başlar hikâye, mutluluk denilenin
O ki renk verir hayata, bulunursa kalbinde bireyin.

Kurumadan teri verin karşılığını emeğin,
Kışın giyinin kalınları, yazın inceleri seçin
Ne keyfiyettir bunlar, ne de bahanesi için
Vaktinde gelmeli poyraz, mevsiminde de yağmurlar
İlelebet mahsun kalır, eksik kalmışsa insanlar.

Mutluluğa dayanak daha neler neler var
Değilse sağlam şu neşeler, açmaz yüzde gülücükler
Sanki duvardır bu yüzler, sanırsınız ruhsuzdurlar
Oysa hak eder her insan, doyasıya mutluluğu
Yitirmeyelim sakın ha, benlikteki sağduyuyu.

Gölgesi gelir varlıktan, doğanın budur gerçeği
Olmayanın yeri zeminde, ne izi kalır, ne nefesi
Hisler ister dışa vurmak, gün gelir de yağar, sağanak sağanak
Bir el ki dokunur omza, alır da tüm endişeyi
Kalmasın mutluluk yarım, öldürür yaşlıyı, genci.

Sadece yemek mi gerek, ya da içmek binbir şeyi
Olsa da ağırlığınca paran, kapanmaz olunmaz yaran
Sille tokat yemiş gibi, insanlar çok mutsuz şimdi
Aynı şeylere hasretiz, aynı mayadan çıkmışız
Eksik olan bir şeyler var, ondan böyle her yer talan

Keşke gülebilselerdi, tebessümler özlenmezdi
O zamana dönselerdi, dolu dolu yaşarlardı
Çocukluğa olan özlem anlaşılan bitmez asla
Sunulsun da siz bir görün; elma şekeri, keten helva, ...
Başka bakardın dünyaya, dalmazdı gözler semaya.

Sevgi de tohummuş gibi; ekilir de biçilir de
Verdi isen zamanında onu, hasadın da pek kârlıdır
Eksik kalmış işler gibi, mutluluk kalmışsa rafta
Çıkar elbet büyük hasar, mutsuzluklar yanı başında.

Renk katsın mutluluk cihana, onu arıyor insanlık
Gazeteler de basılmaz, kilo ile de satılmaz
Ne elbise, ne bir terlik, ruha işler son pişmanlık
Mutluluk en değerli his, içe verir hoş bir ferahlık.

Kalmasın mutluluklar yarım, orucu olmaz ki onun
Varsa siz de şimdi dağıtın, ecrini katbe kat alın
O duygu ki ince naif, hazzı sarar sizi ansızın
Ya ceptedir gönül zengin, ya da ruhta yıkım, talan.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1242449/yarim-sevgiler.html>

KARANLIKTAN ŞAFAĞA

Ne başıydı ihanetlerin bu, ne de olacak sonu
Verirse iradesini asiye o zavallı kulu
Bu vatan daha çok kahraman görecek
Vermeyecek onurunu bu çirkef güruha millet
Bu bayrak gönderden asla inmeyecek.

Çıktı nasılsa içimizden çirkin cellatlar
Utanmadan silâhları halka doğrulttular
Yediği tabağa da küstah bu cibilliyetsizler
Osmanlı tokadını ne güzel de yediler.

Yiğit kardeşlerim, gözüpek milletim
Caddelerden semalara yükseldi sesin
Rahmet etti zuhur, bulduk huzuru
Anallar doğurmuş bakın hele, Ayla`yı,Umut`u....

Ses ver gecenin derininden, titresin tenin
Ruhun gelsin coşkuya da Ya Allah desin
Boğulmaz bu irfan, eksilmez iman
Salalarda tek yürek, bu zafer senin.

Yoktur üstüne milletin daha büyük güç
Ona rağmen bir icraat,, bu en büyük suç
Ödetir elbette millet haine bu cüreti
Bu vatanın tek sahibi, ilelebet asil milleti.

Yere düştü imanıyla, namusu için
Ezildi, vuruldu kimi, kimi bendinden geçti
Kimi oldu gazi bu yolda, kimi şehit edildi.
Tutmadı planları bu şirret çetesinin.

Söndü milletin göğsünde, alçak darbe fitnesi
Kaçtı ardına bakmadan, gafil rütbeli çetesi
Karanlığa yol yok artık, millet oldu tek yürek
Doğacak yeniden ufuktan bize şimdi aydınlık
Sırtlanlar kaçışacak, arslanın hükmü artık.

O gün bir nasihatt bizlere, çok acılar yaşandı
Makam ve mevkilere, onursuz adamlar gelmişti
Milletin varlığı hasma sanki peşkeş çekildi
Uyanalım biz de artık, bu gaflet uykusundan
Taviz mermeyelim asla şahsiyetten gururdan.

Sözlerim incitmesin hiçbir vatanseveri
Onlar baştacıdır hep, yerleri milletin yüreği
Hak vadediyor bilelim imanlı savaşta zaferi
Tek kalesi hep bizdik bu ümmetin bilelim
Laz,Kürt,Çerkez, Türkmen, Abaza ve gerisi hülasa...
Sevelim birbirimizi, hep el ele verelim.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1242817/karanliktan-safaga.html>

DUYGULARDA TESELLİ

Gecenin daha başındayım, Ay ise karanlık
Gizlenmiş arkasına koyusunda bir bulutun
Bir katım ki gökyüzüne derinden,kendimi unutmuşum
İlerliyor dakikalarla hüzün, vakit gelmiş, geçmiş
Yitirilmiş neşesi duyguların, mutluluk gerilerde kalmış
Tutunmak ister gönül ışığa,beklenen sabah gelir,gün aydınlık.

Kimler diyorsun iz bırakmıştı şöyle bir düşün
O izler etmişler yer zihinde,gönülde derin
Olmasaydı uçuşu yuvadan bir kuşun
Ya değmezdi yabana, hoyrat bakılmazdı ona elden
Belki de kalırdı mutluluk senle ve ebediyen.

Olmuyor ki hayat ;sarsıntısız, dikensiz, öyle dümdüz
Sevmek orda anlam buluyor belki de bu bir giz
Tohumları atılıyor önceleri sanki hesaplanmış,
Gelince zamanı birden, bakarsın ki güller, müşküllerde açmış.

Fırat da,Kızılırmak da akmıyor mu bazen matemli
Ağlamak zamanı gelince yaşlar yanaktan dökülmeli
Ne kadar büyük bir şey ki şu hayat hem de ironi,
Güldürür bir yandan seni, hissiyatlar olur zirvede
Esaretteki duygular boşanır aniden, olursun teselli
Gelince vakti susarsın, ölürsün yaşarken,sanki bir kabir ehli...

Çıkmak istiyorum şu sığ kaptan, daralttı beni
Aklım sığmıyor artık cihana, hisler nasıl tutulsun
Söyleyin insanlara bunu,bu ki önemli
İki cihanı da isteyen, nefsine gem vursun.

Gözler baksa bile bile güzele, ruh rahmete açılınsın
Zihnin şehvet duygularına prangalar takılınsın
Bırakın gelsin ne varsa, bu da bahttan sayılınsın
Düşünce saçına ak, anlamalıdır bunu
Halen çözemeyen bu sırrı, utansın,hayflansın.

Kim ki istemiyor güzide duyguları yaşamak
Hayat verirken size bolca mutluluk, hem sağanak sağanak
Çıkaracak elbet bir fatura, size sunulanlara
Dengesi bu belki onun, almadan vermez
Kendini bilenler ancak, çözer bu gizemi
Sunulsa da altın tepsiyle güzellik, harama el sürmez.

Esir değil ki duygular, kulluk ne zor iş
Düşüncende kalsın kötü, yansıtma dışı
Muhasebe yapmak lâzım, az kalmış kışa,
Hisset alabildiğine duygunu, yaşama boşa.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1243243/duygularda-teselli.html>

YERLE BİR ETTİN

Kimi vermez aman, geçen zamana
Doldurur içini sevgiyle, kendince yaşar
Kimisi de keser nefesini umudun,eritir hayali katilce
Bakmaya kıyamadığın güzellikler de solar
Duramazsın öyle sessiz, moraller yerlerde.

Ne yaparsa insan aslen kendine yapar
Veremez başkası ona çok büyük zarar
Kimi olur abad, zirvesindedir neşenin
Kimisiyse yıkar da geçer, kölesidir artık nefsinin.

İnanmak çok zor artık,insanlar kompleks
Anlamadan verilen tepkilerse ancak bir refleks
Bilselerdi özde seni, verilmezdi belki hükmün
Kesilen faturaların çok ağırdır, bükülür belin.

Sen istersin bir olalım, muhabbet olsun
Yüreklerden gönüllere güzellik doğsun
Paylaşırsın külfetleri sen, azalsın diye
Unutulur gidersen o an, bu bir ihanet
Ne varsa neşeden yana, kalmadı rağbet
Gönle doldu birazcık kin, hem de nedamet.

Beslediğim duygular güzide, hoş ve naif
Yarınlar birlikte olurdu, gülistan asude
Anlamak zor şimdi bunu, nedir hedefin
Ben miydim acaba senin düşmanın,hasmın
Verilen değerini bil ki bence asla bilmedin
Kırdın umutlarımı sen, yerle bir ettin.

Seven kırmaz asla seni, incitmez canı
Gerçek dostlar ne de azdır, onları tanı
İncinen ol, düş ki yerlere, aldırma buna
Rahmet vardır bu gidişten elbette sana,

Kimi yaşar bomboş öyle, kapatır ufkunu
Sen ki yaşama sakın böyle, umudu koru
Gelsin şimdi küme küme üzerine çirkinlik
Kıpırdama sıkı dur yerinde, hem de ol dimdik
Yaşamak varsa yaşanır, iyi de kötü de
Niyetini halis tut sen, yarın aydınlık.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1243478/yerle-bir-ettin.html>

Yitti Ki Sevgiler

Ne iyi günlerim oldu , kaldı geride
Dost kalmadı sonunda, şu zamanın kastı ne
Felek yazmışsa yazıyı, suçum ne deme,çekilir
Eklenir yine dertler, durur katmerlenir
Sahte gülümsemeler, öncesidir fırtınanın
Zora koşullanmış bir kez kader, gerisi bahane.

Yaşamaksa vermek ses, kalmadı bende gür ses
Anladım ki sahte herkes, bana göre değil dünya
Çıkarlar var ya çıkarlar, hadsizlere olmuş kafes
İsyan yok yinede bekleriz, düşer bize de söz
Geçen zaman ama, yana ise yürekte köz.

Ego denilen muhabbeti kurmuş tınle
Rabbim beni böylelerden ayrı eyle
Değmesin özüme sakın, istemem öylesi arzı
Sunsa da dünyaları, dönüp bakmam yine de
Sevileceksem işte ben, buradayım ve aynı
Çalacaksa çalsın artık baht kapımı, gidiyorum meçhule.

Varsa daha beteri zamanın, bilemem ne getirir
Olsa olsa yarayı değer yeniden, verirse keder verir
Tünelin ucuna çok mu var bilmez bunu kimse
Her yığıdi bir dert, bir de kasvet kabre götürür
Mevla görür elbet hesapları, bu kat-i ise
Yükünü tutan varsa sevgiden, büyük mükâfat görür.

Sanki gurbetteyim her an zor bana
Yakınım bile bilemez, anlamaz ne çâre
Zaten can bildiğin hançerler seni arkandan
Arama düşmanını dostum elden, uzaktan
Açılır sofrası bize bekleme sakın dikensiz gülü,
Senin muradın böyle, kısmetin kan çiçeklerinden.

Eyle felek eyle biraz da anı, alalım nefes
Özlemleri demlensin geçmişin zihinde, belki tanıdık bir ses
Kismetse gülünür yeniden bilinmez, belki son kez
Gidiyoruz bir yoldan umutla; durmak yok, durak yok
Aralanır kapısı bize de hayatın, uzanır eller bekle, bak
Eğme başı dik tut, mutlu sansın seni eş, dost...herkes.

Gülmek vakti gelince gül, olsa da yalandan
Ağlasın için sezdirme sakın, nedenini sormazlar ki
Mutluluklar koca bir yalan, sahteleri öyle çok ki
Ne var Leyla, bulmuş olsun Mecnun`unu
Ne Kerem kaldı bu devirde, Özlesin Aslı`sını
Yaşıyoruz sanki , gerçek gibi, kandırmaca ve teselli.

İnsanlar olmuş metalara aşık, nerde kalmış gerçek aşık
Dillerde mal, gönüllerde kupkuru bir sevgi,
Asırlık ağaçlar gördü bunu, yaprakları kurudu
Açmadı neşeyle çiçek, bülbüller küstü güle,
Bu yüzden belki de güneş soluk, gün karanlık...

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1243894/yitti-ki-sevgiler.html>

İZLERİ BAŞKA,BAŞKA

Kimin yok ki anlatsın bir öyküsü
Bazen yaşamıştır tatlı,açmıştır yüzünde gül
Zaman gelmiş deşilmiştir yarası,bedenen var ama ruhu ölü
Aynı pencereden bakılmıştır hayata, bu kesin
Görülenlerin yorumu değişir göze,gönle ne dersin.

En kolayını alın ve mutlusunu bir örnek
Hayata dair ne çıkarımlar var bakın, ortaya çıkacak
Elinde diploma sevinci yaşarken biri
Sonrasında fark edecektir üstlendiği görevleri.

Biri hayat kurtarır ki ne şahane,alır övgü
Diğeri minnetle eder teşekkür, der ki çok şükür
Ötekine göre bu bir görevdir,gerekir özverisi
Bunu bilmez kurtulan, sarılır yaşama yeniden,
Kurtuluş güzel de olsa,olur buna hem ağlayan,hem de gülen.

Eli kelepçeli geleni de olur, ayağı prangalı da
Göreni de olur hayatı gözlerle ve yalın,çıplak
Kimi hiç görmez bu gözlerle hayatı,yoksundur belki
Yine de en derininden terennüm eder hissiyatı ve kalbi...

Acısına kulak verir birinin ve şüphesiz ki tanımaz
Kimi çok yakındır oysa,görmez,duymaz,anlamaz
Bunlar ulvi şeylerdendir , giremez sığ yüreklere
Aynısını yaşayınca, belki kopacaktır zelzele.
Şu insanlar ne de garip, hepsi aynıdır aslında
Zirvesini de yaşarlar acının, tadarlar tatlısını da
Önemlisi bu değildir, yaşam çok ciddi bir yerdir
Çıkarlara uymada da vicdanlar girmeli işe
Vicdanlar susmuşsa eğer, ömür geçer hem de boşa.

Seçimler hep ömümüzde, bu hayat bizim bilelim
Gelme de çile başa, gelmişle hüzünleneelim
Varsa orada mutluluk, bize de düşsün bir tebessüm
İnsan rakamlarla değil, sevgiyle bulur bu özü
Yolu sevgiye çıkanlar, söndürür kaplerde közü.

Yazacak öykü çokça var,nasıl anlatmalı bilmem
İz bırakır herbiri de, kıymetsizlerdir diyemem
Ne gördüğümüz değildir,nasıl baktığımız önemli
Önce diğerleri diyen, işi ve aşı bölüşen
Uzarak zeminlere, düşenleri de kaldıran
Uyumayan açken biri,sanki kendisiymiş gibi
Hemhal olan, deva bulan,gönüllere çâre olan
Velhasılı insan olan, herşeyin de üzerinde ve daha da güzidesi.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1244180/izleri-baska-baska.html>

Bir Yol Var

Ne gücenmek verir fayda,ne de isyanın senin
Vardır herbir kulun elbet derdi, yükü,çilesi
Umuttur ki gelir ondan, vazgeçme sakın
Bir yol vardır ona doğru, samimi isen.

Kim ki istemez olsun, hayaller gerçek
Yürüsün oturanlar, görmeyenlerse görür
Ötesinde aklın almaz, hem izzeti ne de çok,
Bir çıkışın var bu zordan, iste sen de gör.

Sorgulamalı hayatı,biz neden varız
Şükretme zamanını bilmez,hep ıskalarız
Döner mi dolusunca değirmen,hep temkinli ol,
Vadedilen gelecek sana inan,işte güzel yol.

Dara düşmeyince bilinmez,nimetin aslı
İnsanların bilinmez neden,yüreği paslı
Sanki döner etrafında dünya denilen
Önünde esasen gerçek, anlamalısın
Doğru yöne girmek için geç kalmayasın.

Ömür dedikleri de geçiyor hem de ne hızla
Varsa söyleyeceklerin durma,bırakma yarına
Yarın dedikleri meçhul,bil ki muamma
Pişmalıklar yaramıyor işe, bunu da yaz da
Seveceksen herşeyiyle, işte muhabbet
Horgörme insanları öyle gör, değmez kırmaya

Bu minvalde yürü durma, düşünme sonu
Kalemi tutan yüce el bilir hep bunu
Aşk ile yap ne yaparsan;iyisinden ve içten olsun
Nura giden bu yol seni edecek abad
Gönle giren yolu bulsun, istiyor Ya Rab.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1244324/bir-yol-var.html>

Ben Bulamadım

Olduk geldiğince nazik, kalbi kırmadık
Konuşurken düşündük önce,,şahsiyeti hedef almadık
Ne girdik bir kavgaya bilmeden,ne kaldık oralı öyle
Uzlaşmayı bildik karar, bence bu işe yarar
Umut ettik bize de verilir diye değer
Aldanmışız oysa hep, yanılığımı bu meğer.

Olabildiğince durduk uzaktan çirkinliklerden
Arınsık istedik dünya kin ve nefretten
Varsa koymamalı araya bir diğerini
Mert olanın şiarı birebirdir bilmeli.

Herkes daima haklı olduğunu söyler
Bu kafayla bu işler,elbet ters gider
En azından nükteyle de kusur söylenir
Belki bu durumda beşerin ahvalı düzeler.

Değişmeye inatla direnen ne de vicdansız
Başkalarının sırtına yüklenirse suçlar, bu ki insafsız
Seçmeli artık bir taraf, kalınmaz ortada
Hak için verilen karar lütuftur ve kusursuz.

Dolmaya da az kaldı ömür kabımız
Hayırlı ameller yazsın şu kaderimiz
Şuurlu hareket eder ise şu irademiz
Yanılmak değil pek mümkün güzeldir sonumuz

Kapısı aralanır bakın gelince vakti
Her gelenin dünyaya vardır mutlak bir akti
Seni kurtaramaz yandaş, siyasal parti...
İki cihanı da gerekli , tarladır dünya
Sonsuzluğa uzanan en güzel şeydir haya.

İnsan olma onurunu taşımak ne de zor
Bu ağır yük gerektirir emek ve efor
Ahlaki duruştan öte, bir yola varamadım
Bu yolda yürüyenle güzeldir hayat
Onca aradım,sordum, yolcuyu bulamadım.

Aramaktır hatasını önce kendinde
Değirmen gibi dönmez dünya kendi bendinde
Bakmalı başkasının gözünden de samimiyetle
İğneyi kendine batıranı , çuvaldızı da ele
Özleştiri yapan samimi bir kul, kul bulamadım.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1244457/ben-bulamadam.html>

Meğer Ne Güzelmiş

İnsan yaşarken bilmiyor, yitiyor güzel günler
Bir ah çekiyor ve ne yazık, onlar geri gelmiyor
Komşular bile ne hasmı, şimdi iyi anlıyor
Bir çocukluk günleri, hafızadan çıkmıyor.

Bahçelerde ağaçlar, yeşillik alabidiğine
Beslenirdi hayvanlar, aileden biriydi
Ne şikayet eden vardı gürültüyü, ne de trafiği
Yürübürdü her yola, mutlulukla gidilirdi.

Hafta sonları mutlak çekilirdi ip ile
Giderdi tüm komşular, akşam matinesine
Ortaktı sanat, kültür, aynıydı eğlence haz
Açık hava sineması, bir buluşma yeri
Koca mahalleliyi, ağırlardı bütün yaz.

Yetim gözetilirdi, hayra değerdi işler
Babasız evlere de bedava, ustalık sergilenirdi
Önemli öğrenci, değerliydi öğretmen
İlme daime büyük hürmet gösterilirdi.

Hakkı ile geçerdi öğrenci sınıfını
Ayrırdı o hayat tembeli, çalışkanı
Okul bayram günleri, dönerdi panayıra
Yetenekler meydana serilirdi ortaya.

Kahvaltı için bile giderdik bir komşuya
Ne pişirse karşıda, bir bakmışsın tabakta
Eli öpülürdü büyüğün, önüne geçilmezdi
Herbiri bize teyze, amca gibi gelirdi.

Çocuklar almazdı oyuncak, yapardı beceriyle
Bükülürdü birkaç tel, arabaya dönerdi
Poşetler olurdu cilt, çubuklarsa uçurtma
Meşin yuvarlak elde, onarılır ve dikilirdi.

Unutulan şu Nevruz, karşılanırdı coşkuyla
Doluşurdu insanlar kocaman bir kamyonu
Mesire yerlerine heyecanla çıkılırdı
Hayat uzakta değil, içinde yaşanılırdı.

Anlatmayın sizlere mahalli güreşlerini
Deken sırası gelen kispetini giyerdi.
Savrulurdu toz toprak, er meydanı burası
Yiğitler birbiriyle ne güreşler ederdi.

Hava solunulurdu, çiçek koklanılırdı
Meyvelerin cümlesi daldan toplanılırdı
Hele ki domatesler, nasıl da tuzlanırdı
Can katardı yenilen, can verirdi içilen
Hayat doğaldı işte, mutluluksa zirvede.

Anlıyorum ki şimdi, ne güzelmiş o günler
Çocukluğa dair anlar, doğalmış hep hayatlar
İçindeymiş insanlar, hayatın merkezinde
Şimdi bakıyorum da mutlu değil hiçbiri
Adeta yaşıyorlar, programlanmış gibi
Ne varsa kalmış geride, o zaman varmış yaşam
Şimdiki de hayatsa, yazdıklarım da yalan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1244620/meger-ne-guzelmis.html>

Hayat Devam Ediyor

Elde kalan birkaç resim ancak avuntu
Fark ettiğim zamanlar ben, kalpte yaşanır vuruntu
Halen yaşamaya dair bize güç veren umuttu
Sevdiklerimiz çoktan ama, yıllardır bizleri unuttu.

Olmayınca işler hallice, yaşantın olur bir çile
Girerse yoluna diye kara kara düşünme
Senden çıkarsa bir kıvılcım, dönecektir bir ateşe
Beklenen günler de gelir, böylelikle belki neşen de.

Salınacak bir ip değil ki hayatı salalım boşa
Depreşmesin içte sıkıntı, haydi koş ,çareler ara
Yaslanacak omuz güzel, dinleyecek dostsa vefa
Yok bedava zevk-i sefa, önce çekmeli bir cefa.

Çıkmak için aydınlığa, biraz da gerekli hayal
Her güzel iş bunda başlar, düşünceler verir bir yön
Fikriyatlar olgunlaşır, ufuktan görünür sana gün
Şimdi düşünceler geçmeli, hayat gitmeden daha elden
Bakalım ne olacak sonu, kerem sahibi Rab`den.

Hep kızardım tembellere,küsenleri güzel hayale
Şimdi yaşıyorum biraz, aynı hisleri kendimde
Fakat değiştirmek kabil, yarın için tüm gayeler
Bırakmayalım onu sakın, hayat bizim, ikbali de

Döner dünya, geçer zaman, yıllar eksiltir ömürden
Biriksin istiyor insan, güzel günleri geçmişten
Bugünü dolu yaşayan, başarıyor bu düsturu
Heba edilen o anlar, asla dönmüyorlar geri.

Varsın hep siz de kalsın; iyi niyet,halis duygu
Yapmayın ince hesaplar, bunlar size ancak kuruntu
Zenginlik anılarda birikir, sığmaz asla kumbaraya
Bu gerçeği kavrayanlar,küsmezler asla hayata...
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1244943/hayat-devam-ediyor.html>

BAKIN ŞU İŞE

Bulutlandı yine gök, kararıyor sanki hafiften
Gam topluyor anlaşılan, ruha yansıyor Şimdiden
Olsun yine de açar belki,çıkar güneş az sonradan
Utancımız yok ki bizim, dik durup az sabrederiz
Őurda kalmış az bir çile, dönemeyiz biz bu yoldan.

Vursun eller tezeneye, ne gam kalır, ne de ile
Demlenir ve harman olur, yiğidin göğsünde yine
Sözler çıkan bir nefesle, notalar ki yığınlarca
Üstadın elindeyken saz, moral katar insanlara.

Unut gitsin kem gözleri, beter olsun hasmın sözleri
Yolun olsun hep aydınlık, dilden ıkart namertleri
Var sana dost ve vefalı, sanmasınlar biz yalnızız
Olmadığımız yer bellidir, dolmaz yerimiz sefille
Gnl fakir cebi dolgun, onlardan çok yeryüzünde.

Haydi kursunlar bakalım, kolaysa bir dirlik-düzen
Onların ki kurt sofrası, gelir kendini bilmeyen
Selamını bile esirger, baŐköŐeye de yerleŐir,
ŐaŐkınlık ya hürmet görür, kendini de adam sanır,
Haddi aşmak ona yaraşır, densizlikse bedavadır.

Bu düzen ki böyle gitmez, doğru insana yaraŐmaz
Karakterce zayıf olan, baŐköŐeye konuŐlanmaz
Ama yıkılır bir gün saltanat, işte benden de beyanat
Biliyorum adım gibi, sürmez düzen asla böyle
Nasılsa çatıŐır çıkar, dŐerler birbirlerine
Bunu görenler de anlar, hak içindir bu adalet.

Etmem sitem hasmıma da, haklım saklıdır hep ona
KonuŐursam hep yüzüne, aracılar olmadan da
Kaçak güreŐmek ne kötü, zayıflara göre bence
Gz gze gelebilenler,değer verir birbirine.

İletiŐim birebirdir, hasmında karşında ise,
Arkasından konuŐulmaz, aracıya bel bağlanmaz
Yreklilere göredir, er meydanında konuşmak
Onlar yılmazlar zorbadan, düsturları hakkı savunmak.

Menfaatle kurulan yol, ne de köprü kalır sağlam
Çıkamaz sokağa açılır, kalmaz ne düzen,intizam
Biteviye sürmez dostluk, zaten işin başı bozuk
Yerine göz diken biri, dolduramaz boşluğunu
O da anlar elbet bir gün, kullara kul olduğunu.

OĞuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1245264/bakin-su-ise.html>

Dostluk Dediğin

Yolları keşişmişti bir kere, bu ki kader
Her ikisi de asildi,emekçi,vatansever
Ulusu için her zora gülerek girer
Dostluk dediğin az mı, yıllarca sürer.

Aradan ne kadar zaman geçmiş bilmem
Hatırasını dostun,taşıdım yürekte ve asla silemem
Yirmi beş yıl sonra da olsa görürüm onu belki
Yoksunluğunu sözle,dille tarif edemem.

Düşmüş izleri hayatın alınlara, derin izlerle
Salar dökülmüş kimi, kalanıysa dnmş beyaza
Onca zaman mekânlar, yalnızlığı sunsa da
Dostluk tanımıyor be kardeşim, bir çeyrek asrı
Geliniyor istersen sen, dostla hülasa.

Ne izi vardı onca yıl, ne de bir sesi
Bulamadık onca sene birbirimizi
Devirdi gençliği takvim, ah zalım zaman
Engel olmadı hiçbir şey, yine kavuştuk
Unutmadık o günleri , bir bir konuştuk.

Hızlıdık o zamanlar;gençtik, zindeydik
Tebessm yüzden eksik etmezdik
Ezse de şartlar her yandan,dururduk hep dik
Srld sefası ömrün,bir zaman böyle
Dostların kavuşmasıysa en büyük hediye.

Bilin derim kardeşlerim dosta vefayı
Kurulmaz ki bu meclisler öyle, sanmayın sıradandır
Mazinizden size kalan lütuftur dostlar
Sevgidir parolaları ve belki de madden yoksunlar
Verirler size çok değer ve unutmazlar.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1245461/dostluk-dedigini.html>

GÖNÜL NASIL DAYANSIN?

Bakınca şöyle geriden hayatın içine
Anlıyorsun ki yaşayan sen değilmişsin
Yüklenmiş omzuna heyhat, haddi aşan yük
Yine de ayaktasın hayret ki terlememişsin.

Ne gamsızlar varmış meğer, zevk-i sefada
Geride bırakmışlar harâbe,aldırmadan da
Nefret çeker böyleleri sonuçta yine
Ne denli ezilmişiz ki öyle gereksiz yere,
Çalınmış istikbalimiz de kurt sofrasında.

Selâm bile değemez imiş kötü kullara
Ayrılın yollarımız şimdi farklı kulvara
Çarpacağım gelip başı, düz duvarlara
Bitmelidir artık çile, çekmem bir daha
Haysiyet yoksunlarına benden elveda.

Biçilir mi dostlar fiyat, adam olana
Geçer mi ki ak, akçeler onun önünde
Yollarıma atlas halı serseler bile
Geçmem artık o beldeden, hep sizin olsun
Yeterki ciğerlerime girmesin bu toz
Kalan ömrümü yaşayım, vermeyin narkoz.

Üzülmiştük samimiydik hep hislerimizde
Ne geldiye başımıza, bu merhamette
Kırmadık ki hiç kalpleri,tuttuk el üstü
Ritim kaçtı,durdu saat ve sana mükafat
Kaşılığı ne de çirkin,insafsız böyle...

Eşenler aslında bilse, kuyu kendinin
Kötü olmasalar zaten, senaryo kimin?
Haniydi aynı ümmettik, bu fenalık niye
Dokunmayın Şabanıma sakın, küser belki de.

Bir değsen tellerine, gider yüzden tebessüm
Camiye girer ve olur, anında Müslim
Görünüşte çok dindardır, sansınlar öyle,
Namazda da keçilerle gider secdeye...

Ey gönül sen çok yoruldun bu sefillerden
Hak açsın sana da bir yol, biraz rahat et
Vardır elbet düzgün insan, bulunur bir gün
Sakla; sevgi, merhameti, mayandır , senin
Bekliyor münafıkları da elbet bir azap
Çiz rotanı güzelliğe, neşen bol olsun.
Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1245680/gonul-nasil-dayansin.html>

E Artık, İnsaf

Var mı benim gibi bir bahtı kara
Yüreğimde açıldı bir onulmaz yara
Söyledim de hislerimi vefasız yara
O da taşımadı bunu, geldi çok ağır,
İstedim ki kalsın benle, avunur gönül
Diliyle eza etti de yandı şu bağır...

Sıkışınca insan arar kendine liman
Gemileri de korur bu, eder asuman
Ne gemim var, ne de tekne şu mavilikte
Yaktım gitti hepsini de orta yerdeyim
Çıkamazsam bir kıyıya , bil ki dipteyim.

Dinecek fırtınalar,azgın dalgalar
Düşecek yüzden maskeler ve neler neler
Yeter ki sen insaf et bir, sevgili bana
Gelirim zulmun üstesinden, destek olsana.

Hatırla bir bakalım,biz neler aştık
Çeyrek asırdır birbirimize alıştık
Ta baştan değil mi zaten, biz hep aşıktık
Gözlerini çekme benden, muhtacım sana
Seviyorum inan seni, ne olur anla.

İyisi de gelir günün, çetinleri de
Daha yaşanacak çok şey var önümüzde
Hainlik yok sen de bende ve özümüzde
Mertlikle yoğruldu yuva,sarsılmaz kolay
Sana olan bağlılığım bence tek olay.

Şu dilini tatlı kullan,beni yıpratma
Zaten dertli garip başım, bir de sen katma
Biraz insaf et ve hürmet,Allah aşkına
Yarına bakayım ben de, işler karışık
Hani darılmazdım derdin, buna da alıştık.

Sen benim tek dayanağım,hem de dostumsun
Ekmeğim,aşım,yoldaşım,hayat gücüksün
Çekemeyen kullar varsa,varsın kıskansın
Varlığın onurdur bana,bil bunu böyle
Anlatılmaz bir sevgi bu, benim Leyla`msın.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1245817/e-artik-insaf.html>

Siz,Siz Olun

Neye yarar sen,sen olmayınca
En mühimi değil mi hayatta kendini bulmak
Kısıtlanmışsan bir kere,sanki yün yumak
Fikirler de yaramaz işe, canlanmayınca.

Nefre ettim daima tüm engellerden
Bırakın ki insanları özgür olsunlar
Hayaller kotalı görki ta eskilerden
Bana hep engelmış şu zavallı gürûhlar.

Neden çokça değer verdim bunu bilemem
O insanlardan gördüğüm şerri, inan silemem
Oysa mutlu olmak hakkı,elbet herkesin
İfade etmeli insan ki kendini bulsun
Edebi aşmayı kendime asla yediremem.

İster beğensinler beni,ister yersinler
İster çıkarsınlar göğe ya da nefret etsinler
Aldırmamak gerek bunlara çok geç anladım,
Kendini bulmakmış gaye,sanki boşa yaşadım.

Verilse de roller size biraz düşünün
Sunulan herbir görevi etmeyin kabul
Kızsalar aldırmayın,asıl bu makbul
İçe siner ise ancak,kutludur o gün.

Başkaları için yaşamak,beter ölmekten
Sözler bile ezbere çıkar ağızdan
Gidilen yoldan da iz kalmaz, onca seneden
Ya siz olun hem asil ve yüreklice
Silinmez izler sizden de kalır,işte sizsiniz
Hayaller de girer yaşama,muhteşemsiniz.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1245982/siz-siz-olun.html>

Var Mıyız Ki

Ne zor değil mi başka bir hayatı taşımak
Olmak istemediğin insanlarla bir arada bulunmak
Tercihlerine duyulmamışsa saygı evvelden
Seçersin kendine çileler hem de destesinden.

Kim olabildi kendi gibi, varsa saygı duyarım
Dikte edildi mi bir şeyle bana, öfkelenir, kızarım
İyiki şu yazmak varmış, özgürüm şimdi
Hiç olmazsa hayallerimi saklar, hep yanımda taşıyorum.

Değmesin bir kere kalem, bahtsız bir kağıda
Karalanır her bir yüzü onlarca satırla
Dökülürer gönül telinden diken ve güller
İnsanlar belki de yazdıkça hayatı severler.

Eşitliği kalmadı şu yaşanan hayatın
Kimseler vazgeçmiyor çıkardan ve neme lazım
İşte buradan çıkar kavga, şu yeryüzünde
İltimas ve torpil ile yıkıldı duvarlar
Enkazın altında sen, ben ve daha kimler var.

Zaten sınırı yok mu ki şu ömrün
Beklemekle değişecek mi şansın yahut kaderin
Yanılgıdasın sen uyan, derin uykundan
Özgürlük dediğin palavra, demokrasi de tacı
Bu söylemlerle boğulduk, yeter bu acı...

Belki her şeyimiz var ama mutlu değiliz
Masallardan çok okuduk, onu iyi biliriz.
Düşmedi halen bir elma şu gökyüzünden
Derdest olduk hakikaten geçim derdinden
Erteledik biz hayatı geçerken yıllar
Mutluluğu işittiğimiz şarkılarımız var.

Ne yapalım güzel kardeşim yurdum cennetmiş
Elin oğlu gelmiş orda yemiş, eğlenmiş
Sen ki bakmışsın bir resme, binbir özlemlerle
Ne solumuşsun havayı, ne tene değmiş rüzgâr
Sana buradan ancak nema, avuntular var.

Biz de dedik ki yazalım, belki bilinir
Üzerimizdeki kara bulut utanır, çekinir
Hiç olmazsa dize dize gönül avunur
Şiirler de olmasaydı bunca güzellikler,
Nasıl yaşardı insan, bunu bilemem
Şiirsiz geçen günleri kayıp sayarım.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1246090/var-miyiz-ki.html>

Şükür Meselesi

Bakın bir etrafınıza alıcı gözle
Halinden memnun olanı var mı?
Önlerinde duruyor kısmet hani ki gören
Kimi de bulamıyor küçük bir fırsat
Bakmıyor hiç aşağıya, burnu çok önde.

Verilmez bu hasletler, özde olmalı
Karakterin bir şekli, bir hacmi var mı?
Bilseydik yoksunluk denen müesseseyi
Şükürler olmazdı uzak, dil de söylerdi.

İster batır bala kişiyi, ver dünyaları
Önüne sun alabildiğince okyanusları
Yeterlilik yoksa dimağda, uğraşma boşa
Ne azı bilir bu gönül, ne çoğa razı.

Diğerine mutluluk olan, onu güldürmez
Elindekilerle yetinmez, yenilir hırsla
Farketmez emek denileni, gözü de görmez
Harcar hayatını boşa hey hat, bu nasıl kafa?
Bilseydi gerçekleri bir, ederdi şükür
Razı olurdu kısmete, etmezdi küfür...

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1246309/sukur-meselesi.html>

SIFIRCI ANLAYIŞA

Görmesin insan sonradan, nimete ne çirkin bakar
Sanırsın ki nezaketli,dilinden zehirler akar
Vurur yüzüne yüzüne, maddendir tüm felsefesi
İbadetleri boşuna, kalbiyse mühürlenmiştir.

Kim istemez bolca kazanç, harcamakla da bitmesin
Olsun asude bir hayat, hiç sıkıntılar çekmesin
Fakat dünya öyle değil, varlık Rabden gelen lütuf
Bunu anlayamayan kullar, arar parada saadet
Sıfırı bol olan iyiymiş, medet ya Rabbim medet.

Biz o sıfırın sağına maneviyatı yazmıştık
Sıfırladık kin,nefreti, gönle sokmadık şehveti
Donmuş suyu eritiyor sıfırdan sonraki ısı
Bize neler oluyor böyle, rakamlara mı takıldık?

Al sana bolca sıfırlı, ahlâkça sıfır bir hayat
Gelme sakın ha yanıma, ölçütlerin inan berbat
Emek vermeden alınan kıymetten de olur yoksun
Kolay elde ettiklerinle, söyle mutlu olur musun?

Bizim karnemizde de sıfır var,dinle hele gerçekleri
Kalleşlik ve ihaneti,hırs, kibir ve rezaleti,...
Daha sana sayayım mı akla gelen tüm melâneti
Koymadık sıfır üstüne, sıfırın da haysiyeti var
Değersizdir her biri de sıfır hepsini de yutar.

Değerli yapan şey kulu, ne mesleği, ne cüzdanı
Aldanmayın rakamlara, kandırırlar cahilleri
Biz pahasına mı kapıldık ki hayatın,sanki ruhsuzuz
Özümüzde sevgi mihenk, belki o yüzden kusursuzuz.

Kusur bize yazacaksan yaz arsadan,emlaktan,paradan,...
Bulamazsın başka açık, bak ki alınımız ne açık
Bulamaz bu yüzden sevgili,bize çamur ve de balçık
Sen hala aynı kafadan ve sıfırcı mısın söyle onu
Eğer yenemediysen bu bol sıfırlı zaafiyetini
Son kararım odur ki, ayıracağım ben de senle yolumu.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1246491/sifirci-anlayisa.html>

Ömür Dediğın

Sanki dünmüş gibi geldi, oysa akıp gitmiş zaman
Ne yaptısam o kâr kalmış,gerisiyse koca yalan
Anlamıyor insan anı, geçiyor saatler hızla
Baş döndüren hengâmeyle, gidiyoruz muhtemelen.

Ne ince hesaplar yapsak, ne de öngörsek sonrayı
Hiçbiri fayda etmiyor,yaşıyorsun kaderini
Geçen her gün ömürdendir, asla gelmeyecek geri
Yitirmeden şu anını, yaşa doya doya bence.

Hesaplama yarınını, bugün belki son günündür
İnce hesaplara gelmez, hayat yaşadığın gündür
Bırak aksın şu saatler, içinde var saadetler
Neşenden hiç verme taviz, yüzde açsın tebessümler.

Ömür denileni sorma,hatta kafa bile yorma
Onu tanımlar nasılsa, iki mısra bir de kıssa
Derler ki ezanla başlar,kulak duyar akıl ermez
Sonu selâ ile biter,kulak duyar,tepki vermez
Anladığın ince hesap bu, akla ve mantığa sığmaz
Zorlama limitlerini , kaderden asla kaçılmaz.

Doldur her anını durma, şimdi yorulma zamanı
Geçmesin dersin de geçer, gelir ömrün sonbaharı
Yapraklar döner gazele, hasat vakti asıl burada
Gençliğinde gez, eğlen coş, anılarını bir bir sırala
Yarın bunlar mutlulukla, vesiledir anılmaya
İz bırak ki derininden,kalsın ibretlik hatıra.

Oğuzhan KÜLTE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1246709/omur-dedigın.html>

Bir Bayram Daha

Geldi bir bayram daha, anlam katsın dilerim hayata
Kalmasın küskün, kalmasın üzgün, sevinsin yetim,yüzde tebessüm
Bakmasın kenarından pencerenin,ne amca,ne de hala,...
Varsa öylesine bir gün gibi geçiren bu fırsatı ve hâlâ
O ayıp onun değil ki, onun ahvalini sormayana gücendim.

Çok sevemedim bu bayramları her nasılsa,
Bayram gülmelere, neşelere,paylaşmalara fırsat aslında
Ne gödüm taviz vereni hatasından, ne de özür dileyeni
Yıllar geçmiş, onca bayrama rağmen, küs kaldı kimileri.

Gurur mu büyük, bayram mı, diye sorsaydık
Elbette derlerdi bayram, inanın biz dahi inanmadık
İnsan dürüst olmayınca kendine, ne etsin bayram
Yap gereğini yine de olsun ilk adım senden
Bu bayramdır be kardeşim, şu gurura bir dur desen.

Geleni olan ev ne güzel, duyulur elbette mululuk bundan
Ya sormayınca seni bir kul,sitemler yükselir yine kahrından
Bayramda bile biz değil, halen ben diyendir en çirkin
Görme böylelerini,verme değer,bırak senden uzağa gitsin.

İşte, bu gün olmamalı diyoruz öyle yapmacık
Doğrusunu isterseniz bugünlerde dünya pek bir karışık
Kimileri bayramı zannediyor ki, uzatmalı yaz tatili
Kimisi de alamıyor hızını, Miami`ye dek uzanan bir ecnebi.

Ne içindi bayramlar, insanlar neden birbirinden kaçarlar
Hafta sonu tatilleri sanki girdi kefene
Üf deseler büyükleri de onlar pastalarını yese
Ey nesil, bu format ki maneviyatı yoksun
Bayramdan feyz alacak ne de az kul bulursun.

Gelip geçiyor işte, bayram da önümüzden
İşin ehemniyetini kavrayanlardır bizden
İfade etmiyorsa sevgiyi, bayram niye var
Şimdi gör bir bakalım, kimler özünde doğru
Onlarla gidilir yol, tam da burada asıl kâr.

Geride bırakabilen hata ve kusur,suçunu
Alır elbet samimi dostunun da gönlünü
Öyle olmalı zaten, bayramın da ruhu bu
Halen kendini bugün, kusursuz sananlar varsa
Ayır yolunu ondan, olmaz sana yar, yaren
Bencillikten sıyrılmış,ben değil bizi söyler
İşte böylelerine Hak cenneti müjdeler.

Bayram dedikleri de sıralı birkaç gündür
Ona erişmesiye, kula Rab`den lütuftur
Kimi bilir de yaşar, kimisiye ezbere
Biz diye yola çıkan, bayrama gönül açan
Egolardan sıyrılan dostlara selâm olsun.

Şu güzel bayramımız birleştiresin bizleri
Çirkinlikler yok olsun, kalmasın hiç izleri
Yeni bir sayfada yine, tertemiz bir hayata
Kavuşalım birlikte, nice güzel bayrama.